

172.052105
๗๑๘๘๗
๑.๑

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง
(Mastery Learning) กับการสอนตามคู่มือครู

ปริญญานิพนธ์

ของ

กรองทอง ไช้ทอง

๑ ส.ค. ๒๕๓๔

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กันยายน ๒๕๓๒
ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง
(Mastery Learning) กับการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ

ของ

กรองทอง โหลทอง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดวณหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กันยายน 2532

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง กับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532 โรงเรียนวัดบ้านทวน อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 50 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองหนึ่งกลุ่ม และกลุ่มควบคุมหนึ่งกลุ่ม กลุ่มละ 25 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย การทดลองใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control - Group Posttest - only Design กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ทำการทดสอบนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติ t - test แบบ Independent

ผลการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A COMPARISON OF ENGLISH LEARNING ACHIEVEMENT AND INTEREST IN
LEARNING ENGLISH OF PRATHOM SUKSA V STUDENTS THROUGH
THE MASTERY LEARNING METHOD AND THROUGH
THE METHOD IN THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT

BY

KRONGTHONG PCTHONG

Presented in partial fulfilment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
September 1989

The purpose of this study was to compare Prathom Suksa V students English Learning achievement and interest through the instruction based on Mastery Learning and on the teacher's manual.

The sample used in this study was 50 Prathom Suksa V students of Watbantuan school, Amphur Panemtuan, Changwat Kanchanaburi, during the first semester of the 1989 academic year. They were divided into one experimental group and one control group by a simple random sampling method. Each group consisted of 25 students. The randomized control-group posttest-only design was used in the study. The experimental group learned through the Mastery Learning method; whereas the control group learned through the method in the teacher's manual. After the experiment, the subjects were posttested by the English learning achievement test and the English interest test scales. The data were statistically analysed by using independent t-test.

The result of this study revealed that the English learning achievement and the interest in learning English of the experimental group were statistically higher than those of the control group at the .01 level.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบแก้พิจารณาปฏิญานินท
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย..... ประธาน
(ศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....อังรา สุธารมณ..... กรรมการ
(รศ.อังรา สุธารมณ)

คณะกรรมการสอบ

.....เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย..... ประธาน
(ศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....อังรา สุธารมณ..... กรรมการ
(รศ.อังรา สุธารมณ)

.....หทัย ตันหยง..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รศ.หทัย ตันหยง)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานินทฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....สมพร บัวทอง..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่๕๔..... เดือนกุมภาพันธ์..... พ.ศ.๕๕๓๒.....

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้เพราะความช่วยเหลือ และการให้คำแนะนำอย่างดียิ่งจาก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ์ และ
รองศาสตราจารย์หทัย คันหยง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
ไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.นิสสัย แก้วแสนไชย และผู้ช่วยศาสตราจารย์บุษกร เพ็ชรวิวรรณ
ที่กรุณาให้คำแนะนำ และตรวจแก้ไขแผนการสอน และเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

ขอขอบพระคุณอาจารย์ใหญ่และคณะครูโรงเรียนวัดบ้านทวน และโรงเรียนบ้านตลาดเขต
อำเภอกมทวน จังหวัดกาญจนบุรี ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการทดลอง
เครื่องมือ และทำการทดลองเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณอาจารย์โสภิต โพธิ์ทอง ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการวาดภาพประกอบในแบบฝึก
และแบบทดสอบต่าง ๆ

ขอขอบพระคุณ คุณแม่สุเพ็ญ แสงเดิง และคุณสุวิชัย โพธิ์ทอง ที่ให้คำแนะนำส่งเสริม
สนับสนุนการศึกษาตลอดมา และเป็นกำลังใจอันสำคัญในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงลง
ด้วยดี

คุณค่า และประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของคุณพ่อ
คุณแม่ ตลอดจนครูบาอาจารย์ทุกท่านที่มีส่วนในการวางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัย

กรรองทอง โพธิ์ทอง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
เอกสารเกี่ยวกับแนวทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษ	10
เอกสารเกี่ยวกับหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนเพื่อรู้แจ้ง	36
เอกสารและความสนใจเกี่ยวกับความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ	43
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	48
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	49
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	49
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	49
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	50
แบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง	58
การวิเคราะห์ข้อมูล	59
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	60

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	63
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	63
การวิเคราะห์ข้อมูล	63
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	64
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	67
ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้	67
สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้	67
วิธีดำเนินการศึกษาครั้งนี้	67
วิธีดำเนินการทดลอง	68
การวิเคราะห์ข้อมูล	69
สรุปผลการศึกษาครั้งนี้	69
อภิปรายผล	69
ข้อเสนอแนะ	71
บรรณานุกรม	73
ภาคผนวก	82
ประวัติย่อของผู้วิจัย	224

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงการเปรียบเทียบความรู้พื้นฐานทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง	64
2	แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง	65
3	แสดงการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง	66
4	ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (x) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	220
5	แสดงค่าอัตราส่วน t ของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ..	222

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แผนภูมิการสอนตามหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง	8
2 กราฟที่เกิดจากการสอนเมื่อให้เวลาต่างกัน	19
3 รูปแบบการเรียนรู้อในโรงเรียนของบลูม	20
4 แผนภาพรูปแบบการเรียนรู้อลักษณะเส้นโค้งของความดีสะสม	22
5 แผนภูมิแนวทางในการสอนความคิดรวบยอด	28
6 ตารางกราฟแสดงผลความก้าวหน้าของนักเรียน	32
7 กราฟแสดงผลการทดลองของ Zeaman & House	33

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่นิยมใช้ในการติดต่อสื่อสารเกือบทั่วโลก ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่มีความสำคัญมากภาษาหนึ่ง ดังจะเห็นได้จากในปัจจุบันได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในการควบคุมการจราจรทางอากาศ ณ สนามบินนานาชาติทั่วโลก ใช้ในการไปรษณีย์ระหว่างประเทศ ใช้ในการประชุมนานาชาติ ใช้ในการพาณิชย์ และใช้ในการช่วยเหลือนานาชาติ ด้วยเหตุนี้เองการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจึงเพิ่มขึ้นอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่จำเป็นในการศึกษาความรู้วิชาการในโลกปัจจุบัน เพราะสรรพคำวิชาต่าง ๆ เขียนเป็นภาษาอังกฤษมากที่สุด ในการศึกษาวิชาการต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องศึกษาภาษาอังกฤษควบคู่ไปด้วย ดังนั้น ภาษาอังกฤษจึงกลายเป็นภาษานานาชาติ (International Language) ที่จำนวนพลเมืองของโลกมากกว่าครึ่งได้เรียนรู้ และใช้เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารทำความเข้าใจระหว่างกัน (บ๊องอร์ สว่างวโรรส. 2527 : 1)

ทุกวันนี้ในชีวิตประจำวันของคนไทย จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษเกือบตลอดเวลา อย่างเลี่ยงไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นบุคคลระดับอาชีพใด ก็มักจะโต้พบเห็นและใช้ภาษาอังกฤษอยู่เสมอ ทั้งนี้เพราะความก้าวหน้าทางวิชาการ นวัตกรรมและเทคโนโลยี การคมนาคม การติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศเป็นไปอย่างกว้างขวางมากขึ้น จึงทำให้ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อประเทศไทยเพิ่มขึ้นทุกที่ทั้งทางด้านการเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม ตลอดจนการศึกษา

ด้วยความสำคัญของภาษาอังกฤษดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้นักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาขึ้นไป เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับสามัญตามหลักสูตรพุทธศักราช 2503 (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ. 2511 : 10) แต่ตามข้อเท็จจริงแล้วภาษาอังกฤษไม่ใช่ของใหม่สำหรับคนไทยเลย ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์ยืนยันได้ว่า เรานิยมเรียนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 3 แล้ว และยังนิยมเรียนเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน (ญาติ ไหวติ. 2521 :

สภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในประเทศไทยที่ผ่านมา อาจกล่าวได้ว่าไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เพราะแม้ว่าจะได้มีการจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กไทยตั้งแต่ระดับประถมศึกษามานานแล้ว ผลที่ได้รับก็ปรากฏว่า เมื่อนักเรียนเรียนจบหลักสูตรประถมศึกษาแล้ว นักเรียนส่วนมากก็ยังไม่สามารถฟังภาษาอังกฤษได้รู้เรื่อง พูดภาษาอังกฤษได้น้อยหรือพูดไม่ได้เลย ความสามารถในการอ่าน และการทำความเข้าใจในเนื้อความที่อ่านอย่างฉับพลันก็ยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ รู้ศัพท์ได้น้อย และไม่สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง จึงนับเป็นการสิ้นเปลืองเวลา และโคผลไม่คุ้มค่า (สุไร พงษ์ทองเจริญ. 2520 : 1) นอกจากนี้ พรรณินี สาคริก และ สุ่มเพียร แก่นมณี ได้กล่าวถึงผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยที่ผ่านมาว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาก่อให้เกิดความสูญเปล่าทั้งในด้านค่าใช้จ่ายและเวลา เป็นการลงทุนที่ไม่คุ้มค่า และก่อให้เกิดปัญหาต่อการสอนในระดับสูงขึ้นไปอีกด้วย (พรรณินี สาคริก. 2520 : 4 และ สุ่มเพียร แก่นมณี. 2524 : 7) ดังนั้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรประถมศึกษาเป็นหลักสูตรพุทธศักราช 2521 ทางกระทรวงศึกษาธิการจึงไม่ได้มีการกำหนดให้มีการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษา แต่แล้วก็ต้องให้มีการสอนภาษาอังกฤษตามเดิม เนื่องจากคนไทยนิยมและให้ความสำคัญต่อภาษาอังกฤษมาก ประกอบกับความเจริญทางด้านเทคโนโลยีตะวันตกที่หลั่งไหลเข้ามาในประเทศไทยมากขึ้น จึงเกิดความจำเป็นที่จะต้องทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้กับเด็กประถมศึกษาอีกครั้งหนึ่ง โดยกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือก ในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ และจัดสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ปีละ 200 ชั่วโมง

หลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2521 จะมุ่งให้นักเรียนนำประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต จึงมีผลให้หลักสูตรภาษาอังกฤษซึ่งเป็นวิชาเลือก มีลักษณะเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน และเป็นหลักสูตรที่จบในตัวเอง (Terminal Course) ดังนั้นจุดประสงค์การเรียนรู้อาษาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษา จะเน้นในเรื่องการให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้มากขึ้น (Communicative Approach) นอกเหนือไปจากความเข้าใจโครงสร้างทางภาษา ไม่เน้นการท่องจำ แต่เน้นความเข้าใจและการนำไปใช้ จึงเห็นได้ว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษได้พยายามแก้ไขปัญหามา โดยการจัดหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสม เพื่อให้ นักเรียนมีบทบาทเข้าร่วมในการเรียนรู่มากขึ้น มีกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเสริมให้สนุกสนาน ถึงแม้ว่าหลักสูตรได้พยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยการนำแนวการสอนแบบใหม่เข้ามาช่วยก็ตาม แต่หาว่า

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ก็ยังไม่บรรลุเป้าหมายที่หลักสูตรต้องการ ประสิทธิภาพในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน ยังอยู่ในระดับต่ำ (ประจักษ์ วรชัยพิทักษ์. 2527 : 59) ผลสัมฤทธิ์ด้านความถี่รวบยอดเกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ ยังไม่ถึงเกณฑ์ร้อยละ 60 (ลัดดาวัลย์ ศรีสวัสดิพงษ์. 2525 : 50) จากสภาพปัญหาดังกล่าว ครูเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ของนักเรียน นักเรียนจะประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวอย่างไร ขึ้นอยู่กับครูผู้สอน ทั้งที่ฟินอคชีโอ (Finocchiaro) และมิเชล (Michel) ได้กล่าวว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะได้อะไรหรือไม่ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนเป็นสำคัญ ถ้าครูยังคงสอนตามแบบเก่า ที่เน้นให้นักเรียนท่องจำกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ก็จะเป็นผลให้ประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียนไม่ดีเท่าที่ควร (Finocchiaro. 1975 : 36 - 37 and Michel. 1967 : 404) ความคาดหวังของกระทรวงศึกษาธิการที่จะพยายามแก้ไขปัญหาคือการเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็ยังไม่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

๖ ในการจัดการเรียนการสอน ครูควรจะต้องหาเทคนิควิธีการที่ทำให้นักเรียนทุกคนบรรลุจุดประสงค์ในการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่หาในสภาพความเป็นจริงนั้น การที่จะให้นักเรียนทุกคนในชั้นเรียนบรรลุจุดประสงค์ได้ในเวลาพร้อมกันนั้น คงเป็นไปได้เสียทุกครั้ง เพราะนักเรียนแต่ละคนจะมีความสามารถในการเรียนรู้ในระดับที่ต่างกัน การที่จะให้นักเรียนทุกคนบรรลุสัมฤทธิ์ผลสูงสุดในการเรียน จะต้องใช้เวลาในการเรียนแตกต่างกัน (สาธิต แก้วมณี. 2525 : 1) ดังนั้น ครูผู้สอนจึงต้องคำนึงถึงหลักความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย คือผู้ที่เรียนเร็วอาจจะใช้เวลาในการสอนให้น้อยลง ส่วนคนที่เรียนช้าก็ต้องใช้เวลาในการสอนให้มากขึ้น เพื่อให้ผู้ที่เรียนช้าจะได้มีโอกาสที่จะประสบผลสำเร็จในการเรียนเท่าเทียมกับผู้เรียนได้เร็ว

วิธีการหนึ่งที่จะสามารถทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้จนบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ โดยคำนึงถึงเวลาที่แต่ละคนใช้ในการเรียนแตกต่างกันออกไปตามความสามารถ และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น คือการใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) บลูม และคนอื่น ๆ (Bloom and others. n.d.) ได้ทดลองใช้กระบวนการเรียนเพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) โดยนำบทเรียนมาแยกเป็นหน่วยย่อย ๆ โดยให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน เพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น แล้ววัดผลจากการสอบโดยให้ข้อสอบย่อย นำผลการสอบมาเป็นข้อมูลย้อนกลับ

(Feedback) เพื่อช่วยสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่ยังอ่อน (Bloom and others. 1971 : 53 - 54) ปรากฏว่าเป็นวิธีการที่ยอมรับแพร่หลาย แต่ก็ยังมีข้อบกพร่องอยู่ตรงที่ว่า ในการแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนนั้น บลุ่มโคเสนอแนะให้ดำเนินการแก้ไขเป็นรายบุคคล เพราะเป็นการแก้ไขตัวแปรในเรื่องความตั้งใจของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกันออกไป (Bloom. 1976 : 125) ความคืบหน้าไม่สอดคล้องกับธรรมชาติของห้องเรียนที่มีนักเรียนเป็นจำนวนมาก จึงได้มีการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับการสอนเป็นกลุ่ม เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนมาใช้ในปี พ.ศ. 2529 ฮอทชคิส (Hotchkis) ได้ทำการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) ก่อนสอนมีการนำบทเรียนมาแยกเป็นหน่วยย่อย ๆ แคะเนการสร้างความคิดรวบยอด (Concept) เพราะเห็นว่าการที่ได้แก่นักเรียนจำนวนมากไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนเพราะขาดการลงมือปฏิบัติมาก ๆ จนเกิดเป็นความเข้าใจ แล้วสรุปเป็นความคิดรวบยอดที่ถูกต้อง นอกจากนี้ยังเน้นการสอนให้เกิดความแม่นยำ (Precision) หมายถึงการสอนให้ตรงจุดประสงค์โดยใช้แบบฝึก (Probe) ซึ่งจะกำหนดปริมาณงานและเวลาในการฝึกไว้จำกัด เพื่อให้เกิดความตั้งใจในการทำแบบฝึกให้เสร็จในเวลาสั้นรวดเร็ว และมีความถูกต้องตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ด้วย อีกทั้งฮอทชคิสยังสนใจในการปรับแก้พฤติกรรม (Behavioral Modification) สำหรับเด็กที่มีปัญหาในการเรียนพร้อม ๆ กันไปด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2529 : 15 ; อ้างอิงมาจาก Hotchkis. 1986) --

จากผลการทดลองของฮอทชคิส ปรากฏว่าให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โดยแก่นักเรียนสามารถผ่านเกณฑ์การรู้แจ้งได้เป็นส่วนใหญ่ และช่วยย่นเวลาในการเรียนลงด้วย ดังนั้นจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะทำการทดลอง และพัฒนารูปแบบวิธีสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) ตามวิธีการของฮอทชคิส มาใช้ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพต่อไป และในขณะเดียวกันก็สนใจที่จะศึกษาเรื่องความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษอันเป็นผลมาจากการเรียนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งของนักเรียนด้วย เพราะความสนใจในการเรียนเป็นสิ่งที่จะทำให้แก่นักเรียนตั้งใจเรียน หมกมุ่นในการเรียนและแสวงหาความรู้โดยยั้งดี ถ้าหากว่าแก่นักเรียนมีความสนใจในกิจกรรมการเรียนการสอน ต่อวิชาที่เรียน ก็จะมีผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย (สำเร็จเรื่องรักณ์. 2524 : 7) --

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง กับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง กับการสอนตามคู่มือครู

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ
2. ทำให้ได้รูปแบบการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาศักยภาพสูงสุดโดยตัวตัวเอง

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบ้านทอน อำเภอนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532 จำนวน 3 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมด 75 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างครั้งนี้เป็นนักเรียนโรงเรียนวัดบ้านทอน อำเภอนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532 จำนวน 2 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมด 50 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แล้วจับฉลากเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีนักเรียน 25 คน

3. ระยะเวลาในการทดลอง

ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 15 คาบ คาบละ 20 นาที รวมเวลาที่ใช้ในการทดลองทั้งหมด 81 คาบ

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นเนื้อหาในบทเรียนที่ 6 - 11 ในหนังสือคู่มือครู

English Is Fun Book I

5. ตัวแปรที่ศึกษา

5.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอน 2 แบบ

5.1.1 การสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อบรรลุ (Mastery Learning)

5.1.2 การสอนตามคู่มือครู

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

5.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

5.2.2 ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อบรรลุ (Mastery Learning) หมายถึงการจัดระบบการเรียนสอนที่คำนึงถึงความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความแตกต่างกัน โดยมีการจัดลำดับเนื้อหาออกเป็นเนื้อหาย่อย ๆ ให้ความสำคัญเชื่อมโยงกันและเรียงตามลำดับความยากง่ายในการสอนแต่ละเนื้อหาย่อย จะมีการตั้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ชัดเจน มีการประเมินผลอยู่ตลอดเวลา เพื่อจะได้นำมาเป็นข้อมูลย้อนกลับในการแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนได้ทันที ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนทุกคนสามารถพัฒนาศักยภาพสูงสุดได้ด้วยตัวเอง โดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม และให้อากาศและเวลาในการเรียนรู้อย่างเหมาะสมเพียงพอกับความต้องการของแต่ละคน ซึ่งในการสอนจะมีจุดเน้นที่การสอนให้เด็กเกิดความแม่นยำ (Precision Teaching) เพื่อให้เด็กเกิดความถี่ถ้วนถูกต้อง (Teaching Concept) และการปรับพฤติกรรม (Behavioral Modification) อันเป็นส่วนที่สอดคล้องกับพัฒนาขึ้นเพื่อเสริมให้การเรียนเพื่อบรรลุได้ผลสมบูรณ์ขึ้น ตามรูปแบบการเรียนเพื่อบรรลุที่พัฒนาโดยสอดคล้องกับประกอบไปด้วยขั้นการเรียนรู้ 5 ขั้น คือ ขั้นการรับรู้ (Acquisition) ขั้นเกิดความคล่องตัว (Fluency)

ชั้นเกิดความคงทน (Maintenance) ชั้นนำไปประยุกต์ (Application) และชั้นการปรับตัว (Adaptation)

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งตามแนวของซอซคิส จะใช้ขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ทดสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียนก่อนทำการสอน โดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ครูทบทวนความรู้พื้นฐานที่จำเป็นให้นักเรียน ก่อนที่จะเริ่มเรียนหน่วยการเรียนรู้เมื่อนักเรียนพร้อมแล้ว ครูจึงเริ่มลงมือสอน

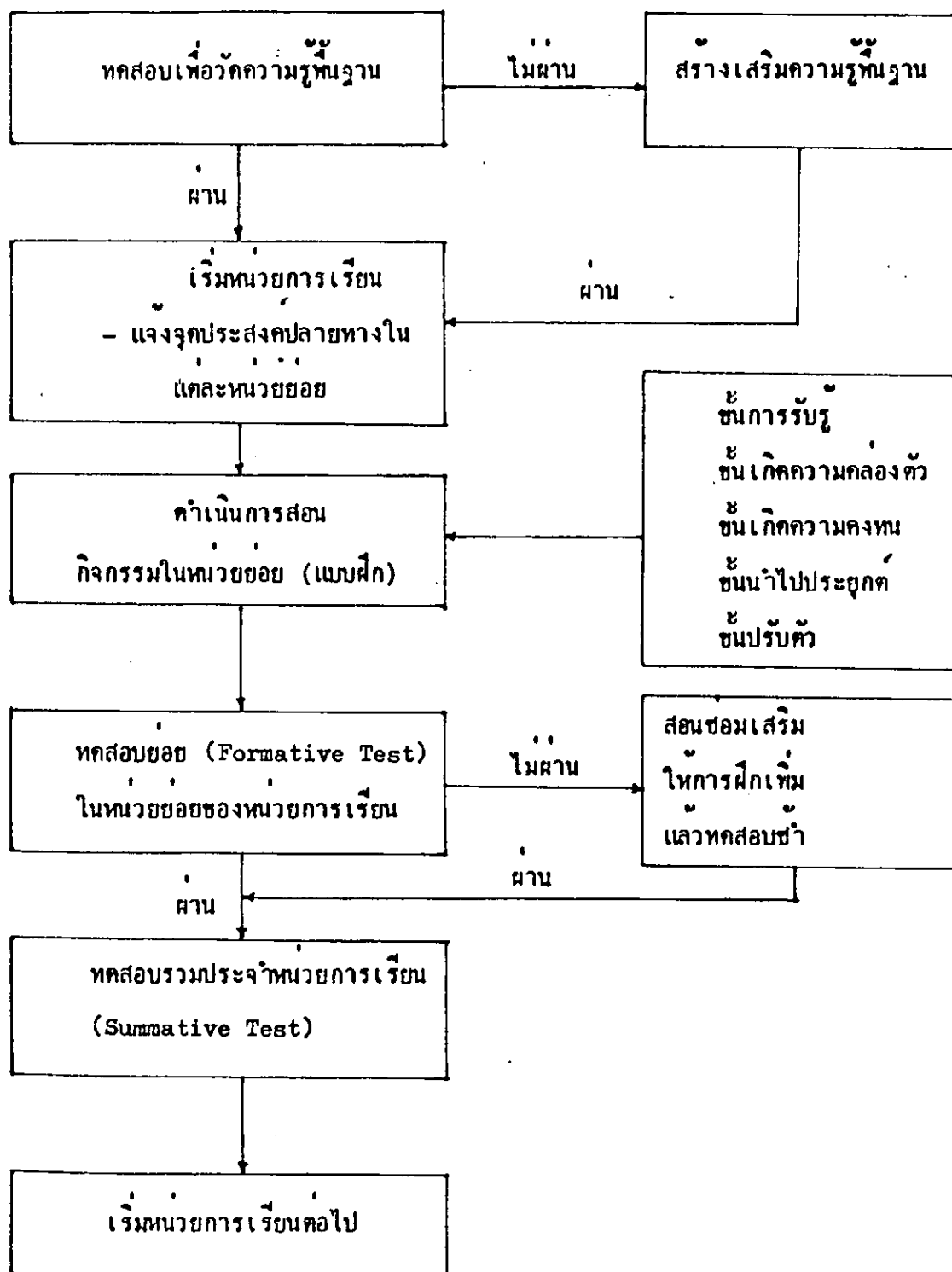
ขั้นที่ 2 ครูแจ้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในหัวข้อที่ 1 ของหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 และเริ่มกิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 3 ครูเสนอเนื้อหา เน้นการพัฒนาการสื่อความหมายของภาษาเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง พูด อ่าน หรือเขียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอด ก่อนที่จะให้นักเรียนฝึกการพัฒนาส่วนย่อยของภาษา อันได้แก่ โครงสร้างคำศัพท์ และเน้นการฝึกทวนแบบฝึก

ขั้นที่ 4 เมื่อสอนจบเนื้อหาข้อในแต่ละตอน ครูจะทำการวัดผลนักเรียนทันที โดยใช้การทดสอบย่อย ซึ่งมีลักษณะเป็นกิจกรรมเชิงปฏิบัติทางภาษา เช่น การทำบทบาทสมมติ การทำกิจกรรม การเล่นเกม เป็นต้น

ขั้นที่ 5 การสอนซ่อมเสริม ถ้านักเรียนทุกคนสามารถผ่านจุดประสงค์ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ครูก็จะสอนเนื้อหาต่อไป แต่ถ้ามีนักเรียนคนใดไม่สามารถบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ ครูจะแบ่งนักเรียนเหล่านี้ออกเป็นกลุ่มย่อย แล้วครูจะทำการสอนเนื้อหาใหม่โดยเปลี่ยนแปลงวิธีสอน เช่น การอธิบาย การสาธิต การใช้สื่อการเรียน และให้ทำแบบฝึก ซึ่งเน้นเฉพาะเนื้อหาที่นักเรียนยังไม่เข้าใจ ไม่ชำนาญ ส่วนนักเรียนที่ผ่านจุดประสงค์แล้ว ครูจะแยกนักเรียนเหล่านี้ออกอีกพวกหนึ่ง แล้วให้ทำกิจกรรมอื่นที่ท้าทายความสามารถเพิ่มขึ้น หรืออาจให้เป็นผู้ช่วยครูสอนเพื่อนในกลุ่มที่ยังไม่ผ่านจุดประสงค์

ขั้นที่ 6 เมื่อจบหน่วยการเรียนรู้หนึ่ง ๆ ครูจะทำการทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้เพื่อประเมินผลการเรียน ก่อนที่จะไปเรียนในหน่วยอื่นต่อไป

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิการสอนตามหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง

2. การสอนตามคู่มือครู หมายถึง การสอนตามแผนการสอนในคู่มือครู English Is Fun
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน ครูอาจใช้วิธีพูดเร้าความสนใจเด็ก สนทนา ชักถามจาก
รูปภาพ สถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้เด็กเรียนเกิดความสนใจที่จะเรียน

ขั้นที่ 2 ทบทวนความรู้เดิม โดยการใช้คำถาม

Wh - Question

Yes / No - Question

ขั้นที่ 3 เสนอบทเรียนใหม่ โดยใช้สื่อการเรียนเป็นตัวกระตุ้นในการเริ่มกิจกรรมของ
บทเรียน เช่น บัตรภาพ บัตรคำ

ขั้นที่ 4 ให้แนวการเรียนรู้ เป็นการบอกแนวให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมด้วยตนเอง

ขั้นที่ 5 ชั่งลงมือปฏิบัติ เป็นการให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ด้วยตนเอง

ขั้นที่ 6 การประเมินผลการเรียนรู้ โดยการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน และการทำ

แบบฝึกหัด

ขั้นที่ 7 ให้นักเรียนทำกิจกรรมเสริม เช่น แบบฝึกหัดเพิ่มเติม หรือกิจกรรมเสริมใน

บทเรียน

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
ทั้งสี่ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งวัดจากคะแนนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง และกลุ่ม
ควบคุม จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพอใจในการ
เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้โดยใช้แบบสอบถามวัดความสนใจที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษ
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง
 - 2.1 ความหมายของหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง
 - 2.2 ความเป็นมาของหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง
 - 2.3 รูปแบบการเรียนเพื่อรู้แจ้งของบลูม
 - 2.4 รูปแบบการเรียนเพื่อรู้แจ้งซึ่งพัฒนาโดยซอทคิส
 - 2.5 ปัจจัยสำคัญในการเรียนเพื่อรู้แจ้งตามรูปแบบของซอทคิส
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนเพื่อรู้แจ้ง
 - 3.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 3.2 งานวิจัยในประเทศ
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ
 - 4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ
 - 4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษ

ในปัจจุบันแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเป็นอย่างมาก คือมุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับบุคคลที่ตนติดต่อด้วย บทเรียนมีไวยากรณ์เนื้อหาทางไวยากรณ์เป็นหลักตั้งแต่ก่อน แดจะยึดจุดประสงค์ในการพูดเพื่อสื่อความหมายเป็นหลักแทน (สุไร พงษ์ทองเจริญ. 2524 : 21) ซึ่งแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบนี้เราเรียกว่าแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach)

แนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) จะเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นหลัก โดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistics) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาบริบท (Context) ภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละชุมชนที่อาจใช้ผิดแผกแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม สำหรับกระบวนการสอนตามแนวทฤษฎีนี้จะเน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเป็นสำคัญ การกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้อย่างอยากแสดงออกทางภาษาหรือการทดลองการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเองทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ย่อมจะช่วยให้การพัฒนาภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปอย่างธรรมชาติได้ เนื้อหาที่จัดขึ้นเป็นบทเรียนจึงควรเน้นบริบททางภาษาที่มีความหมายแก่ผู้เรียนตามหลักการใช้ภาษาในสังคมในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยอย่างเหมาะสมตามกาลและเทศะมากกว่าจะจัดแบบวิเคราะห์ภาษาให้นักเรียน เรียนเพียงเพื่อเข้าใจระบบของเสียง คำ และไวยากรณ์เท่านั้น นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนการสอน จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องจัดให้ผู้เรียนมีโอกาสดังแสดงออกทางภาษาในลักษณะปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียนเพื่อให้ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ ผู้สอนจะมีหน้าที่คอยช่วยเหลือแนะนำและแก้ไขการใช้ภาษาที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย.

2531 : 21)

1. แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

จุดมุ่งหมายของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือการสอนให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้จริง กระตุ้นและช่วยเหลือผู้เรียนให้รู้จักแสดงออกซึ่งความคิดเห็นทั้งโดยทักษะการพูด และทักษะการเขียน รวมทั้งให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความที่อ่านหรือเข้าใจสิ่งที่ได้ฟัง ซึ่งในการเรียนการสอนจะเน้นข้อมูลทั้งการพูด การเขียน การอ่าน และการฟัง มากกว่าจะเน้นทฤษฎีการพูด การเขียน การอ่าน และการฟัง

การที่จะให้ผู้เรียนสื่อสารกันได้นั้น ผู้พูดและผู้ฟังจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ครูต้องจัดบรรยากาศเพื่อให้ผู้เรียนแน่ใจว่า เขาสามารถใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์และสื่อความหมายกับเพื่อนได้ เพราะเวลาส่วนมากของการสอน จะให้นักเรียนทำกิจกรรม อาจทำกิจกรรมคู่หรือกิจกรรมในกลุ่มย่อย โดยที่ครูมีหน้าที่แนะนำ อธิบาย ให้คำปรึกษา หรือให้ความช่วยเหลือในขณะที่ผู้เรียนทำกิจกรรม นอกจากนี้ครูยังมีหน้าที่เตรียมกิจกรรม และวางแผนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างสะดวกสบาย ไม่ตึงเครียดที่จะถูก

คำทนิเมื่อใช้ภาษาผิด และกระตือรือร้นที่จะใช้ภาษาในสถานการณ์จริง สำหรับการจกัที่นี้ควรให้รู้เรียน
 ใ้มีโอกาสเปลี่ยนที่นี้ และควรจะไปตามกลุ่มต่าง ๆ เพื่อคอยดูแลักเรียน (Wibunsin. 1984 :
 1 - 8)

มอร์โรว์ กล่าวว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนี้จะเน้นให้รู้เรียนนำภาษาไปใช้ใ้
 นั้นคือเน้นการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีใช้ภาษา (Usage) และต้องมีหลักการที่ว้าให้รู้เรียนรู้
 เป้าหมายของการทำกิจกรรมแต่ละอย่างอย่างชัดเจน เพื่อให้รู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการทำกิจกรรม
 นอกจากนี้แล้วในการสอนจะเน้นความสำคัญของส่วนทั้งหมด (Whole) ของภาษาที่สอนแล้วคอยเน้น
 ลงไปในส่วนย่อย (Parts) เน้นกระบวนการเรียน (Processes) มากกว่าเนรููปแบบ (Forms)
 นอกจากนี้ยังจะต้องเน้นการเรียนรู้ทว้การปฏิบัติ และประการสุดท้ายต้องเน้นว่าการที่รู้เรียนใช้ภาษา
 ผิด มีใช้ความผิดร้ายแรง หากแต่เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ トラบใ้ที่ความผิดนั้นไม่เป็นอุปสรรคต่อ
 การสื่อสาร ผู้สอนควรอุโลมให้ และไม่ควรรีบยับยั้งหรือแก้คำผิดระหว่างทำกิจกรรม ซึ่งกระบวนการเรียนรู้
 ที่จำเป็นในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือช่องว่างคานข้อมูลระหว่างรวมทำกิจกรรม
 (Information Gap) (Morrow. 1981 : 59 - 66)

ช่องว่างคานข้อมูลระหว่างรวมทำกิจกรรม (Information Gap) หมายถึงลักษณะ
 ที่คู่สนทนาต่างก็ไ้ทราบข้อมูลที่อีกฝ่ายหนึ่งมี และต่างฝ่ายต่างก็ต้องการที่จะทราบข้อมูลหรือให้ข้อมูล
 แก่กัน เรียกว่ามีความต้องการที่จะสื่อความหมาย (Needs for Communication) ทั้งสองฝ่าย
 คั้งนั้นผู้พูดก็ต้องเลือกใช้ถ้อยคำและสำนวนให้เหมาะสมกับบทบาทของตนและผู้ฟัง และต้องเหมาะสมกับ
 สถานการณ์ด้วย ทั้งนี้ผู้ฟังก็ต้องรู้จักความหมายของคำและสำนวนภาษาในรูปแบบต่าง ๆ กัน ว่าผู้พูดต้องการ
 ตามอะไร จึงจะตอบใ้ถูกต้อง ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งคือการที่คู่สนทนาใ้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback)
 ทันที เพราะข้อมูลย้อนกลับทำให้คู่สนทนาทราบใ้ทันทีว่าคำพูดของตนั้น "สื่อความหมาย" ตามที่ต้องการ
 ไปยังผู้ฟังหรือไม่ ถ้าไม่สื่อความหมาย ก็อาจต้องถามซ้ำหรือเลิกถามไปเลย ถ้าสื่อความหมายแล้ว ตนใ้
 คำตอบที่ที่ต้องการแล้วหรือยัง ถ้ายังไม่พอตามความต้องการ อาจถามเพิ่มใ้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อให้รู้เรียนสื่อความหมายใ้ นั้น ซาวิญนอน
 (Savignon) ใ้เสนอแนะกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารว่าควร
 เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้รู้เรียนใ้ใช้ภาษาจริง ๆ ในสถานการณ์ที่เป็นจริงและเป็นไปอย่างธรรมชาติ

เช่น การเล่นเกม การแสดงละคร การอภิปราย การใช้บทบาทสมมติ ซึ่งเป็นการใช้สถานการณ์จำลองในห้องเรียน ทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและใช้ภาษาจริง ๆ ในชั้นเรียน (Savignon, 1978 : 2 - 5)

ฟาริด โคเสนอเสนอแนะสำหรับครูในการพิจารณาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนคือ เรื่องราวที่น่าสนใจ เรื่องราวที่น่ามาจัดกิจกรรมไม่เกินความสามารถที่นักเรียนจะเข้าใจความหมายได้ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่จัดขึ้น นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรม และนักเรียนได้รับการจูงใจให้สนใจในเนื้อหามากกว่าสนใจในรูปแบบของภาษา (Farid, 1976 : 299 - 304)

นอกจากนี้ ลิตเติลวูด โคเสนอความคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า ควรจัดกิจกรรมการเรียนเป็นในลักษณะเตรียมการก่อนการสื่อสาร (Pre - Communicative) ภาษากับความสามารถในการสื่อสาร ให้ผู้เรียนมีการพัฒนาการเรียนรู้สามารถใช้ภาษาเพื่อจุดมุ่งหมายในการสื่อสารได้ และหน้าที่ของครูคือการเตรียมผู้เรียนให้สามารถใช้กฎเกณฑ์ของภาษาและความหมายในการสื่อสารควบคู่กันไป อย่างไรก็ตาม ลิตเติลวูด โคเสนอสรุปองค์ประกอบ 4 ประการที่ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่ควรจะต้องคำนึงถึงในการสอนภาษาต่างประเทศดังนี้

1. ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกความสามารถทางด้านภาษาศาสตร์ให้มากที่สุด นั่นคือผู้เรียนจะต้องพัฒนาทักษะในการที่จะนำระบบทางภาษาศาสตร์มาใช้ จนกระทั่งสามารถใช้ได้อย่างเป็นธรรมชาติ และเหมาะสมในการสื่อความตั้งใจออกมา
2. ผู้เรียนต้องสามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างรูปแบบของภาษาและการใช้ภาษา นั่นคือผู้เรียนต้องมีความเข้าใจในเรื่องระบบทางภาษาศาสตร์ และนำมาใช้ในระบบทางการสื่อสารได้จริง
3. ผู้เรียนต้องพัฒนาทักษะและกลวิธีในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด สถานการณ์ที่มองเห็นได้ชัด และรู้จักการใช้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเป็นเครื่องตัดสินความสำเร็จและแก้ไขข้อผิดพลาดโดยการใช้ภาษาที่แตกต่างกันออกไป
4. ผู้เรียนจะต้องตระหนักถึงความหมายทางสังคมของรูปแบบภาษา ซึ่งความรู้ความเข้าใจนี้จะรวมถึงความสามารถที่จะใช้ภาษาให้แปรเปลี่ยนไปเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคมที่แตกต่างออกไป แต่เป็นความสามารถที่จะใช้ภาษาที่เป็นที่ยอมรับและหลักเลียง ไม่ใช่ข้อผิดพลาดที่รุนแรง (Littlewood, 1981)

จากที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร พฤติกรรมที่คาดหวังภายหลังการเรียนการสอนคือ ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ที่สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้ สามารถสร้างและเข้าใจประโยคต่าง ๆ รวมทั้งสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในสังคมที่เป็นจริงในชีวิตประจำวัน โดยผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรมภายใต้การวางแผนการจัดกิจกรรม การควบคุม การให้คำปรึกษาแนะนำและความช่วยเหลือของครู ซึ่งผิดกับการเรียนการสอนแบบเดิมที่นักเรียนต้องเรียนรู้ว่าภาษาเป็นอย่างไรโดยการท่องจำคำศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์ ผู้เรียนจะฝึกโครงสร้างของประโยคที่ครูเลือกให้ โดยที่นักเรียนไม่ได้ใช้ภาษาในการสื่อสารจริง ๆ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง

1. ความหมายของหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง

แคโรล นักการศึกษาชาวอเมริกัน ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนเพื่อรู้แจ้งไว้ว่าแต่เดิมนั้นเรารู้สึกว่าสติปัญญาหรือความถนัดทางการเรียนนั้นสัมพันธ์กับการเรียนในวิชาต่าง ๆ ของนักเรียนอย่างเห็นได้ชัด เช่น นักเรียนที่มีสติปัญญาดีหรือหัวดีหรือมีความถนัดทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงก็จะเรียนคณิตศาสตร์ได้คะแนนดี ผู้ที่มีสติปัญญาดำหรือความถนัดต่ำก็มักเรียนคณิตศาสตร์ได้ไม่ดี แต่แคโรลกล่าวว่า ถ้าหากเราสามารถหาวิธีการสอนให้เหมาะสมกับความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน และให้เวลาในการเรียนเพียงพอแล้ว ความสัมพันธ์ดังกล่าวจะไม่เป็นความจริงเลย คือเด็กที่สติปัญญาไม่ดีหรือความถนัดต่ำ ก็สามารถเรียนได้เท่าเทียมกับผู้ที่มีสติปัญญาสูง (Garroll. 1963)

บลูม ได้กล่าวถึงการเรียนเพื่อรู้แจ้งว่า คือการจัดการเรียนการสอน โดยมีหลักการสำคัญว่านักเรียนทุกคนหรือเกือบทุกคนสามารถเรียนรู้เรื่องราวสาระต่าง ๆ ของวิชาที่จัดสอนในโรงเรียนจนถึงขั้นวิชานั้นอย่างชัดแจ้งได้ ถ้าหากเราสามารถจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล และให้เวลาเรียนเพียงพอกับความสามารถของนักเรียน ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในการแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนระหว่างที่เรียนไปทันที (Bloom. 1976 : 4)

ผดุงชาติ สุวรรณวงศ์ ได้ให้ความหมายของการเรียนเพื่อรู้แจ้งว่า เป็นความต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง หรือให้เป็นผู้เชี่ยวชาญในสิ่งที่เรียนสมกับคำว่า Mastery (ผดุงชาติ สุวรรณวงศ์. 2520 : 8 - 9)

สุรพล เกียนวัดฒา กล่าวว่า การเรียนเพื่อรู้แจ้งเป็นปรัชญาอันหนึ่งเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน นักเรียนเกือบทุกคนสามารถเรียนเรื่องราวสาระต่าง ๆ ที่เขาได้รับการสอนได้ แต่ต้องดูภายใต้เงื่อนไขว่า การสอนนั้นต้องเป็นการสอนที่มีประสิทธิภาพ (สุรพล เกียนวัดฒา. 2521 : 1)

อาคม จันทสุนทร ได้ให้ความหมายของการเรียนเพื่อรู้แจ้งว่า เป็นการเรียนเพื่อให้รู้จริง รู้เพิ่มเติมมากขึ้น รู้เป็นกอบเป็นกำในเรื่องนั้น ๆ รู้อย่างแน่นอน จับสิ่งที่เรียนไว้นั้นเหมือนเป็นนายเหนือสิ่งที่เรียนนั้น (อาคม จันทสุนทร. 2521 : 2)

จากความหมายของหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งที่กล่าวมาแล้ว หอจะสรุปได้ว่า การเรียนเพื่อรู้แจ้งก็คือ วิธีการจัดการเรียนการสอนที่จะสามารถทำให้นักเรียนทุกคนได้ประสบผลสำเร็จตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ให้มากที่สุด โดยการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนให้เหมาะสม และให้เวลาในการเรียนอย่างเพียงพอแก่นักเรียนแต่ละคนแล้ว นักเรียนทุกคนก็จะสามารถบรรลุสัมฤทธิ์ผลได้เท่าเทียมกัน

2. ความเป็นมาของหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง

แนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) ได้เกิดขึ้นมานานแล้ว เริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. 1922 คาร์ลตัน วอชเบิร์น (Carleton Washburne) และคนอื่น ๆ ได้ริเริ่มแนวการสอนแบบวินเนตคา แพลน และในปี ค.ศ. 1926 ก็ได้เกิดแนวการสอนแบบมอร์ริสัน แพลน ของเฮนรี ซี มอร์ริสัน (Henry C. Morrison) ตามมา ที่โรงเรียนทดลองของมหาวิทยาลัยชิคาโก (Block. 1971 : 3) ซึ่งแนวการสอนทั้งสองแบบนี้มีลักษณะคล้ายคลึงกันหลายประการ หลักการทั่วไปมีดังนี้

ประการแรก คำว่ารู้แจ้ง (Mastery) หมายความว่า เรียนแล้วบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน ซึ่งในทัศนะของวอชเบิร์น หมายถึงวัตถุประสงค์ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive) แต่สำหรับของมอร์ริสัน หมายถึงวัตถุประสงค์ทั้งด้านพุทธิพิสัย (Cognitive) จิตพิสัย (Affective) และทักษะพิสัย (Psychomotor)

ประการที่สอง เนื้อหาหรือประสบการณ์การเรียนรู้การสอนจะจัดในรูปของหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งแต่ละหน่วยการเรียนรู้จะประกอบด้วยเนื้อหา ประสบการณ์ อุปกรณ์ และกิจกรรมที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการเรียนเมื่อจบบทเรียนแล้ว

ประการที่สาม นักเรียนต้องรู้อยู่ในและตอน ก่อทำคะแนนได้ดังเกณฑ์ที่ตั้งไว้ก่อนที่จะเริ่มเรียนเนื้อหาต่อไป เพราะถือว่าเนื้อหามีลำดับชั้นการเรียนรู้ (Hierarchy of Learning) การเรียนในคอนต่อไปต้องใช้ความรู้ของเนื้อหาคน ๆ ควบ

ประการที่สี่ มีการทดสอบย่อยเพื่อวินิจฉัยปัญหาการเรียนภายหลังจบกระบวนการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ผลการสอบจะแจ้งให้นักเรียนรับรู้เท่านั้น แต่จะไม่นำผลนั้นไปติดระดับคะแนนในภายหลังแต่อย่างใด

ประการที่ห้า อาศัยผลของการทดสอบย่อยเพื่อวินิจฉัยภายหลังจบแต่ละหน่วยการเรียนรู้นี้ นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จะได้รับคำแนะนำให้ปรับปรุงตัวเอง ช่วยตัวเองตามแนวการสอนแบบ วินเนตคา แปลน ส่วนแนวของมอร์ริสัน นักเรียนจะได้รับความช่วยเหลือหลายรูปแบบ เช่น สอนใหม่เป็นกลุ่ม ติวเป็นรายบุคคล จัดกิจกรรมการเรียนรู้ใหม่ หรือแนะแนะแนะวิธีการเรียนรู้ใหม่ให้นักเรียน

ประการสุดท้าย เวลาของการเรียนไม่ได้ถูกกำหนดตายตัวเหมือนกับการเรียนปกติ คือแบบวินเนตคา แปลน จะอนุญาตให้นักเรียนแต่ละคนเรียนบทเรียนตามความสามารถของตนเอง จะใช้เวลาเท่าใดก็ได้เป็นเรื่องของแต่ละคนไม่เกี่ยวกับ เพราะต่างคนต่างเรียนตามความสามารถของตนเอง สำหรับแบบมอร์ริสัน แปลนนั้น เวลาจะขึ้นอยู่กับครูผู้สอนเห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่ในชั้นมีผลสัมฤทธิ์ในระดับที่น่าพอใจ แล้วจึงเลื่อนไปเรียนหน่วยการเรียนรู้ต่อไปได้

แนวความคิดตามแนวการสอนของวอลเชเบอร์น และมอร์ริสัน ได้กลายความนิยมลงในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง จนกระทั่งปลายปี ค.ศ. 1955 และต้นปี ค.ศ. 1960 ได้มีสื่อการเรียนการสอนชนิดใหม่เกิดขึ้น เรียกว่าบทเรียนโปรแกรม แนวความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับบทเรียนโปรแกรม คือการเรียนเรื่องใด ๆ หนึ่งว่าเนื้อหาจะยากสักเพียงใดก็ตาม การเรียนให้เข้าใจจะต้องเรียนเนื้อหาคน ๆ หนึ่งง่าย ๆ ก่อน (Block. 1975 : 4 ; citing Skinner. 1954)

หลักการสร้างบทเรียนโปรแกรมนั้น จะต้องวิเคราะห์พฤติกรรมที่ยาก ๆ ให้เป็นพฤติกรรมย่อย ๆ ให้เชื่อมโยงกัน จะทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่ซับซ้อนยิ่งขึ้นได้ และนักเรียนก็สามารถจะศึกษาบทเรียน

โคควยตนเอง อันเป็นสื่อที่ช่วยขจัดปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคลได้พอสมควร แต่ถึงแม้ว่าบทเรียนสำเร็จรูปจะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กเรียนมีความรู้ในเนื้อหาวิชา แต่บทเรียนสำเร็จรูปมิได้ให้รูปแบบ (Model) ของการเรียนรู้เลย (คำรณ สิริเจริญ. 2524 : 25)

ต่อมาในปี ค.ศ. 1963 จอห์น บี แครอล (John B. Carroll) แห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดได้เสนอความคิดของเขาในบทความเรื่อง Model of School Learning อันเป็นแนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งในเวลาต่อมา แครอลได้กำหนดแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้สรุปได้ 3 ประการคือ

1. ความสนใจในการเรียนของผู้เรียนควรพิจารณาจากจำนวนเวลาที่ผู้เรียนใช้จริง ๆ ในการเรียนเรื่องใดเรื่องหนึ่งตั้งแต่เริ่มเรียนจนสำเร็จ ซึ่งก็หมายความว่า ความสนใจจะเป็นตัวชี้ถึงอัตราเรียนมิใช่ระดับการเรียนเป็นตัวชี้

2. ระดับความสัมฤทธิ์ผลในการเรียน เป็นฟังก์ชันของอัตราส่วนระหว่างเวลาที่ผู้เรียนใช้จริงและเวลาที่ควรใช้ในการเรียน ซึ่งหมายความว่า ถ้าใช้เวลาแก่ผู้เรียนตามจำนวนที่เขาต้องการแล้ว ผู้เรียนทุกคนจะสามารถเรียนได้สำเร็จตามเกณฑ์ที่ต้องการ

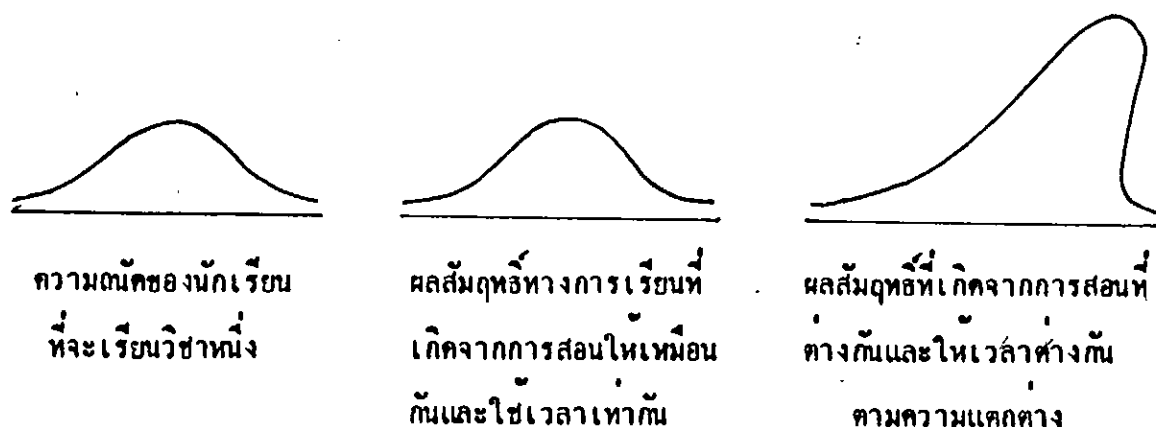
3. เวลาที่ใช้เรียนใช้จริง ๆ หมายถึง เวลาที่ใช้เรียนใช้ในการเรียนแต่ละหน่วย ซึ่งขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 2 ประการคือ เวลาที่ครูอนุญาตให้ใช้กับความอดสาหะในการเรียนของผู้เรียนเอง ส่วนเวลาที่ควรการใช้หมายถึง เวลาที่ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้จึงจะสามารถบรรลุเกณฑ์ที่กำหนดไว้ได้ สำหรับเวลาที่ควรใช้นี้ แครอลกล่าวว่าขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการคือ ความสนใจในการเรียนวิชานั้น ๆ คุณภาพการสอน และความสามารถที่จะเข้าใจบทเรียนของผู้เรียน ดังนั้นระดับความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับเวลาที่ใช้จริงและเวลาที่ควรใช้นี้ จึงเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบหาประการ (รุจิร ภูสาระ. 2530 : 36 ; อ้างอิงจาก Carroll. 1963) ซึ่งอาจสรุปเป็นสมการได้ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน = f

(1. เวลาที่ใช้ในการเรียน) (2. ความอดสาหะ)
(3. ความสนใจ) (4. คุณภาพการสอน)
(5. ความสามารถเข้าใจบทเรียน)

แนวคิดของแกโรล์ทน์หาวิถีหรือลงมือทำตามแนวนั้นแล้ว จะเห็นว่ายังขาด ประเด็นหลักสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ไม่ได้กล่าวถึงประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ถ้าครูสอนโดยไม่รู้ ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน จะทำให้พลาดโอกาสในการพัฒนาการเรียนรู้โดยอาศัยพื้นฐานประสบการณ์ เดิมของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้แต่ถ้าเริ่มบทเรียนที่ต่ำกว่า ก็อาจทำให้เบื่อหน่ายได้ (มนัสวาท โทะยะ. 2531 : 20)

ต่อมาในปี ค.ศ. 1976 บลูม ได้ทำรูปแบบการเรียนรู้ของแกโรล์ทน์มาเป็นพื้นฐานในการเสนอ แนวคิดในการจัดการเรียนการสอน และให้ชื่อว่า การเรียนเพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) แนวคิดของบลูมมีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้เรียนทุกคนประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ บลูมได้ แปลความหมายจากทฤษฎีของแกโรล์ทน์ว่า ถ้าความสามารถหรือความถนัดของนักเรียนมีการแจกแจงเป็น โค้งปกติ และนักเรียนทุกคนได้รับการสอนอย่างเดียวกัน ให้เวลาในการเรียนเท่ากันทุกคนแล้ว ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้จะมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ สหสัมพันธ์ระหว่างความถนัดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะ มีค่าค่อนข้างสูง (ประมาณ .70) แต่ถ้าได้จับคุณภาพของการสอน และเวลาที่ใช้ในการเรียน แตกต่าง กันตามความเหมาะสมของบุคคลแล้ว นักเรียนส่วนใหญ่จะเรียนได้ถึงเกณฑ์ที่คงไว้ ซึ่งค่าสหสัมพันธ์ ระหว่างความถนัดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะมีค่าใกล้เคียง 1 ดังแสดงในรูปกราฟต่อไปนี้ (Block. 1975 : 4 ; citing Bloom. 1968)

ภาพประกอบ 2 กราฟที่เกิดจากการสอนเมื่อให้เวลาต่างกัน

หลักการสำคัญของทฤษฎีการเรียนรู้ของ บลูมได้สรุปว่า คนทุกคนหรือเกือบทุกคนสามารถเรียนวิชาที่จัดสอนในโรงเรียนจนถึงขั้นวิชานั้นอย่างชัดเจนได้ ถ้าสามารถจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับแต่ละคนและให้เวลาสำหรับเรียนวิชานั้น ๆ แก่เขามากเพียงพอแก่ความสามารถที่จะเรียน ในระหว่างที่เรียนนั้นเขาได้รับความช่วยเหลือ ได้มีการแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนหรือข้อบกพร่องของเขาอย่างทันท่วงที (Bloom, 1976 : 4)

ฮอชคิส นักการศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยแมคควอรี ประเทศออสเตรเลีย เป็นอีกผู้หนึ่งที่ได้ทำรูปแบบการเรียนรู้ของแกลโรมาประยุกต์ใช้ในรูปแบบหลักการการเรียนรู้ของ บลูมว่ารูปแบบการเรียนรู้ของฮอชคิสจะแตกต่างไปจากของบลูมไม่มากนัก แต่ประสบการณ์ในการเป็นครูคณิตศาสตร์ทำให้เขาประสบผลสำเร็จในการนำวิธีการเรียนรู้ของบลูมไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือเขาได้ทำการทดลองสอนนักเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 38 คน ซึ่งเป็นเด็กอ่อนห้องหนึ่งจากจำนวนนักเรียน 4 ห้องเรียน ในโรงเรียนแห่งหนึ่งที่ประเทศออสเตรเลีย ซึ่ง 3 ห้องแรก เป็นเด็กเก่งเรียงตามลำดับ ซึ่งสอนโดยครูประจำการ ผลการทดลองการสอนด้วยวิธีการเรียนรู้ของบลูมปรากฏว่าเมื่อทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนทั้ง 38 คน ที่อ่อนนั้นสามารถทำคะแนนติดอยู่ในอันดับแรกของ 40 คน ส่วนอีก 2 คน เป็นนักเรียนจากห้องแรก และห้องที่สอง ส่วนห้องที่สามไม่มี จากผลการทดลองของฮอชคิส

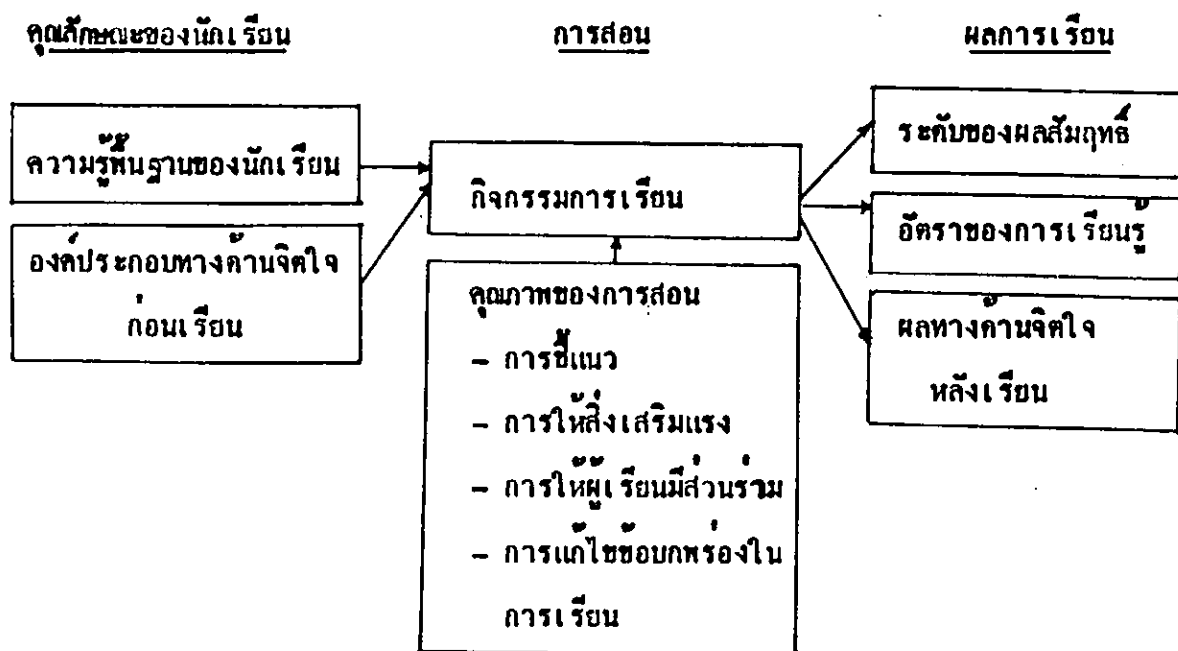
หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งได้เผยแพร่ไปสู่โรงเรียนต่าง ๆ ในออสเตรเลีย โดยชอทคิสเป็นผู้ให้การอบรมครูจากที่ต่าง ๆ เสมอ ส่วนที่ส่งเสริมให้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งของชอทคิสมีประสิทธิภาพคือ

1. การสอนให้เกิดความแม่นยำ (Precision Teaching)
2. การสอนให้เกิดความคิดรวบยอด (Teaching Concept)
3. การปรับพฤติกรรม (Behavioral Modification)

(สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2529 ; อ้างอิงมาจาก Hotchkis. 1986)

3. รูปแบบการเรียนเพื่อรู้แจ้งของบลูม

ในปี ค.ศ. 1976 บลูมได้เสนอรูปแบบการเรียนรู้นี้ในโรงเรียน ซึ่งพัฒนาขึ้นมาจากหลังรูปแบบการเรียนเพื่อรู้แจ้ง (Bloom. 1976 : 13 - 15)

ภาพประกอบ 3 รูปแบบการเรียนรู้นี้ในโรงเรียนของบลูม

รูปแบบการเรียนรู้นี้ในโรงเรียนของบลูม ประกอบด้วยตัวแปรด้านความรู้พื้นฐานของนักเรียน (Cognitive Entry Behavior) องค์ประกอบทางค่านิยมก่อนเรียน (Affective

Entry Characteristics) และคุณภาพของการสอน (Quantity of Instruction) ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดผลการเรียน (Learning Outcome) อันได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อัตราการเรียนรู และผลทางจิตใจหลังเรียน

คุณภาพของการสอนจัดเป็นตัวแปรที่สำคัญตัวหนึ่ง ที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของนักเรียน โดยตรง บลูมได้เสนอแนะองค์ประกอบสำคัญสี่ประการที่จะทำให้คุณภาพการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพคือ (Bloom. 1976 : 172)

1. การชี้แนะ (Cue) คือการบอกจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน อธิบายให้เด็กเห็นชัดเจนเสียก่อนแล้วว่าเรียนแล้วจะมีความสามารถอะไรบ้าง นักเรียนต้องทำอะไรบ้าง บอกวิธีการและงานที่นักเรียนจะต้องทำอย่างชัดเจน

2. การเสริมแรง (Reinforcement) ตามหลักทฤษฎีการเรียนรู้เป็นที่ยอมรับว่า สิ่งเสริมแรงมีผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน การให้สิ่งเสริมแรงนั้น บลูมเสนอว่าควรให้ในระหว่างที่ทำการเรียนการสอน ส่วนจะให้ในลักษณะไหนและปริมาณเท่าใด ก็ต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะสิ่งเสริมแรงที่เด็กบางคนได้รับอาจเป็นผลดีต่อการเรียน ในขณะที่สิ่งเสริมแรงเช่นเดียวกันนี้อาจทำให้ผลการเรียนของเด็กอีกคนหนึ่งถดถอยไป

3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน (Participation) หมายถึงการที่ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนต่าง ๆ เช่น การให้นักเรียนได้ฝึกหัด ได้ตอบสนองในกิจกรรมการเรียน

4. การให้ข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อบกพร่อง (Feedback and Correction) หมายถึง ครูจะต้องแจ้งผลการสอบและข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการเรียน ให้นักเรียนทราบทันทีว่าเขามีความสามารถในการเรียนมากน้อยเพียงใด ครูจะต้องแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนของนักเรียนควบคู่กันไปกับการสอน เพื่อให้เด็กมีความรู้พื้นฐานเพียงพอในการที่จะเรียนบทต่อไป

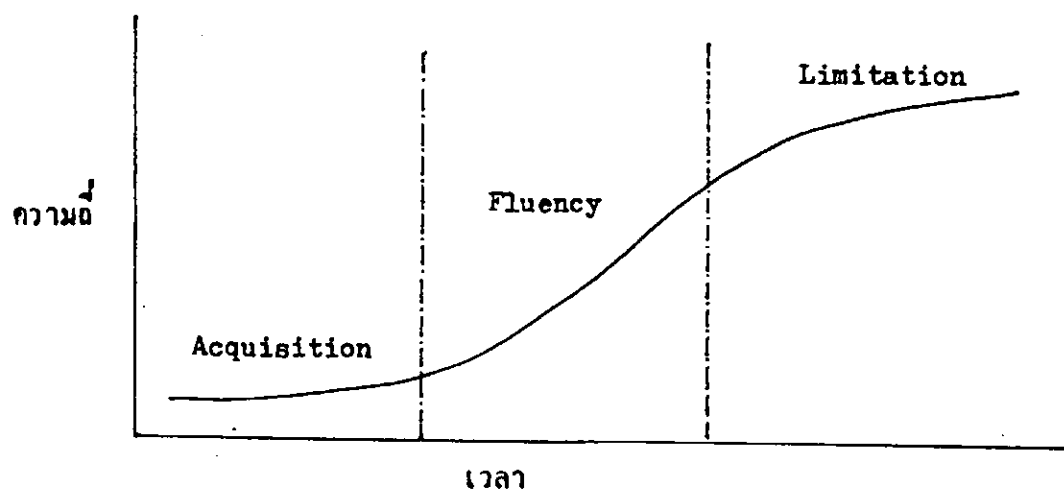
บลูม เน้นในเรื่องการแก้ไขข้อบกพร่องอย่างมาก เพราะเป็นแกนสำคัญของการเรียน เพื่อรู้แจ้ง เมอริล และบล็อก ก็มีความเห็นว่าการทบทวนบทเรียนเฉพาะจุดบกพร่อง และมีการแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนนั้น เป็นวิธีการปรับปรุงคุณภาพของการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการของแต่ละคนโคคท์ที่สุด โดยเฉพาะการใช้คำอธิบายที่เหมาะสมกับความสามารถของเด็ก เพื่อให้เขาเข้าใจในสิ่งที่ครูสอน (Arlin. 1973 ; citing Merrill and Block. n.d.)

4. รูปแบบการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งซึ่งพัฒนาโดยฮอททคิส

ฮอททคิส (Hotchkis) นักการศึกษาของมหาวิทยาลัยแมกไควรี ประเทศออสเตรเลีย ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ของมนุษย์ พบว่ารูปแบบการเรียนรู้ของแกลโรล ยังขาดความสำคัญในการนำประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมาสัมพันธ์กับการสอน โดยจะช่วยให้ผู้สอนสามารถจัดบทเรียนที่เหมาะสมและถูกต้องสำหรับผู้เรียนยิ่งขึ้น ส่วนรูปแบบการเรียนรู้ของบลูมที่พัฒนามาจากแนวคิดของแกลโรลนั้น ฮอททคิสเสนอแนะว่า การจัดการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งจะประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้นโดยเพิ่มองค์ประกอบ 3 ประการคือ

1. การสอนให้เกิดความคิดรวบยอด (Teaching Concept)
2. การสอนให้เกิดความแม่นยำ (Precision Teaching)
3. การปรับพฤติกรรม (Behavioral Modification)

จากผลงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้ของมนุษย์ พบว่าโดยแท้จริงแล้วการเรียนรู้ของมนุษย์ไม่ได้เป็นโค้งปกติ แต่จะมีลักษณะเป็นความดีสี่สะสม

ภาพประกอบ 4 แผนภาพรูปแบบการเรียนรู้ลักษณะเส้นโค้งของความดีสี่สะสม

เมื่อพิจารณารูปแบบการเรียนรู้ทั้งกล่าวจากเส้นโค้งของความดีสี่สะสม ลำดับขั้นตอนในการเรียนรู้ของมนุษย์จึงมี 3 ขั้นตอนคือ

1. **ขั้นการรับรู้ (Acquisition)** ผู้เรียนจะแสดงอัตราความเร็วของการตอบสนองในระดับต่ำ การเรียนรู้จะมีลักษณะของการลองผิดลองถูก จึงเป็นสาเหตุของความแตกต่างกันในด้านการเรียนรู้

2. **ขั้นเกิดความคล่องตัว (Fluency)** ผู้เรียนแสดงอัตราความเร็วในการตอบสนองเพิ่มขึ้น เมื่อได้รับการฝึกมากขึ้น การกระทำผิดจะน้อยลงและใช้เวลาน้อยลง

3. **ขั้นขีดจำกัดความสามารถ (Limitation)** เมื่อผู้เรียนแต่ละคนพัฒนาจนถึงขั้นสูงสุด อัตราการเรียนรู้จะคงที่ แม้จะได้รับการฝึกต่อไป การเรียนรู้ก็ไม่เพิ่มขึ้น

ข้อหาคือสื่อนำแนวคิดของการพัฒนาการเรียนรู้ตามเส้นโค้งความดีที่สะสมมาพัฒนาเป็นรูปแบบการเรียนรู้ ซึ่งมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. **ขั้นการรับรู้ (Acquisition Stage)** ในขั้นนี้ครูเริ่มเสนอเนื้อหาใหม่ให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนเริ่มเรียนรู้และจะได้รับปัจจัยสำคัญต่าง ๆ ได้แก่ เจตคติ ความถี่รอบยอก ความรู้ความเข้าใจ ผู้เรียนจะเริ่มลองผิดลองถูกกับสิ่งที่เรียนรู้ ความถูกต้องและความแม่นยำในการเรียนรู้อย่างน้อย ในขั้นนี้ข้อหาคือกล่าวว่า ผู้สอนควรดำเนินการดังนี้

1.1 จัดเรียงเนื้อหาในหลักสูตรตามลำดับความยากง่าย ให้มีความสัมพันธ์กัน

1.2 กำหนดเวลาที่เหมาะสมในแต่ละบทเรียน

1.3 เตรียมแบบทดสอบซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบย่อย (Formative Test) และแบบทดสอบรวม (Summative Test)

1.4 กำหนดแผนการสอนโดยเน้นการสอนความถี่รอบยอกให้กับผู้เรียนเป็นสำคัญ เมื่อทำการสอน ผู้สอนควรสังเกตในเรื่องต่อไปนี้

1.4.1 ความเหมาะสมของเวลาที่ให้กับผู้เรียนแต่ละคน และแต่ละบทเรียน

1.4.2 ความยากง่ายเหมาะสมกับทักษะพื้นฐานของผู้เรียน

1.4.3 ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. **ขั้นเกิดความคล่องตัว (Fluency Stage)** ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนทักษะจนเกิดความคล่องแคล่วในเนื้อหา หลังจากที่ถูกฝึกและเกิดความถี่รอบยอกที่ถูกต้องแล้ว การปฏิบัติของผู้เรียนจะเพิ่มความถูกต้องมากขึ้น ดังนั้นผู้สอนจะต้องตระเตรียมกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อฝึกผู้เรียนให้เกิดความคล่องแคล่ว แม่นยำ และรวดเร็วในบทเรียน

3. **ขั้นเกิดความคงทน (Maintenance Stage)** ในขั้นนี้จะสืบเนื่องมาจากความคล่องตัวในเนื้อหาอันเนื่องมาจากการฝึกปฏิบัติของผู้เรียนในขั้นที่ 2 ความคงทนของความรู้ที่ได้รับจะอยู่ไทนานและโมลิม เนื่องมาจากมีความแม่นยำในสิ่งที่เรียนจากการปฏิบัติ และมีประสบการณ์ในการลองผิดลองถูกมาหลายครั้ง วิธีการที่จะพิจารณาว่าผู้เรียนจำไทนานและถาวรในส่วนที่มีความจำเป็นต่อการเรียนในบทเรียนต่อไป คือทำการทดสอบอย่างสม่ำเสมอ อีกทั้งมอบหมายงานให้ทำเพื่อให้รู้ว่าเป็นเรื่องสำคัญ

4. **ขั้นนำไปประยุกต์ (Application Stage)** ในขั้นนี้เมื่อผู้เรียนมีความชำนาญในความรู้ที่เรียนมา สิ่งสำคัญประการต่อไปคือการนำสิ่งที่ได้จากสามข้อแรกไปใช้ การนำไปใช้ในขั้นนี้เป็นการเพิ่มประสบการณ์ของผู้เรียน โดยเน้นที่การแก้ปัญหาจากเหตุการณ์สมมติในห้องเรียน ทั้งนี้เป็นความจำเป็นของครูที่ควรพิจารณาว่า การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ของผู้เรียนนั้น ถ้าหากมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมเป็นประจำ ครูก็นำเหตุการณ์ทั้งหมดมากำหนดเป็นรายการแก้ปัญหาเพียงเล็กน้อย สำหรับในส่วนที่ผู้เรียนไม่ค่อยมีโอกาสพบเห็น ครูผู้สอนจะต้องจัดให้มากและบ่อยครั้ง ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติเพื่อการแก้ปัญหาให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

5. **ขั้นปรับตัว (Adaptation Stage)** ในขั้นนี้ผู้เรียนจะสามารถนำความรู้มาคัดแปลง หรือปรับใช้ได้ในทุก ๆ สถานการณ์ที่ผู้เรียนมีโอกาส เป็นการแก้ปัญหาจริงในชีวิตประจำวัน ในขั้นที่สี่นี้อาจเป็นเหตุการณ์สมมติเพื่อให้ผู้เรียนเห็นแนวทาง โดยมีครูเป็นผู้แนะนำหาว่าผู้เรียนไม่สามารถแก้ปัญหาเองได้ถูกต้อง แต่ในขั้นที่ห้านี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนต้องคิด ตัดสินใจและลงมือกระทำด้วยตัวเอง หากเกิดข้อขัดข้อง ผิดพลาด ผู้เรียนจะพยายามทบทวน และหาทางแก้ไขปัญหาคือไปช่วยตัวเอง

5. ปัจจัยสำคัญในการเรียนเพื่อรู้อย่างตามแบบของชอห์คิส

การที่ชอห์คิสได้พัฒนารูปแบบการเรียนเพื่อรู้อย่างทันสมัย เพราะเห็นว่าตามแนวคิดของแตรโรลและบลูมนั้นยังขาดปัจจัยที่สำคัญอีก 3 ประการ อันจะช่วยส่งผลให้การเรียนเพื่อรู้อย่างได้ผลสมบูรณ์กว่าเดิม คือ การสอนความคิดรวบยอด (Teaching Concept) การสอนเพื่อให้เกิดความแม่นยำ (Precision Teaching) และการปรับพฤติกรรม (Behavioral Modification)

5.1 การสอนให้เกิดความคิดรวบยอด (Teaching Concept)

กิลฟอร์ด ให้ความหมายของความคิดรวบยอดว่า คือความคิดความเข้าใจที่สรุปรวมเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เรื่องใดเรื่องหนึ่ง อันเกิดจากการได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นหลาย ๆ อย่าง หลาย ๆ แบบ แล้วได้ใช้ลักษณะของสิ่งนั้นหรือเรื่องนั้นมาจัดให้เป็นพวก ให้เกิดความคิดความเข้าใจโดยสรุปในสิ่งนั้นหรือเรื่องนั้น (Guilford. 1952 : 1 - 3)

นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ ให้ความหมายของความคิดรวบยอดไว้ว่า หมายถึง ความคิดที่เกิดจากการรับรู้ลักษณะรวมของวัตถุ เหตุการณ์ บุคคล ความคิดที่เป็นประเภทเดียวกัน หรือหมายถึงลักษณะรวมระหว่างตัวอย่างหลาย ๆ ตัวอย่างของสิ่งที่จัดเป็นประเภทเดียวกันได้ (นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ. 2523 : 1 ; 2531 : 6)

ชม ภูมิภัก กล่าวไว้ว่า ความคิดรวบยอดหมายถึง สมรรถภาพที่จะทำให้บุคคลสามารถจับอกสิ่งเร้าเข้าเป็นพวก ซึ่งอาศัยลักษณะรวมบางประการ สิ่งเร้านั้นอาจเป็นวัตถุเหตุการณ์ หรือบุคคลก็ได้ (ชม ภูมิภัก. 2528 : 75)

หทัย พันหยง กล่าวไว้ว่า ความคิดรวบยอดคือ กระบวนการทางธรรมชาติที่เป็นกลไกทางจิตแห่งการรับรู้ (เรียนรู้) ซึ่งอยู่ในลักษณะความคิดความเข้าใจของคนที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยรับสิ่งนั้นเข้าไปสู่ห้วงจิต (มโนภาพ) คอยการรวมสรุป ทำให้เกิดลักษณะรวมหรือรวม ๆ ของหลายสิ่งหลายอย่าง (หทัย พันหยง. 2530 : 1)

จากความหมายของความคิดรวบยอดที่นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ไว้ พอสรุปได้ว่า ความคิดรวบยอดก็คือความคิดความเข้าใจที่เป็นข้อสรุปของบุคคลที่มีต่อประเภทของสิ่งของการกระทำ หรือความคิดต่าง ๆ

นักจิตวิทยาและนักการศึกษามีความเห็นว่ ครูผู้สอนควรพยายามสร้างให้เด็กเกิดความคิดรวบยอดในสิ่งต่าง ๆ ให้มากที่สุด ยิ่งเด็กมีความคิดรวบยอดต่อสิ่งต่าง ๆ มากเพียงใด ถูกต้องเพียงใด ย่อมแสดงว่าเขามีความคิดที่กว้างขวางขึ้นเท่านั้น มีแนวโน้มที่จะเป็นคนที่รู้จักใช้เหตุผลในการศึกษาสิ่งแวดล้อมมากขึ้นเท่านั้น อันนับเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ ในสังคมปัจจุบัน นอกจากนั้นความคิดรวบยอดยังช่วยให้อ่านและจำสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ได้ง่ายขึ้น และเร็วขึ้นด้วย ฉะนั้น ในการสอนเด็ก ครูไม่ควรมุ่งให้เด็ก "จำ" สิ่งที่ย่อยง่ายแต่ควรให้เด็กได้มีความคิด

รวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ที่ถูกต้อง การที่เด็กท่องหนึ่งถึงสิบคำคล่องบางครั้งเด็กก็ไม่เข้าใจว่าหนึ่งคืออย่างไร ต่างจากสองเพราะเหตุใด เช่นนั้นว่าเด็กท่องจำได้แต่ยังไม่มีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจำนวน ถึงแม้ว่าความจำจะเป็นส่วนประกอบที่จำเป็นของความคิดรวบยอด แต่ความจำไม่ใช่ความคิดรวบยอด เรื่องความคิดรวบยอดเป็นเรื่องของความคิดความเข้าใจที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากการใช้เหตุผล และการจัดระเบียบความคิดเข้าด้วยกัน

ในการสร้างความคิดรวบยอดให้เกิดขึ้นกับเด็กนักเรียน ฮอททิสสันนำแนวคิดของแองเจิลแมนและคาร์นิน (Engelmann & Carnine) ในหนังสือ Theory of Instruction ซึ่งได้กล่าวถึงการเรียนรู้ของมนุษย์ว่าจะเกิดขึ้นได้อย่างไรบ้างต่าง ๆ ต่อไปนี้ คือ วิเคราะห์พฤติกรรมมนุษย์ (Analysis of Behavior) วิเคราะห์ความรู้ทางวิชาการต่าง ๆ (Analysis of Knowledge System) และวิเคราะห์การสื่อความหมายข้อความ (Analysis of Communication) นอกจากนี้ในหนังสือเล่มนี้ยังได้เน้นถึงการสร้างความคิดรวบยอดที่ถูกต้องว่าเป็นสิ่งสำคัญซึ่งจะช่วยให้การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ กระบวนการสร้างความคิดรวบยอดแบ่งเป็น 2 กระบวนการคือ

1. การสรุปความ (Generalization) คือการสรุปลักษณะ หลักการที่เหมือนกัน และสามารถประยุกต์นำไปใช้ได้ เช่น เด็กเล็กรู้จักคำว่า "สุนัข" ก็มักจะเรียกสัตว์อื่น ๆ ที่มีชื่อว่า "สุนัข" หมก ซึ่งเป็นการนำไปใช้ในสถานการณ์อื่น

2. การจำแนก (Discrimination) คือความสามารถในการแยกแยะความแตกต่างได้ เช่น หลังจากที่ได้รู้จักคำว่า "สุนัข" แล้ว ในเวลาต่อมาเด็กจะรู้ความหมายโดยการจำแนกรูปร่าง ลักษณะของสุนัขได้ว่า สุนัขมีหลายพันธุ์ หลายขนาด เป็นต้น

ความคิดรวบยอดนั้นมีทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ในการสอนความคิดรวบยอดที่เป็นรูปธรรมนั้นค่อนข้างง่าย แต่ที่เป็นนามธรรมจะยากเพราะครูไม่สามารถจะชี้ให้เห็นได้ชัดเจน ฉะนั้นในการสอนความคิดรวบยอด จำแนกตามประเภทของความคิดรวบยอดได้ดังนี้

1. ความคิดรวบยอดพื้นฐาน (Basic Concept) เป็นการใช้สื่อที่มีอยู่ในโลกของความจริง หมายความว่าสื่อที่จะนำมาสอนความคิดรวบยอดนั้นควรเป็นของจริงที่สัมผัสได้ทั้งประสาทสัมผัสทั้งห้า ในการสอนให้เกิดความคิดรวบยอดได้ จะต้องให้เด็กได้เปรียบเทียบ ซึ่งอาจ

ท่าโค 2 วิธี คือโดยการจำแนก (Discrimination Learning) และโดยการแสดงให้เห็นขอบเขตจำกัด (Set Limit)

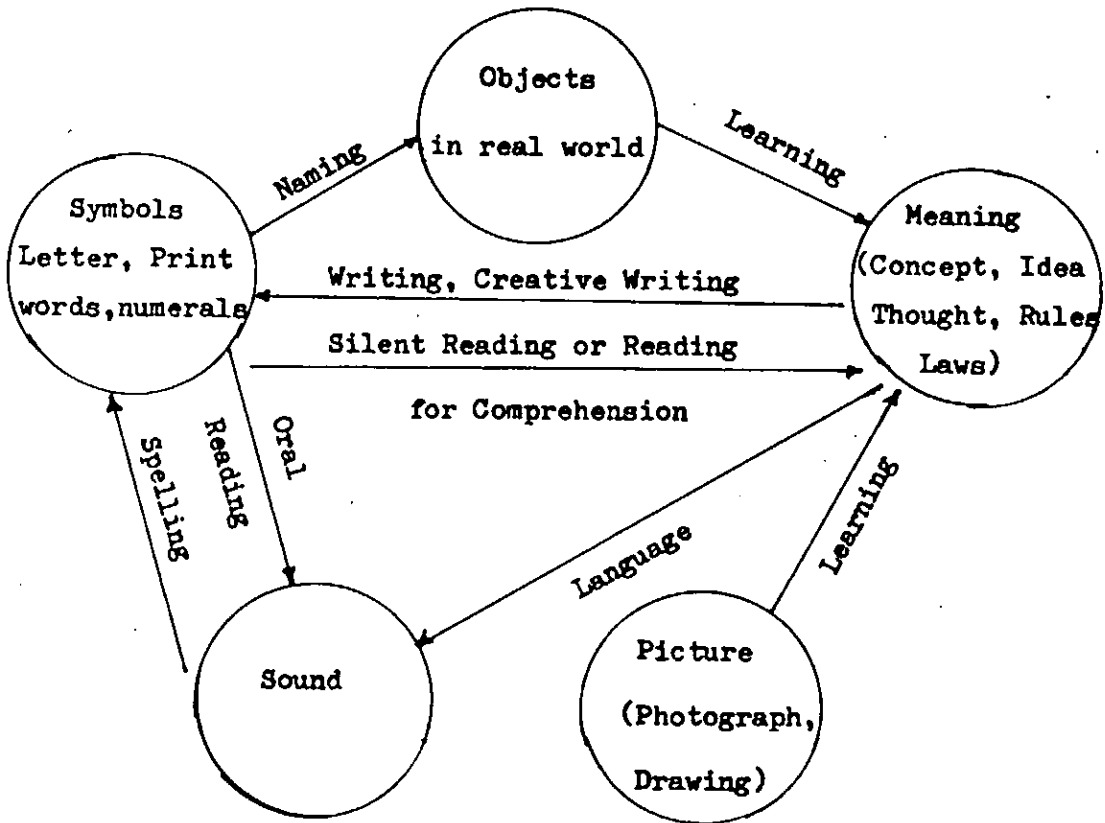
การสร้างความคิดรวบยอดโดยการจำแนก (Discrimination Learning) เป็นการนำเอาของตั้งแต่สองสิ่งขึ้นไปมาเปรียบเทียบกัน แล้วให้นักเรียนเข้าใจว่าคืออะไร เช่น จะสอนสีแดง จะต้องนำสิ่งของทั้งที่เป็นสีแดงและสีอื่นมาเปรียบเทียบกัน โดยครูเพียงแต่พูดว่า นี่สีแดง และนี่ไม่ใช่สีแดง จนเห็นว่าเมื่อทดสอบแล้วนักเรียนสามารถตอบได้ถูกต้องหมดในเวลาอันรวดเร็ว จึงจะสอนเรื่องต่อไป การสอนโดยการจำแนกควรเน้นความสำคัญ 2 ประการคือ การฝึกเด็กเกี่ยวกับลักษณะทั่วไป (General) ของสิ่งที่ต้องการให้นักเรียนเรียนรู้ เช่น รู้จักลักษณะทั่วไปของสุนัขว่ามีสี ขนาดต่าง ๆ กัน และการฝึกเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะ (Special) ของสิ่งที่ต้องการให้เรียนรู้ เช่น หันอุ้งต่าง ๆ ของสุนัข ไก่แก่ ปักกิ่ง ชุกเคิล

การสร้างความคิดรวบยอดโดยการให้เห็นจำนวนจำกัด (Set Limit) นั้น เมื่อสอนให้รู้จักสีแดงแล้ว ควรให้เด็กได้เห็นระดับสีต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกัน เช่น แดง แดงอ่อน ชมพู ส้ม เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจว่า สีแดงควรจะอยู่ในขอบเขตที่จำกัดมากน้อยเพียงใด

2. ความคิดรวบยอดต่อเนื่อง (Joining Concept) เมื่อได้สร้างความคิดรวบยอดพื้นฐานแล้ว ครูจะต้องกำหนดแผนการที่จะนำไปเสริมหรือเชื่อมกับความคิดรวบยอดใหม่เข้าด้วยกัน เช่น สอนคำว่า "โต" ซึ่งไม่อาจแสดงความคิดรวบยอดของคำว่า "โต" ได้โดยตรง ต้องอาศัยสิ่งอื่นประกอบ เช่น เด็กมีความเข้าใจคำว่าปากกา และสีแล้ว ครูก็อาจนำปากกาสีแดง ปากกาสีน้ำเงิน และสมุด มาวางสลับที่กัน แล้วชี้ให้เห็นว่า ปากกาสีแดงอยู่ใต้ปากกาสีน้ำเงิน ปากกาสีน้ำเงินอยู่ใต้สมุด เป็นต้น วิธีการนี้อาจใช้วิธีการเลือกให้ตรงกับตัวอย่าง (Matching to Sample) โดยเริ่มจากหนึ่งต่อหนึ่ง (One to one) และต่อไป จึงเป็นการเลือกให้ตรงกับตัวอย่างที่มากกว่าหนึ่งขึ้นไป จนเห็นว่านักเรียนมีความแม่นยำและรวดเร็วในการฝึกแล้ว ก็ให้ผ่านไปเรียนอย่างอื่นต่อไป

3. ความคิดรวบยอดแบบคล้ายคลึง (Correlated Concept) คือความคิดรวบยอดของสิ่ง 2 สิ่ง ที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน เช่น เมื่อสอนความคิดรวบยอดของคำว่า "โต" แล้ว ก็ควรสอนคำที่ใกล้เคียงกันคือ "ขาล่าง" ด้วย

เมื่อเด็กเริ่มเรียนครั้งแรก ครูควรจะปลูกฝังความคิดรวบยอดที่ถูกต้องให้กับเด็ก เพราะถ้าความคิดรวบยอดผิดตั้งแต่ครั้งแรก จะแก้ไขได้ยากมาก ขอหัดใช้ไอ้แผนภูมิประกอบเพื่อเป็นแนวทางในการสอนความคิดรวบยอดที่ถูกต้อง ดังนี้

ภาพประกอบ 5 แผนภูมิแนวทางในการสอนความคิดรวบยอด

จากภาพประกอบ 5 จะเห็นว่า ถ้าเรานำวัตถุที่เป็นของจริงมาใช้คงได้กล่าวได้ว่า ขาดคน โหนเข้าสู่ประสาทสัมผัสทั้งห้าด้วยการที่ถูกต้องแล้ว จะทำให้เด็กเกิดความคิดรวบยอดคือ มีแนวความคิด (Idea) มีความคิด (Thought) กฎเกณฑ์ (Rules, Laws) วิธีการนี้เรียกว่า ขั้นตอนการรับรู้ (Acquisition) ขอหัดใช้ไอ้แผนภูมิดังกล่าวไว้ใช้อย่างอื่น เพราะลักษณะของจริงเป็นภาพสามมิติ แต่หากมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ไม่สามารถใช้ของจริงได้ ก็อาจใช้ภาพแทนได้ ซึ่งแนวภาพจะมีเพียงสองมิติ แต่ก็สามารถใช้สร้างความคิดรวบยอดได้

ซึ่งแนวจะใช้ของจริงหรือภาพมาเป็นสื่อในการสร้างความคิดรวบยอด ผลที่เกิดจากการใช้สื่อ จะทำให้นักเรียนได้รับความเข้าใจในเรื่องของเสียง การฟัง และสัญลักษณ์ คือตัวหนังสือ ภาพามือ หรืออักษร ไปควยในขณะเดียวกัน

ดังนั้น ถ้าจะกล่าวโดยสรุปแล้ว การสอนที่ดีคือ การใช้วิธีการสอนที่เหมาะสม สร้างความคิดรวบยอดที่ถูกต้องเป็นเบื้องต้น ย่อมส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ในที่สุด

5.2 การสอนให้เกิดความแม่นยำ (Precision Teaching)

การสอนให้เกิดความแม่นยำ หมายถึง การสอนอย่างถูกต้องตรงตามจุดประสงค์ และรวดเร็ว เป็นการสอนเพื่อแก้ไขและส่งเสริมให้เกิดความชำนาญในการแก้ปัญหา ทั้งนี้เพราะ นักการศึกษาที่มีความเชื่อในเรื่องพฤติกรรมของมนุษย์ที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ จากการศึกษางานวิจัยของลินด์สลีย์ (Lindsley) เรื่อง Prosthetic Environment ซึ่งได้ชี้ให้เห็นว่า ความพิการ คือความบกพร่องต่าง ๆ ซึ่งสามารถจะหาสิ่งมาชดเชยได้ สิ่งที่มาทดแทนนั้นจะไม่ทำให้บุคคลนั้นพิการต่อไป เช่น คนพิการที่ขา ถ้าเขาสวมขาเทียมและใช้ไม้ค้ำยัน ก็จะทำให้เขาสามารถเคลื่อนไหวได้ เช่นเดียวกับคนปกติ หรือใกล้เคียงกับคนปกติ ดังนั้นในสภาพแวดล้อมที่ควรจะเป็น อันเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ คือสภาพแวดล้อมนั้นต้องทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น เพื่อให้เรียนตามเพื่อนได้ทัน ครูจึงควรเปลี่ยนความเชื่อว่า เด็กเรียนไม่ได้ก็เพราะตัวของเด็กเอง แล้วหันมาพิจารณาเสียใหม่ ว่าทำไมเด็กจึงไม่สามารถเรียนได้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2529 : 15 ; อ้างอิงมาจาก Lindsley. n.d.)

ในการสอนเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ให้สามารถเรียนรู้ได้เร็วขึ้นนั้น จะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบต่อไปนี้คือ แบบฝึก (Probe) การกำหนดเกณฑ์ของปริมาณงาน (Quantity) การกำหนดเกณฑ์ของเวลา (Timing) และการบันทึกผลความก้าวหน้า (Progressing Chart)

5.2.1 แบบฝึก (Probe) มีลักษณะคล้ายแบบทดสอบย่อย เพียงแต่มีจำนวนของปัญหาเพิ่มมากกว่า แบบฝึกแต่ละชั้นของแต่ละเนื้อหาวิชาย่อมมีจำนวนปัญหาแตกต่างกันออกไป อาจเป็น 30, 60 หรือ 100 ข้อก็ได้ นอกจากนั้นการใช้แบบฝึก จำเป็นต้องกำหนดเกณฑ์ของจำนวน

ชื่อว่า จะให้ผู้เรียนสามารถทำได้ 20 หรือ 30 หรือ 40 ข้อแล้วแต่กรณี การฝึกจะต้องฝึกเป็นประจำ โดยให้ทำในเวลาสั้น ๆ และจำกัด อาจจะเริ่มจาก 30 วินาที 1 นาที หรือ 2 - 3 นาที แล้วบันทึกผลที่ทำใ้ถูกต้องและผิดพลาด เมื่อผู้เรียนสามารถทำได้ถูกต้องและถึงเกณฑ์ที่กำหนดเมื่อไร ก็ให้เรียนในเรื่องต่อไปได้

การสร้างแบบฝึกจะต้องสร้างตามความจำเป็น และเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาและส่งเสริมความชำนาญให้กับผู้เรียนเฉพาะเรื่อง เช่น แบบฝึกของการบวก ลบ คูณ และหาร ตัวเลขหลักเดียว

ประโยชน์ของแบบฝึก ได้แก่

1. ใช้ในการปรับพฤติกรรมในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี
2. ใช้ในการส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาซึ่งแบ่งเป็นตอนสั้น ๆ
3. ใช้ส่งเสริมความชำนาญในการฝึกแก้ปัญหาได้รวดเร็ว ถูกต้องและแม่นยำ
4. ใช้ส่งเสริมวิธีการเรียนรู้และการแก้ปัญหาค้นพบตนเอง
5. ใช้ส่งเสริมในเรื่องความตรงต่อเวลา

5.2.2 การกำหนดเกณฑ์ของปริมาณงาน (Quantity) ในการกำหนดจำนวนของปัญหาที่จะนำมาใช้เป็นแบบฝึก จะต้องคำนึงถึงเรื่องที่สำคัญต่อไปนี้

5.2.2.1 ความยากง่ายของปัญหาต้องเหมาะสม ต้องอีกเกณฑ์ของความง่ายที่เด็กทุกคนสามารถทำได้

5.2.2.2 มีปริมาณของข้อปัญหาพอเหมาะกับเวลาที่กำหนดให้

5.2.2.3 ลักษณะของปัญหา จะต้องเสริมสร้างทักษะพื้นฐาน

5.2.3 การกำหนดเกณฑ์ของเวลา (Timing) หลังจากสร้างแบบฝึกเรียบร้อยแล้ว ครูจำเป็นต้องหาเวลาที่จำเป็นจะใช้ในการแก้ปัญหา (Time needed) เพื่อจะได้เป็นตัวกำหนดเวลามาตรฐาน ในการกำหนดเวลามาตรฐาน อาจกระทำไ้ดังนี้

วิธีที่ 1 ให้เด็กที่เรียนที่อาจจะอยู่ในชั้นเดียวกัน หรือชั้นที่เหนือกว่าหนึ่งชั้นทดลองทำแล้วจับเวลา แล้วนำเวลานั้นมาเป็นเวลามาตรฐาน

วิธีที่ 2 ให้เพื่อนครูทดลองทำแล้วจับเวลา เมื่อใดเวลาจริงเท่าไรแล้ว
คุณครู 2 ก็จะเป็นเวลาที่กำหนดให้สำหรับเด็ก

จุดมุ่งหมายในการกำหนดเวลาในการฝึกนั้น เพื่อต้องการให้เกิดผล 3

ประการ คือ

ประการที่ 1 เป็นการปรับพฤติกรรมของนักเรียนที่มีปัญหาช่วงความสนใจ
สั้นให้มีโอกาสหันมาสนใจงานที่มอบหมาย เพื่อจะช่วยขยายเวลาเพิ่มขึ้น

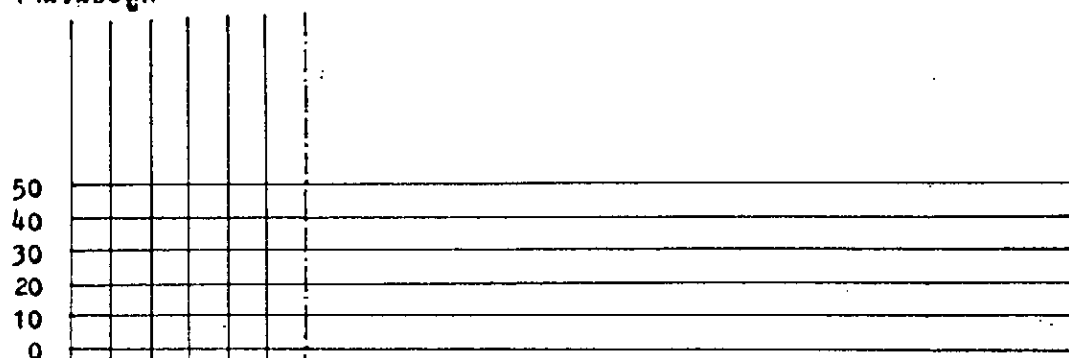
ประการที่ 2 เป็นการช่วยให้เด็กเรียนเล็งเห็นความสำคัญของเวลา
มากขึ้น

ประการที่ 3 เป็นการเสริมความสามารถของนักเรียนในด้านความ
รวดเร็วและความแม่นยำ

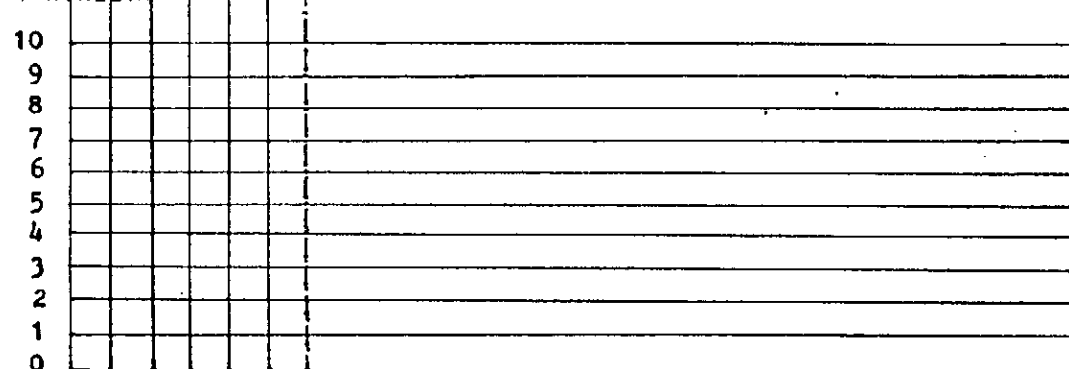
5.2.4 การบันทึกความก้าวหน้า (Progressing Chart) การฝึกหัดเพื่อ
เสริมความเข้าใจ ความเร็วและความแม่นยำ ทั้งครูผู้มอบหมายงานและนักเรียนจะไม่สามารถมอง
เห็นความก้าวหน้าและปัญหาในการฝึกได้เลย หากไม่มีการบันทึกผลการฝึกแต่ละครั้งทั้งคำตอบที่ถูกและ
ผิดเพื่อจะได้นำไป นอกจากนั้นยังเป็นเครื่องมือในการปรับพฤติกรรม และการหยุดการฝึกเพื่อการ
เรียนรู้ในบทต่อไป

นักจิตวิทยาพฤติกรรมเชื่อว่า ความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่ในส่วนของสมองของมนุษย์
เราคงจะวัดโดยตรงไม่ได้ นอกจากว่าจะทวงหาวิธีให้บุคคลนั้นได้แสดงพฤติกรรมออกมาแล้วสังเกต
พฤติกรรมนั้น ๆ เพื่อสรุปว่าคืออะไร การสรุปนั้น ๆ อาจจะตรงหรือไม่ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมที่กระทำ
ซึ่งกระทำมาครั้ง ความแน่นอนเที่ยงตรงก็ย่อมมีมาก ดังนั้นในการสอนเพื่อให้เกิดความแม่นยำ
(Precision Teaching) จะต้องมีการฝึกให้ทำซ้ำบ่อย ๆ ด้วยแบบฝึก เพื่อจะสรุปได้แน่นอนว่า
พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกมานั้นตรงตามจุดประสงค์ของการสอน

จำนวนข้อถูก

จำนวนข้อผิด

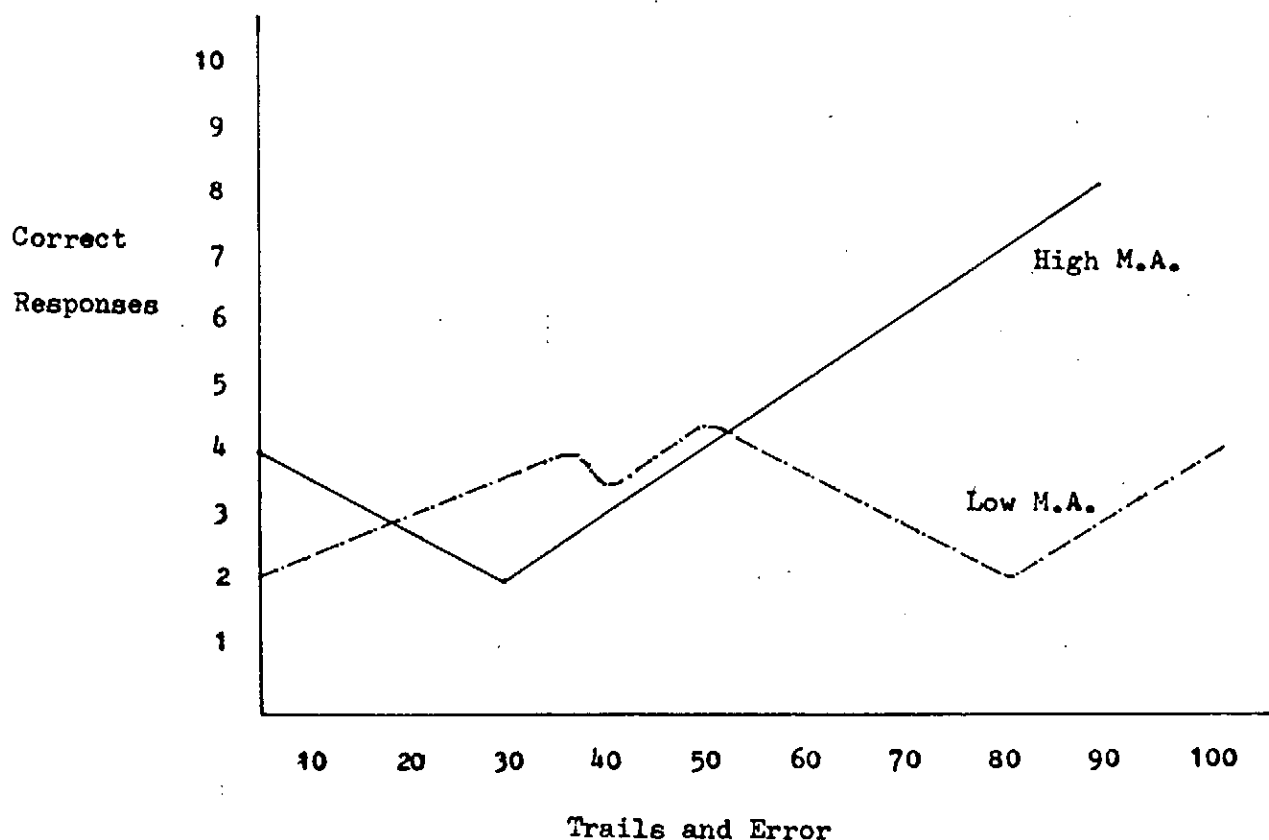
จำนวนครั้ง ข้อถูก/ผิด	1	2	3	4	5			
✓	30	34	38	31	29			
×	3	1	2	3	4			

✓ จำนวนข้อที่เด็กทำถูก

× จำนวนข้อที่เด็กทำผิด

ภาพประกอบ 6 ตารางกราฟแสดงผลความก้าวหน้าของนักเรียน

จากการศึกษาของซีแมนและเฮาส์ (Zeaman & House) ที่ได้เปรียบเทียบ
การทำงานของเด็ก 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรกเป็นกลุ่มเด็กเก่งกับเด็กปกติ ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มเด็ก
ที่มีความสามารถทางสมองต่ำ

ภาพประกอบ 7 กราฟแสดงผลการทดลองของ Zeaman & House

งานที่ให้เด็กทั้งสองกลุ่มทำ เชื่อว่าเด็กทั้งสองกลุ่มไม่เคยพบมาก่อน และในการ
ทดลองครั้งนี้ไม่มีการให้คำแนะนำในการเรียนรู้ เด็กทั้งสองกลุ่มจะต้องพยายามลองผิดลองถูก (Trails
and Error) เพื่อหาวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซีแมนพบว่า ในการทดลองครั้งแรก เด็กทั้งสองกลุ่ม
มิได้มีความก้าวหน้าแตกต่างกันเลย ด้านจำนวนครั้งแล้ว ในช่วง 30 ครั้งแรกจะไม่ค่อยแตกต่างกัน
แต่พอครั้งที่ 50 จะเห็นได้ว่า เด็กกลุ่มฉลาดได้พบวิธีการเรียนรู้แล้ว ส่วนเด็กที่มีความสามารถทางสมอง

ต่ำยังคงลองผิดลองถูกต่อไปอีก จนถึงครั้งที่ 80 จึงรู้วิธีการเขียน หลังจากนั้นจะเห็นความก้าวหน้าของเด็กทั้งสองกลุ่ม มีความถนัดขึ้นอยู่ในลักษณะเดียวกัน

สรุปผลจากการทดลองพบว่า

1. ในการเรียนรู้ของเด็กไม่ว่าจะเป็นประเภทใด ความแตกต่างของระยะเวลาขึ้นอยู่กับจำนวนครั้งที่เด็กกระทำใด

2. ระยะเวลาและจำนวนครั้งลงได้ โดยเน้นการฝึกความชำนาญ (Precision) ในส่วนที่เป็นจุดสำคัญ จะทำให้ช่วยระยะเวลาในการเรียนรู้ให้สั้นลง และจำนวนครั้งในการฝึกจะลดลงด้วย

5.3 การปรับพฤติกรรม (Behavioral Modification)

การปรับพฤติกรรมของมนุษย์เป็นการนำผลของการศึกษาวิจัยมาปรับพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ให้ลดลง สำหรับพฤติกรรมที่ถืออยู่แล้วก็ให้คงอยู่โดยอาศัยหลักการหลายอย่างมาช่วยกัน สอดคล้องกับทดลองปรับพฤติกรรมโดยนำเอาทฤษฎีของธอร์นไดค์ (Thorndike) ในเรื่องกฎแห่งผล (Law of Effect) ซึ่งเป็นทฤษฎีทางพฤติกรรมศาสตร์ซึ่งพบโดยการสังเกตการกระทำของมนุษย์ที่มีพฤติกรรมซ้ำ ๆ เสมอด้วยความพอใจหรือได้รับแรงเสริมในทางลบ นอกจากนี้ยังได้นำเอาทฤษฎีของพาฟลอฟ (Pavlov) ในเรื่องการวางเงื่อนไขที่ว่ามีปฏิกิริยาสะท้อนกลับที่ควบคุมไม่ได้ รวมทั้งได้นำเอาทฤษฎีของวัตสัน (Watson) สกินเนอร์ (Skinner) และเพียเจต์ (Piaget) มาผสมผสานกัน โททที่มีโดยเอาแนวของบุคคลใดบุคคลหนึ่งเท่านั้น

การปรับพฤติกรรมในการเรียนการสอนที่สอดคล้องสอดคล้องใช้ในการเรียนการสอนคือ

1. เริ่มจากงานที่ง่าย ๆ ด้วยการให้เขียนตามตัวอย่าง เป็นการให้เด็กเลียนแบบ

2. การหล่อหลอมพฤติกรรม (Shaping) เป็นการนำเอางานง่าย ๆ มาให้ทำทีละน้อยในเวลาสั้น ๆ เพียง 1 - 2 นาที เป็นการเริ่มต้นด้วยการปรับพฤติกรรม จนเห็นว่าเด็กมีพฤติกรรมดีขึ้น มีใจจดจ่อกับงาน จึงค่อยเพิ่มเวลาและให้ทำซับซ้อนเมื่อเด็กทำงานที่ยากขึ้นได้สำเร็จ

3. ใช้พฤติกรรมต่อเนื่อง (Chaining) เป็นการทำงานที่เด็กสามารถทำได้ และเรียนรู้ไปเรื่อยมาเรื่อยๆ ลำดับเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ อาจทำได้ 2 วิธี

3.1 Forward Chaining คือ การให้เด็กทำสิ่งหนึ่งเสร็จด้วยตัวเอง แล้วจึงให้แรงเสริม เพื่อให้เด็กนำเอาสิ่งอื่นมากระทำซ้ำอีกให้เกิดความต่อเนื่องกันไป

3.2 Backward Chaining เป็นการทำงาน โดยครูเป็นผู้ดำเนินการก่อนจนเหลืองานเพียงเล็กน้อย แล้วค่อยให้เด็กทำจนเสร็จ เช่น คิกกระดุมเสียให้ 3 เม็ด เหลือเม็ดที่ 4 ก็ให้เด็กทำ เด็กทำได้ก็ให้แรงเสริม แล้วให้เริ่มทำกลับจากเม็ดที่ 4 ไปหาเม็ดแรกอีก

โดยสรุปแล้ว ในการลดหรือปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ อาจทำได้ดังนี้

1. การลดภาวะ (Extinction) หมายถึงการงดให้ตัวเสริมแรงกับพฤติกรรมที่เราไม่ต้องการ

2. การลงโทษ (Punishment) เป็นการหยุดยั้งพฤติกรรมชั่วคราว แต่ไม่ทำให้เกิดการเรียนรู้

3. การให้แรงเสริมเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมสองอย่างพร้อมกันได้ (D.R.I. or Differential Reinforcement of Incompatible behavior) เช่น เด็กนั่งทำงานด้วยความเรียบร้อย ไม่ลุกขึ้นเอะอะ ต้องชมทันที

4. การให้แรงเสริมเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมอื่น ที่นอกเหนือจากพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (D.R.O. or Differential Reinforcement of "other") เช่น เด็กที่ชอบลุกเดินไม่ทำงาน ถ้าเขานั่งลงทำงาน ต้องให้แรงเสริมทันที

ฮอทชคิส เน้นว่าการนำเอาบทเรียนมาเป็นกิจกรรมให้เด็กทำในลักษณะที่มีความเหมาะสมทั้งความยากง่ายเริ่มด้วยเวลาสั้น ๆ ให้แรงเสริมที่เหมาะสม เด็กได้เห็นทิศทางของการเรียนรู้และเห็นความก้าวหน้าในการเรียนแล้ว ปัญหาทางพฤติกรรมจะลดลงซึ่งเป็นการเสริมให้เด็กสามารถใช้วิธีการเรียนเพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) ที่ได้ผลอย่างแน่นอน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2529 ; อ้างอิงมาจาก Hotchkis. 1986)

ขั้นตอนที่สำคัญขั้นตอนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีเรียนเพื่อรู้แจ้ง นั่นคือ ทุกครั้งของการเรียนการสอนครูต้องกำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน และกำหนดเกณฑ์ของความสัมฤทธิ์ผลไว้ให้ชัดเจนด้วย เกณฑ์ของความสัมฤทธิ์ผลในที่นี้ก็คือ เกณฑ์การรู้แจ้ง (Mastery Level) นั่นเอง

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง สามารถสรุปได้ว่าเกณฑ์การรู้แจ้ง หมายถึงระดับความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนที่จะบอกว่าคุณนักเรียนคนใดมีความรู้แจ้งในสิ่งที่เรียนแล้ว เช่น ในการสอนเนื้อหาหนึ่ง ถ้ากำหนดเกณฑ์การรู้แจ้งไว้ 80 % หลังจากจบบทเรียน เมื่อมีการทดสอบนักเรียนต้องสามารถทำข้อทดสอบ (ซึ่งมาจากจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม) ได้อย่างน้อยร้อยละ 80 ของจำนวนข้อทดสอบทั้งหมด จึงจะถือว่ามีความรู้แจ้งในเนื้อหาที่เรียนนั้น แต่ถ้าคุณนักเรียนคนใดทำคะแนนได้ไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดนี้ ก็จะต้องได้รับความช่วยเหลือโดยการซ่อมเสริมด้วยวิธีการต่าง ๆ จนนักเรียนมีความรู้แจ้งในวิชาที่เรียน

นักการศึกษาทั้งต่างประเทศและในประเทศไทยที่ศึกษาเรื่องทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง ต่างก็ให้ความสำคัญของการกำหนดเกณฑ์การรู้แจ้งไว้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน แต่ยังไม่มีการกล่าวถึงเกณฑ์ที่เหมาะสมกับวิชาแต่ละวิชา ในแต่ละระดับชั้นไว้อย่างชัดเจน นอกจากบลูม ซึ่งเป็นผู้ที่ศึกษาเรื่องนี้อย่างละเอียดถี่ถ้วนเสนอแนะว่าเกณฑ์การรู้แจ้งนี้อาจจะเป็น 80 - 90 % ผู้ที่ศึกษาวิจัยต่อ ๆ มา ก็มักจะยึดทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งของบลูมเป็นหลัก ส่วนมากก็มักใช้เกณฑ์ 80 - 90 % ในการประเมินผลการเรียนการสอน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยก็จะยึดเกณฑ์การรู้แจ้ง 80 % ตามแนวของบลูม ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินผลในการผ่านจุดประสงค์รายวิชา ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2521)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนเพื่อรู้แจ้ง

1. งานวิจัยในต่างประเทศ

มิลเลอร์ ได้ทำการวิจัยเพื่อตรวจสอบทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง โดยทดลองกับนักศึกษาในวิทยาลัยพาหนะ มลรัฐแคลิฟอร์เนีย สอนวิชาพีชคณิต และวิชาภาษาอังกฤษ เริ่มการทดลองโดยการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแบบบรรยายตามจุดประสงค์เดียวกัน กลุ่มทดลองต้องสอบข้อสอบชนิด

อิงเกณฑ์ทุก ๆ สัปดาห์ นักเรียนที่ทำคะแนนไม่ถึงเกณฑ์คงไว้ จะได้รับคำเตือนให้ศึกษาสื่อการเรียน ด้วยตนเองในเนื้อหาตอนนั้น ๆ แล้วทำแบบทดสอบ คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบย่อยและแบบทดสอบ ปลายเทอมจะเอาไปคิดเกรดครั้งสุดท้าย สำหรับผู้ที่เรียนวิชาพีชคณิต ผลการวิจัยพบว่าตัวกลาง เลขคณิตของคะแนนผลสัมฤทธิ์ที่มีการสอบเป็นตอน ๆ และสอนซ่อมเสริม ได้ผลดีกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษโดยได้รับแจกชุดประสงค์เชิงพฤติกรรม จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับแจกชุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (Miller. 1976 : 1576-A)

ทันแคน โคศึกษาเปรียบเทียบวิธีสอนที่ใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งของบลูมกับการสอน แบบบรรยายว่าวิธีใดจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากัน ก่อนสอนผู้วิจัยได้ออกความคาดหวัง ที่จะให้เกิดขึ้นกับตัวนักเรียน เช่น บอกให้ทราบว่าแบ่งเนื้อหาที่จะสอนออกเป็นตอนย่อย ๆ นักเรียนจะได้รับแจกชุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในแต่ละตอน ครึ่งหนึ่งของเวลาทั้งหมดใช้ในการบรรยายบทเรียน เวลาที่เหลือให้นักเรียนศึกษาตนเองเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เมื่อสอนจบแต่ละตอน ให้นักเรียนทำแบบทดสอบ ย่อย จากการตอบข้อทดสอบจะทำให้ให้นักเรียนทราบว่านักเรียนเรียนผ่านหรือยังไม่ผ่านเกณฑ์การรู้แจ้ง นักเรียนที่ยังไม่ผ่านจะให้ข้อเสนอแนะว่าจะต้องหาหนทางเรียนอย่างไรจึงจะผ่าน กลุ่มควบคุมจะได้รับแจกชุดประสงค์ของการสอน วิธีสอนใช้วิธีบรรยายและอภิปราย แบบทดสอบแต่ละฉบับจะมีการ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ เพื่อจะโคดูว่านักเรียนที่อยู่ในกลุ่มควบคุมทำคะแนนถึงเกรดเอกี่คน เกรดบีกี่คน แบบทดสอบที่นำมาให้เกรดมี 5 ฉบับ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกฉบับ จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ทำคะแนน ได้ถึงเกณฑ์ 51.8 % ส่วนจำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ 29.4 %

(Duncan. 1976 : 1370-A)

วิลเลียม โคทำการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งกับ วิธีการสอนธรรมดา พบว่าในเนื้อหาที่มีความยากปานกลาง วิธีสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง ทำให้ผลการเรียนดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในเนื้อหาที่มีความยากมาก ๆ ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน (William. 1976 : 4978-A) ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ บอนบี โคทำการศึกษาพบว่า การเรียนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง

กับไม่ใช่หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง แม้ว่าจะได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพอ ๆ กัน แต่ว่าในบทเรียนหลัง ๆ มีแนวโน้มว่าการเรียนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเป็นลำดับ อย่างเห็นได้ชัด (Bobbie. 1974 : 4685-A)

ริส โคทำการวิจัยโดยมีจุดประสงค์ที่จะเปรียบเทียบประสิทธิภาพของวิธีสอนแบบบรรยาย กับวิธีสอนโดยวิธีเรียนเพื่อรู้แจ้งตามวิธีของบลูม นักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งมี 2 กลุ่ม นักเรียนในกลุ่มควบคุมมี 2 กลุ่ม ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเรียนเนื้อหาเดียวกัน ใช้เวลาเท่ากัน ครูสอนคนเดียวกัน มีการวัดความรู้ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลองใช้บทเรียนสำเร็จรูป แจกจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีการแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียน และสอนรวมครั้งสุดท้าย นักเรียนมีตารางการเรียน ตารางการทำการบ้าน กำหนดวันสอน วันทดสอบ นักเรียนทำคะแนนได้ไม่ถึงเกณฑ์ 80 % ในแบบทดสอบย่อย มีโอกาสแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น สอนใหม่ ใช้วิธีสอนพิเศษ ฟังเทป และศึกษาจากตำราเรียนเล่มอื่น เมื่อนักเรียนแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยที่ไม่ใช่ฉบับเดิม นักเรียนมีโอกาสดำข้อสอบแก้ตัวทั้งหมด 4 ครั้ง สำหรับกลุ่มควบคุมสอนโดยวิธีบรรยาย ใช้ตำราเรียนที่ถือว่าเป็นมาตรฐาน นักเรียนในกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบย่อย 4 ครั้ง แล้วสอบครั้งสุดท้าย ผลการวิจัยพบว่าคะแนนที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มทดลองก็สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอบครั้งสุดท้ายสูงกว่ากลุ่มควบคุม (Reese. 1977 : 4909-A)

ไบเลย์ โคทำการวิเคราะห์หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งในรายละเอียด กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กอายุ 15 - 16 ปี ที่เรียนในโรงเรียนไฮสคูลที่มีความสามารถทุกระดับ นักเรียนเหล่านี้สุ่มมาจากโรงเรียนขนาดกลาง พบว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งทำคะแนนได้สูงกว่า และใช้เวลามากกว่ากลุ่มควบคุม ถ้าเอาอิทธิพลของเวลาออกไปแล้ว คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจะไม่แตกต่างกัน ในการศึกษาพฤติกรรมการเรียน เช่น เวลาที่ใช้ในการศึกษาใจหายแบบฝึกหัดเพิ่มเติม นักเรียนในกลุ่มทดลองใช้เวลาในการเรียนแตกต่างจากนักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนั้นวิธีการเรียนเพื่อรู้แจ้งที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ การศึกษาใช้คำถาม และการทดสอบตัวเอง (Bailey. 1978 : 7219-A)

เวสท์ โคศึกษาเปรียบเทียบการสอนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา กับนักเรียน 2 กลุ่ม ที่วิทยาลัยอีสเทอร์น มลรัฐเพนเนสซี โดยกลุ่มทดลองเรียนไวยากรณ์

อังกฤษควยการเรียนแบบรู้งแจ้ง ส่วนกลุ่มควบคุมเรียนควยวิธีการเรียนแบบปกติ โคซนือเกณฑ์ข้อทดสอบ ยอยชนคองเกณฑ์คือ 80 % ส่วนข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือข้อทดสอบรวม นักเรียนต้องผ่าน เกณฑ์ 75 % ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบรู้งแจ้งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ และเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน นักเรียนในกลุ่มทดลองมีผลการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมมาก (West. 1978 : 5428-A)

พอนทิส โคศึกษาผลของการจัดการเรียนแบบรู้งแจ้งที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในวิชาทักษะการอ่านของนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย โดยนำนักศึกษาที่คัดมาจากผู้ที่อาศัยในเมืองและ ชนบท ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยโคลัมเบียอายุระหว่าง 17 - 30 ปี จำนวน 466 คน เป็น นักศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาพูดร้อยละ 90 และเป็นนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ร้อยละ 10 ผลการวิจัยพบว่า การนำวิธีการเรียนเพื่อรู้งแจ้งมาใช้กับหลักสูตรวิชาทักษะการอ่านภาษา อังกฤษ จะช่วยให้นักศึกษาสร้างลักษณะนิสัยที่ดีในการอ่าน และยังสามารถเก็บความรู้จากการอ่านได นานอีกด้วย (Pontes. 1980 : 436-A)

2. งานวิจัยในประเทศ

สำหรับประเทศไทย เริ่มมีการทำวิจัยเกี่ยวกับการเรียนเพื่อรู้งแจ้งเมื่อปี พ.ศ. 2517 โดยสำเริง บุญเรืองรัตน์ ได้ทำการทดลองสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้งแจ้งในการสอนครู ประจำการ จำนวน 43 คน ประกอบด้วยครูที่ไม่มีวุฒิจนถึงครูที่มีวุฒิปริญญาตรี ใหญ่เรียนเรียนรู้ เกี่ยวกับการสร้างจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ในการสอนผู้ทดลองโคสร้างบทเรียนสำเริงรูป แบ่งบทเรียน ออกเป็น 5 ตอน แต่ละบทกำหนดจุดมุ่งหมายต่างกัน ผู้เรียนจะได้รับแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ควยแบบทดสอบฉบับเดียวกัน ก่อนเรียนทุกบทเรียนมีการทดสอบแต่ละบทเรียนอีก ปรากฏว่าคะแนนสอบ หลังเรียน เมื่อเปรียบเทียบกับผลการสอบก่อนเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทุกบทเรียน ก่อนเรียน ผู้เรียนมีความรู้ไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด กล่าวอีกนัยหนึ่งคือยังไม่เป็นผู้รอบรู้ แต่พอเรียนแต่ละบทเรียนแล้ว มีความรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้แทบทุกคน (สำเริง บุญเรืองรัตน์. 2523 : 4 - 5 ; อ้างอิงมาจาก สำเริง บุญเรืองรัตน์. 2517)

รุจิร ภูสาระ โคศึกษาเปรียบเทียบการสอนคณิตศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รวม 6 วิธี เพื่อหาว่าวิธีการสอนแบบใดจะให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด โดยมีความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนต่ำ และใช้เวลาในการเรียนน้อยที่สุด ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่เรียนจากครูเป็น
คู่สอนและมีการซ่อมเสริมเป็นกลุ่ม นักเรียนที่เรียนจากบทเรียนสำเร็จรูป และมีการซ่อมเสริมเป็น
รายบุคคล เป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อย
และใช้เวลาในการเรียนการสอนเหมาะสมอยู่ในวิสัยที่ครูพึงปฏิบัติได้ โดยเฉพาะกลุ่มที่เรียนจากครู
และมีการซ่อมเสริมเป็นกลุ่มนั้นใช้เวลาเพิ่มขึ้นจากการเรียนการสอนแบบปกติเพียง 3 % เท่านั้น
นอกจากนี้ยังพบว่า การเรียนแบบรู้แจ้งที่มีการสอนซ่อมเสริมไม่ว่าจะเป็นการซ่อมเสริมเป็นกลุ่มหรือ
รายบุคคล จะช่วยให้แก่นักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเท่าเทียม
กับกลุ่มนักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนสูง แต่ได้รับการสอนแบบไม่มีการสอนซ่อมเสริม (รุจิร
ภูสาระ. 2523 : 66 - 67)

คำรง ศิริเจริญ ได้ทำการทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจ
ในวิชาที่เรียน อคติในภาพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความแปรปรวนของอัตราการเรียนรูระหว่าง
นักเรียนที่สอนโดยวิธีใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง กับกลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย ผลการวิจัยพบว่า
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง สูงกว่าที่สอนโดยวิธีบรรยาย
และยังพบว่าการสอนแบบรู้แจ้งที่มีการซ่อมเสริมเป็นรายย่อย และรายบุคคลมีประสิทธิภาพพอๆกัน แต่
การสอนเป็นกลุ่มใช้เวลาน้อยกว่าการสอนรายบุคคล (คำรง ศิริเจริญ. 2524 : 135 - 137)

สาธิต แกมมณี ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอนซ่อมเสริม 3 วิธี
ในทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งในวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง โพลิโนเมียล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าการสอน
ซ่อมเสริมโดยการเฉลยแบบทดสอบย่อยและอธิบายขอบกรอบ การสอนซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียน
โปรแกรม ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนซ่อมเสริม (สาธิต
แกมมณี. 2525 : 181)

ชนวนจิต จันทนชูกุล ได้ศึกษาเปรียบเทียบความถนัดทางการเรียน และความตั้งใจ
ในการเรียนวิชาภาษาไทย จากการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง และไม่ใช้หลักการเรียนเพื่อ
รู้แจ้ง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่ม
ควบคุม กลุ่มละ 30 คน ผลการวิจัยพบว่าความถนัดทางการเรียนในวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่สอน
โดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง สูงกว่านักเรียนที่สอนโดยไม่ใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง ส่วนความตั้งใจ
ในการเรียนนั้นทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน (ชนวนจิต จันทนชูกุล. 2527 : 47 - 51) ซึ่งสอดคล้อง

กับผลงานวิจัยของธัญญา ลิมเจริญ ที่พบว่า นักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนคำ ที่สอนโดยใช้หลัก การเรียนเพื่อรู้แจ้ง มีความถนัดทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนคำแต่สอนโดย ไม่ใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง (ธัญญา ลิมเจริญ. 2526 : 50)

มยุรี นพภาลย์ ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบสุขภาพจิต และทัศนคติในการเรียน คณิตศาสตร์จากการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง และไม่ใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง โดยทดลอง กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า สุขภาพจิตในการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนกลุ่ม ที่สอนโดยใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง ดีกว่ากลุ่มที่สอนโดยไม่ใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง ส่วนทัศนคติในภาพ ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน (มยุรี นพภาลย์. 2527 : 62 - 64)

กาญจนา พรหมมานอก ได้ศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการเรียน และทัศนคติ คติวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง และ ไม่ใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง กลุ่มตัวอย่างมี 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่ม 30 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่สอนโดยใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง มีความวิตกกังวลน้อยกว่านักเรียน กลุ่มที่สอนโดยไม่ใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง ส่วนทัศนคติคิตัววิชาที่เรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่าง กัน (กาญจนา พรหมมานอก. 2527 : 51 - 54)

ระเบียบ ชูสอน ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทัศนคติในวิชาที่เรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอน 5 วิธี คือ สอนโดยใช้วิธีการเรียนรู้เพื่อ รู้แจ้งที่ใช้เกณฑ์การเรียนรู้รูแจ้ง 60 %, 70 %, 80 %, 90 %, และสอนโดยไม่ใช้วิธีเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง ในวิชาคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่สอนโดยวิธีเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งที่ใช้เกณฑ์การเรียนรู้รูแจ้ง 70 %, 80 %, และ 90 % สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียน โดยไม่ใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง (ระเบียบ ชูสอน. 2527 : 78) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สวีณา อบสุวรรณ ที่ศึกษาผลของการสอนโดยใช้วิธีเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งที่ใช้เกณฑ์การเรียนรู้รูแจ้งในระดับต่าง ๆ กัน คือ 60 %, 70 %, 80 %, 90 % กับการสอนโดยไม่ใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งที่ใช้เกณฑ์การเรียนรู้รูแจ้ง 60 % และ 70 % มีความ สนใจในวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่สอนโดยไม่ใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง (สวีณา อบสุวรรณ. 2526 : 40)

ภาณี โอภิธารณ์ ได้ศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการของการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์และความ
คงทนด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง กับ
ไม่ใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง โดยทำการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพัทลุง
จังหวัดพัทลุง จำนวน 60 คน เป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง 30 คน และต่ำ 30 คน
แล้วแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม เป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 2 กลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีพัฒนาการของการเรียนรู้แตกต่างกันทั้งนักเรียนที่มีความสามารถทางการ
เรียนสูงและความสามารถทางการเรียนต่ำ ส่วนทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนด้าน
ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ พบว่า ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง
และกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยไม่ใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 เฉพาะนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ส่วนนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง
ไม่แตกต่างกัน (ภาณี โอภิธารณ์. 2527 : บทคัดย่อ)

นกร ปลื้มฤดี ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจในวิชา
คณิตศาสตร์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการเรียนเพื่อรู้แจ้ง กับการสอนตามปกติ โดยทำการทดลอง
กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาคณิตศาสตร์
ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง และนักเรียนที่เรียนตามปกติแตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (นกร ปลื้มฤดี. 2530 : 64 - 65)

มนัสวาท โพทะยะ ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจและแรง
งูใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง กับการสอนตาม
คู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 80 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่สอนโดย
ใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง และกลุ่มควบคุมที่สอนตามคู่มือครู กลุ่มละ 40 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน และความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ ส่วนแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม
ไม่แตกต่างกัน (มนัสวาท โพทะยะ. 2530 : 83) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของรุ่งเรือง องศิลา
ที่ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนเพื่อรู้แจ้งในวิชาภาษาอังกฤษเช่นกัน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยไม่ใช้หลัก
การเรียนเพื่อรู้แจ้ง (รุ่งเรือง องศิลา. 2527 : บทคัดย่อ)

เอกสารและความสนใจเกี่ยวกับความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

1.1 ความหมายของความสนใจ

ไคมันักการศึกษาและนักจิตวิทยาหลายท่านทั้งในต่างประเทศและในประเทศได้ให้ความหมายของความสนใจไว้ดังนี้

คิ้วอี้ กล่าวว่า ความสนใจคือความรู้สึกหรือความพอใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แนวความคิดใดแนวความคิดหนึ่ง หรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง (Dewey. 1959 : 66)

กู๊ด อธิบายว่า ความสนใจเป็นความรู้สึกชอบของเราที่แสดงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งความรู้สึกนั้นอาจจะมีชั่วขณะหนึ่ง หรืออาจจะมีถาวรต่อไปก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความอยากรู้อยากเห็นของบุคคลนั้น โดยได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ของเขาเอง (Good. 1973 : 311)

นอมมุกี จงพฤษะ กล่าวถึงความสนใจว่า หมายถึงอาการอยากรู้อยากเห็น อาการชอบทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาการสนุกเพลิดเพลินในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรืออาการซาบซึ้งในคุณค่าที่มีต่อสิ่งใด ๆ (นอมมุกี จงพฤษะ. 2519 : 258)

สำเริง บุญเรืองรัตน์ กล่าวว่า ความสนใจเป็นการแสดงออกซึ่งความรู้สึกชอบ การมีความสนใจต่อสิ่งใด ย่อมมีจิตใจจดจ่อมีสมาธิในสิ่งนั้น และใช้เวลากับสิ่งนั้นมากขึ้น จึงมีส่วนช่วยให้มีโอกาสที่จะได้รับความสำเร็จในค่านั่นมากขึ้น (สำเริง บุญเรืองรัตน์. 2524 : 8)

กมลรัตน์ หล้าสว่างซ์ ใ้กล่าวว่าความสนใจมีลักษณะใกล้เคียงกับทัศนคติมาก กล่าวกันว่าความสนใจเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ กล่าวคือ ความสนใจเป็นความรู้สึกที่ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งหมายถึงทัศนคติทางบวกหรือทัศนคติที่มั่นคง และความสนใจของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันเนื่องจากองค์ประกอบที่สำคัญ ๆ คือ ความต้องการ ความถนัด และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในสังคมที่แตกต่างกัน (กมลรัตน์ หล้าสว่างซ์. 2528 : 233)

จากความหมายของความสนใจที่นักการศึกษาและนักจิตวิทยาทั้งหลายได้ให้ไว้ พอสรุปได้ว่า ความสนใจหมายถึงความรู้สึกชอบหรือพอใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งแสดงออกโดยมีความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมควยความเอาใจใส่ และยอมรับในคุณค่าของสิ่งนั้น ซึ่งแต่ละบุคคลจะมีความสนใจในสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการ ความถนัด และสภาพแวดล้อมภายนอกเป็นสำคัญ

1.2 คุณค่าของความสนใจต่อการเรียนการสอน

เพาเวลล์ ได้ให้ทัศนะว่า เด็กที่มีความสนใจในการเรียน จะทำให้เกิดความตั้งใจในการเรียนด้วย และการเรียนด้วยความสนใจนี้ เด็กจะมีสมาธิในการเรียนอันส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย (Powell. 1963 : 330) ซึ่งในเรื่องนี้ บลูมยืนยันว่าเด็กนักเรียนเรียนด้วยความสนใจและกระตือรือร้น จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่าย และรวดเร็วเป็นผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนอย่างขาดความสนใจ และขาดความกระตือรือร้น (มูรี นพภักดิ์. 2527 : 12 ; อ้างอิงมาจาก Bloom. 1976 : 13 - 15) ฉะนั้นในการจัดการเรียนวิชาต่าง ๆ จะได้ผลสัมฤทธิ์ความมุ่งหมายเพียงใด ขึ้นอยู่กับความสนใจด้วยส่วนหนึ่ง ความสนใจจะทำให้เด็กนักเรียนเกิดความตั้งใจ คือเอาใจจดใจมาจดจ่ออยู่กับบทเรียนตลอดเวลาอันช่วยให้เข้าใจบทเรียนได้ดี (น้อมฤดี จงพฤษะ. 2519 : 258) จึงอาจกล่าวได้ว่า ความสนใจจะเป็นตัวกระตุ้นที่สำคัญต่อการเรียนการสอนที่จะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุสัมฤทธิ์ผลอย่างมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนจึงควรได้มีการปลูกฝังให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนด้วย แล้วการเรียนก็จะประสบผลสำเร็จในที่สุด

ในการสร้างความสนใจให้กับเด็กนักเรียน อาจกระทำไ้ดังนี้

1. ศึกษาความต้องการของผู้เรียนส่วนใหญ่ เพื่อจะได้จัดบทเรียน สภาพห้องเรียน และสื่อการเรียนต่าง ๆ ให้ตรงกับความต้องการของเขา
2. สำรวจพื้นฐานทางค่านิยมทัศนคติของผู้เรียน เพื่อจัดสภาพการเรียนการสอนให้ตรงกับค่านิยมทัศนคติ
3. จัดสภาพห้องเรียนให้น่าสนใจ มีการตั้งคำถามยั่วและท้าทายความสามารถของผู้เรียน พยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนให้มากที่สุด อาทิ การแสดงความคิดเห็น การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ฯลฯ ตลอดจนการพยายามสร้างให้เกิดสิ่งที่น่าสนใจ สิ่งแปลกใหม่ และทันสมัยในยุคนั้นมากล่าวถึงด้วย
4. ให้การเสริมแรงโดยพยายามให้ผู้เรียนได้ประสบผลสำเร็จในการเรียนหรือการทำงานนั้น ๆ บาง โดยเลือกให้ตรงกับค่านิยมและความสามารถของเขา จะทำให้เขาสนใจในสิ่งที่ได้รับมอบหมายให้ทำ

5. ชี้นำหรือให้ทราบความก้าวหน้าในการทำงานทุกกระยะของผู้เรียน ทำให้เขามีความสนใจที่จะทำงานนั้น ๆ ต่อไป (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. 2528 : 234)

1.3 สาเหตุและองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

สาเหตุที่ทำให้เกิดความสนใจ

ความสนใจเกิดขึ้นจากสาเหตุต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. ความต้องการ เช่น อาจเป็นคนเรียนเก่ง ก็ต้องพยายามสนใจในบทเรียน เพื่อที่จะทำใหตนเองเข้าใจและจะสอบได้

2. การเอาอย่าง สิ่งใดที่คนในหมู่คณะนิยมหรือสนใจ จะทำให้คนเขามารวม เกิดความสนใจตามไปควย เช่น เด็กส่วนมากเมื่อเห็นพ่อแม่ ครู หรือเพื่อนชอบหรือสนใจสิ่งใด ก็จะหลอยสนใจสิ่งนั้นตามไปควย

3. การอ่าน การอ่านหนังสือก็ช่วยให้เกิดความสนใจได้ เช่น การอ่านชีวประวัติของนักประติษรูสิ่งต่างๆ ก็จะทำให้ผู้อ่านนั้นมีความสนใจที่จะคิดประติษรูสิ่งต่าง ๆ บาง

4. การศึกษาหรือการฝึกฝนอบรมความรู้ความสามารถในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ย่อมจะทำให้เกิดความสนใจขึ้น แม้ว่าในตอนแรกนั้นยังไม่มี ความสนใจเลย เช่น นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ เมื่อฟัง พูด อ่าน และเขียนได้ ก็จะมี ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น

5. ความแปลกประหลาดเมื่อได้พบสิ่งของที่แปลกประหลาด หรือไม่เคยพบมาก่อน ก็จะทำให้เกิดความสนใจสิ่งนั้นขึ้น เช่น เด็กที่ไม่เคยเห็นฮิปโป เมื่อได้ไปเที่ยวสวนสัตว์ และได้พบเห็นฮิปโปครั้งแรก ก็จะเกิดความสนใจในตัวฮิปโปมาก

องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

1. ความสนใจนั้นเกิดขึ้นจากความพร้อม ความต้องการ และอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม

2. ความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นเรื่องของแต่ละบุคคลโดยเฉพาะ คนทุกคนจะมีความสนใจในสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกันไป

3. ความสนใจนั้นมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสุขภาพของร่างกาย เด็กจะสนใจสิ่งใดเป็นระยะสั้นหรือยาวขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของร่างกาย

4. ความสนใจเฉพาะอย่างนั้นอาจเปลี่ยนไปตามวัยและเวลาของแต่ละบุคคล แต่แบบแผนของความสนใจค่อนข้างคงที่ ทำให้การวัดความสนใจช่วยทำนายความสนใจในอนาคตของตัวเองได้

5. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสภาพจิตใจและเชาว์ปัญญาของบุคคล ผู้ที่มีระดับเชาว์ปัญญาต่ำจะสนใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่มากอย่างและไม่สลับซับซ้อนนัก ผิดกับผู้ที่มีระดับเชาว์ปัญญาสูงมักจะสนใจหลาย ๆ อย่างในเวลาเดียวกัน และเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อนมาก

6. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับพื้นฐานทางประสบการณ์ของเด็ก เด็กจะสนใจเรื่องใด เด็กจำเป็นต้องมีพื้นฐานรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นพอสมควร ถ้าเด็กขาดประสบการณ์ เด็กอาจจะไม่สนใจ เป็นแต่เพียงอยากรู้ อยากเห็น ชั่วครู่ชั่วยาม แล้วก็เลิกความสนใจไป (จรินทร์ สุกุลถาวร. ม.ป.ป. : 61 - 62)

1.3 การวัดความสนใจ

การที่จะวัดความสนใจให้ได้อาจยากที่สุดนับเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก ทั้งนี้เพราะความสนใจของแต่ละบุคคลแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง ได้แก่ อายุ เพศ สติปัญญา สิ่งแวดล้อม พัฒนาการทางร่างกาย และสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม แต่มีผู้เสนอแนะว่า เราอาจจะวัดความสนใจของบุคคลแต่ละคนได้หลายวิธี เซอร์ลอค ได้กล่าวถึงวิธีการวัดความสนใจว่ามี 3 วิธี คือ การสังเกต การสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถามความสนใจ (Hurlock. 1955 : 160 - 161) ส่วนเพาเวลล์ ก็ได้กล่าวว่ามี 3 วิธีเช่นกัน คือ การใช้แบบสอบถามความสนใจ แบบสอบถามปลายเปิด และการสัมภาษณ์ (Powell. 1963 : 238)

วิธีการวัดความสนใจที่กล่าวมาแล้ว สามารถใช้วัดความสนใจของบุคคลได้ทั้งสิ้น แต่การจะนำไปใช้กับใคร ในสถานการณ์แบบใด ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของผู้นำไปใช้ อย่างไรก็ตาม จากการวัดความสนใจด้วยวิธีการต่าง ๆ การวัดความสนใจด้วยวิธีการใช้แบบสำรวจความสนใจเป็นวิธีที่ไ้ผลดีที่สุด เราความสนใจที่สุด และเป็นวิธีการที่เชื่อมั่นได้ (Mehrens and Lehmen. 1969. : 218)

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจวิชาภาษาอังกฤษ

จรรยา สุวรรณพิต ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่าความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์เชิงนิมิตกับการอ่าน การใช้ภาษาอังกฤษในกิจกรรมนอกโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังพบว่าในด้านความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ครูส่วนมากมีความเห็นว่า นักเรียนสนใจภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง แต่จากการศึกษาเกี่ยวกับเด็กนักเรียนพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่แสดงเจตคติเชิงนิมิตต่อความสนใจในภาษาอังกฤษ นักเรียนหญิงมีความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนชาย ความสนใจในบทเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนภาษาอังกฤษ (จรรยา สุวรรณพิต. 2519 : 50)

วินัย กล้าเสือ ได้ทำการสำรวจความสนใจในเรื่องที่อ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,680 คน โดยสุ่มตามลำดับชั้นจาก 8 โรงเรียนพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสนใจอ่านเรื่องภาษาอังกฤษทั้งประเภทสารคดีและบันเทิงคดีในระดับมาก และพบว่าความสนใจในการอ่านเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสนใจในหนังสืออ่านภาษาอังกฤษที่กำหนดให้เรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาในระดับมากเกือบทุกเล่ม (วินัย กล้าเสือ. 2525 : 106 - 107)

นิธิดา ชูบันเหิง ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล เขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .40 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยของความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนชาย ระดับความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างวัดได้ .58 ซึ่งจัดเป็นค่าที่อยู่ในระดับที่มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษเมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดให้ (นิธิดา ชูบันเหิง. 2525 : 42)

บงกช สัมพันธ์ โค้ชศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการสังเกตพบาพสมมติ และการทำกิจกรรมตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ความสนใจในการเรียนอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนอ่านโดยใช้กิจกรรมพบาพสมมติ สูงกว่าของนักเรียนที่เรียนอ่านตามกิจกรรมคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (บงกช สัมพันธ์. 2529 : 82)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมา ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้อย่าง (Mastery Learning) น่าจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นชั้นที่เพิ่งเริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และในระดับชั้นประถมศึกษายังไม่มีการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้มาก่อน ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษาให้แน่ชัดลงไปว่าเป็นเช่นนั้นหรือไม่ โดยอาศัยแนวทางจากเอกสารและงานวิจัยในการตั้งสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้อย่าง สูงกว่าของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
2. ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้อย่าง สูงกว่าของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. แบบแผนการทดลอง และการดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบ้านทอน อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532 จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 75 คน ซึ่งนักเรียนทั้งสามห้องเรียนจัดแบบคละกันหมด

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบ้านทอน อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532 จำนวน 2 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมด 50 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แล้วจับสลากเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน กลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แผนการสอนที่ใช้สอนกลุ่มทดลอง ที่เรียนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งของ ชอทชคัส

2. แผนการสอนที่ใช้สอนกลุ่มควบคุม ที่เรียนจากการสอนตามคู่มือครู English Is Fun Book I ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
4. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การสร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งของ ฮอทชคิส ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้
 - 1.1 ศึกษาทฤษฎีขั้นต้นในการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งของฮอทชคิส (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2529 ; อ้างอิงมาจาก Hotchkis. 1986)
 - 1.2 ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากหลักสูตรพุทธศักราช 2521
 - 1.3 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาในหนังสือคู่มือครู English Is Fun Book I ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
 - 1.4 สร้างแผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยยึดหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งของฮอทชคิส ซึ่งมีรายละเอียดการดำเนินการดังนี้
 - 1.4.1 นำเนื้อหาที่จะสอนมาเรียงลำดับตามความสำคัญของจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วแบ่งเป็นหัวข้อย่อย ๆ
 - 1.4.2 กำหนดความคิดรวบยอด จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ในแต่ละหัวข้อย่อย ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 1.4.3 กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละหัวข้อย่อย ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ โดยยึดหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งของฮอทชคิส 5 ขั้นตอน ดังนี้
 1. ขั้นการรับรู้ (Acquisition) กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาที่จะเรียน กำหนดเวลาเรียนในแต่ละหน่วย แผนการสอน การวัดผลและประเมินผล เกณฑ์การตัดสินในการเรียนตามหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง โดยครูจะชี้แจงรายละเอียดของแต่ละหน่วยให้

นักเรียนทราบ เมื่อเริ่มการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ จะแบ่งเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้ออกเป็นเนื้อหาย่อย ๆ ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เน้นการสร้างความคิดรวบยอด (Concept) การฝึกทักษะพื้นฐาน (Tool Skills) จากแบบฝึก (Probe) และการตรวจแก้ไข

2. ขั้นเกิดความคล่องตัว (Fluency) เป็นขั้นตอนระยะสั้น ๆ ของการฝึกซึ่งจะสลับกับขั้นตอนการสอนความคิดรวบยอดในแต่ละตอน เป็นการทำกิจกรรมให้เกิดความแม่นยำ รวดเร็วและเป็นการสร้างนิสัยการทำงานของเด็ก ในการฝึกแต่ละครั้งจะต้องกำหนดเวลาที่แน่นอน เพื่อให้เกิดความรวดเร็วควบคู่กับความแม่นยำ และมีการบันทึกผลในแบบบันทึกผลความก้าวหน้า (Progressing Chart) ประจำตัวของนักเรียนด้วย

3. ขั้นเกิดความคงทน (Maintenance) ในขั้นนี้นักเรียนจะได้รับการฝึกโดยครูสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น แล้วยังยึดหลักการเรียนรู้ในจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเดิม เมื่อให้นักเรียนทำแบบฝึก จะมีการตรวจแก้ไข แล้วบันทึกผลลงในแบบบันทึกผลความก้าวหน้า

4. ขั้นนำไปใช้ (Application) อันเป็นขั้นทดสอบย่อยของแต่ละหัวข้อของหน่วยการเรียนรู้ เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกจนเกิดความชำนาญ แม่นยำแล้ว ก็จะใช้แบบฝึกอีกแบบหนึ่งที่คล้าย ๆ กัน นำไปให้นักเรียนทำ โดยไม่ต้องอธิบาย เพื่อทดสอบความสามารถในการใช้หลักเกณฑ์ที่เรียนมาได้อย่างถูกต้องหรือไม่ แล้วบันทึกผลลงในแบบบันทึกผลความก้าวหน้า

5. ขั้นการปรับตัว (Adaptation) เป็นขั้นที่นักเรียนเกิดความชำนาญแล้วสามารถนำไปปรับตัวใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น การเล่นเกม โดยใช้คำศัพท์ที่เรียนมาให้นักเรียนแต่งบทสนทนาเอง และเล่นบทบาทสมมติ เป็นต้น

2. การสร้างแผนการสอนของกลุ่มควบคุมที่สอนตามคู่มือครู English Is Fun Book I ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ขอบข่ายเนื้อหาวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษจากหนังสือคู่มือครู English Is Fun Book I

2.2 ศึกษาเนื้อหาที่จะใช้สอนในคู่มือครู English Is Fun Book I

2.3 ศึกษาการสร้างแผนการสอนจากหนังสือคู่มือครู English Is Fun Book I ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ หนังสือวิธีสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาอังกฤษ) ของอัญชลี แจ่มเจริญ และหนังสือวิธีสอนภาษาอังกฤษของศรีวิชัย สุวรรณภักติ (กรมวิชาการ. 2525 : 68 - 166, อัญชลี แจ่มเจริญ. 2526 : 85 - 125, ศรีวิชัย สุวรรณภักติ. 2522 : 157 - 172) แล้วสร้างแผนการกลุ่มควบคุมดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียนโดยการพูดเร้าใจ สันทนา ชักถามจากรูปภาพ สถานการณ์ หรือวัสดุต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะเรียน

ขั้นที่ 2 ทบทวนความรู้เดิมด้วยการใช้คำถาม

Wh - Questions

Yes / No - Questions

ขั้นที่ 3 เสนอบทเรียนใหม่ โดยใช้สื่อการเรียนเป็นตัวกระตุ้นในการเริ่มกิจกรรมของบทเรียน เช่น บัตรภาพ บัตรคำ ฯลฯ

ขั้นที่ 4 ให้แนวการเรียนรู้ เป็นการบอกแนวให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมด้วยตนเอง

ขั้นที่ 5 ขั้นลงมือปฏิบัติ ให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ด้วยตนเอง

ขั้นที่ 6 การประเมินผลการเรียนรู้ โดยการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน และการทำแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 7 ให้นักเรียนทำกิจกรรมเสริม เช่น แบบฝึกหัดเพิ่มเติม หรือกิจกรรมเสริมในบทเรียน

3. นำแผนการสอนทั้งสองวิธีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญสาขาการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไขตามเกณฑ์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตรภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

4. นำแผนการสอนที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน เพื่อหาข้อบกพร่องและเวลาที่เหมาะสม

ของขั้นตอนและกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ในการสอน หลังจากนั้นจึงนำแผนการสอนมาปรับปรุงแก้ไขให้เรียบร้อยอีกครั้งหนึ่ง ก่อนที่จะนำไปใช้สอนจริง

5. การสร้างแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐาน เป็นแบบทดสอบที่ใช้ตรวจสอบความรู้พื้นฐานก่อนการเรียนแต่ละเนื้อหา ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

5.1 ศึกษาทฤษฎี และวิธีการสร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์

5.2 ศึกษาเนื้อหาที่จะใช้ทดลอง แล้วพิจารณาว่านักเรียนควรมีความรู้พื้นฐานในเรื่องอะไรบ้าง

5.3 นำเนื้อหาที่นักเรียนควรมีความรู้พื้นฐาน มาเขียนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

5.4 สร้างแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก โดยสร้างไว้ 50 ข้อ มากกว่าจำนวนที่ต้องการจริง

5.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน และอาจารย์ที่ควบคุมปริมาณพันธ์ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

5.6 นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจแล้ว มาปรับปรุงแก้ไข

5.7 นำแบบทดสอบที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน เพื่อหาคุณภาพต่อไป

5.8 นำแบบทดสอบมาวิเคราะห์เป็นรายข้อ โดยการตรวจให้คะแนนข้อที่ตอบถูก 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก โดยใช้เทคนิค 27 % ของจุง เทห์ ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32) เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่จะนำไปใช้ในการทดลอง โดยเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป จำนวน 40 ข้อ

5.9 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้วจากข้อ 5.8 มาคำนวณหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR. - 20 ของคูเจอร์ ริชาร์ดสัน (ลวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 168) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.922

6. การสร้างแบบฝึก (Probe) ใช้เป็นเครื่องมือฝึกฝนทักษะ จะมีการใช้แบบฝึกใน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นเกิดความคล่องตัว ขั้นเกิดความคงทน และขั้นนำไปใช้ซึ่งเป็นขั้นการทดสอบย่อย

ของแต่ละหัวข้ออยู่ในหน่วยการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งมีหลายรูปแบบ เช่น การเติมคำ การจับคู่ เป็นต้น ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

6.1 ศึกษาจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของหลักสูตร

6.2 สร้างแบบฝึกให้สอดคล้องกับความถี่รวบยอด และทักษะพื้นฐานของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในแต่ละทักษะ

6.3 นำแบบฝึกที่สร้างเสร็จแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ 3 ท่าน ตรวจสอบแก้ไขในเรื่องความเหมาะสมของกิจกรรมที่ใช้ในแบบฝึก

6.4 กำหนดเกณฑ์เวลาของแบบฝึกแต่ละชุด โดยนำแบบฝึกที่ได้รับการตรวจแก้ไขแล้วไปให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีสามารถในการเรียนสูงหา จำนวน 5 คน แล้วจับเวลาเอามาเป็นเกณฑ์เวลามาตรฐานในการทำแบบฝึกแต่ละชุด

7. การสร้างแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ เป็นแบบทดสอบที่ใช้หลังจากสอนจบในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ เพื่อจะทราบว่านักเรียนมีความรู้ถึงเกณฑ์การเรียนรู้ในหน่วยเรียนนั้น ๆ แล้วหรือยัง ก่อนที่จะไปเรียนในหน่วยการเรียนรู้ต่อไป หากนักเรียนยังมีความรู้ไม่ถึงเกณฑ์การเรียนรู้ที่กำหนด ต้องมีการปรับแก้พฤติกรรมให้นักเรียนมีความรู้ถึงเกณฑ์การเรียนรู้ในหน่วยเรียนนั้น ๆ เสียก่อน แบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้จะเป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก หน่วยการเรียนรู้ละ 1 ฉบับ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังนี้

7.1 ศึกษาจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

7.2 ศึกษาทฤษฎี และวิธีการสร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์

7.3 สร้างแบบทดสอบให้สอดคล้อง และครอบคลุมจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหน่วยการเรียนรู้ละ 30 ข้อ มากกว่าจำนวนที่ต้องการจริง

7.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ และอาจารย์ที่ควบคุมปฏิญาณพันธจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

7.5 นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจแล้วมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน เพื่อวิเคราะห์ความยากง่าย และหาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้เทคนิค 27 % ของ ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32) เพื่อคัดเลือกข้อสอบ

ที่มีความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และ ค่าอำนาจจำแนก(r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป
หน่วยการเรียนละ 20 ข้อ

7.6 นำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อีกครั้งหนึ่ง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนทั้ง 4 หน่วยการเรียน คือ 0.654, 0.733, 0.799 และ 0.681 ตามลำดับ

8. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อวัดความสามารถของนักเรียนทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ใช้ประเมินผลการเรียนเมื่อนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเรียนจบเนื้อหาตามที่กำหนดแล้ว แบบทดสอบนี้มี 60 ข้อ แบ่งเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 แบบทดสอบการฟัง ภาษาอังกฤษ วัดพฤติกรรมการจำแนกเสียงระดับคำ ความเข้าใจประโยค การรู้จักความสัมพันธ์ของการพูดโต้ตอบ และความเข้าใจคำถามหรือข้อความ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษ วัดพฤติกรรมการรู้ความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรกับเสียง และการอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษ วัดพฤติกรรมการสะกดคำ การเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษ การเติมข้อความให้สมบูรณ์ และการเรียงคำให้เป็นประโยคที่ถูกต้องสมบูรณ์เป็นแบบทดสอบแบบโคลง จำนวน 20 ข้อ

ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

8.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือต่าง ๆ ต่อไปนี้

8.1.1 Language Test at School (Oller. 1979)

8.1.2 วิธีสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาอังกฤษ) (อัญชลี แจ่มเจริญ. 2526)

8.1.3 การประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษ (ลลิตา ฤกษ์สำราญ. 2522)

8.1.4 เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาสำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (อรรถา วังโสธร. 2529)

8.1.5 การประเมินผลตามจุดประสงค์ใน ป.02 กลุ่มประสบการณ์พิเศษ ภาษาอังกฤษ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (สมศักดิ์ สินธุระเวชัย และคนอื่น ๆ. 2528)

8.2 ศึกษาเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ ความถี่รวบยอด ของกลุ่มประสบการณ์พิเศษภาษาอังกฤษ จากหนังสือคู่มือครู

8.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยให้ครอบคลุมเนื้อหา ความถี่รวบยอด และจุดประสงค์การเรียนรู้ ให้เกินจำนวนที่ต้องการจริง

8.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

8.5 นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจแล้วมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน เพื่อวิเคราะห์ค่าความยากง่าย และหาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้เทคนิค 27 $\frac{1}{2}$ ของฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32) เพื่อคัดเลือกข้อที่มีความยากง่าย (p) ระหว่าง .02 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป จำนวน 60 ข้อ

8.6 นำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างอีกครั้งหนึ่ง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเท่ากับ 0.914

9. การสร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้วัดความสนใจของนักเรียนหลังการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

9.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของวิเชียร เกตุสิงห์ (2523 : 97 - 100) ศึกษาแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนิธินา ชูบันเทิง (2525 : 54 - 60) เพ็ญศรี ปิยะทุม (2529 : 170 - 172) และของกัญญา มั่งคั่ง (2530 : 161 - 165)

9.2 สร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้มาตราส่วน

ประมาณค่าชนิด 4 ระดับ (Rating scales) จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นจำนวนที่มากกว่าจำนวนที่ต้องการจริง

ตัวอย่างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ให้นักเรียนขีด ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับความรู้สึกหรือการกระทำของนักเรียนมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ความรู้สึก			
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
(0)	ฉันชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่าวิชาอื่น				
(00)	ฉันชอบอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ				
(000)	ฉันรู้สึกเบื่อหน่ายเมื่อมีการบ้านภาษาอังกฤษ				
(0000)	ฉันรู้สึกพอใจ ถ้าครูไม่เข้าห้องสอนวิชาภาษาอังกฤษ				

ในการกำหนดคะแนนให้การให้คะแนน ในข้อความที่ทั้งทางบวกและทางลบในแต่ละข้อ จะมีลักษณะการให้คะแนนดังนี้

ถ้าข้อความนั้นแสดงความรู้สึกหรือการกระทำไปในทางบวก จะให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด ให้ 4 คะแนน

มาก ให้ 3 คะแนน

น้อย ให้ 2 คะแนน

น้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

ส่วนข้อความทางลบนั้น จะให้คะแนนกลับกันกับข้อความทางบวก

9.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสร้างแบบสอบถามจำนวน

3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้ภาษาและข้อความ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

9.4 นำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาอังกฤษที่ได้รับการปรับปรุง

แก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน

9.5 นำผลของการตรวจคะแนนของแบบสอบถาม มาหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ใช้เทคนิค 25 % แบ่งเป็นกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ โดยใช้การแจกแจงของที (t-distribution) (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 185) แล้วเลือกข้อที่มีอำนาจจำแนกสูงตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป จำนวน 20 ข้อ

9.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ α -Coefficient (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 171) หาค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.799

แบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control-Group Posttest - only Design (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 219)

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E R	-	X	T ₂
C R	-	-	T ₂

- E แทน กลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งของซอซคิส
- C แทน กลุ่มควบคุมที่เรียนโดยใช้การสอนตามคู่มือครู
- T₂ แทน การสอบหลังที่กระทำการทดลองแล้ว
- X แทน การสอนโดยใช้วิธีการเรียนเพื่อรู้แจ้งของซอซคิส ที่เน้นการสอนความคิดรวบยอด และการฝึกทักษะสลับกันเป็นช่วงสั้น ๆ โดยใช้แบบฝึก
- R แทน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม

2. การดำเนินการทดลอง

- 2.1 การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยทำการสุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เข้าสู่กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 25 คน ตามวิธีการทั้งโคกล่าวไว้ในเรื่องกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดให้กลุ่มทดลองเรียนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งของซอซคิส ส่วนกลุ่มควบคุมเรียนโดยใช้วิธีสอนตามคู่มือครู
- 2.2 ดำเนินการสอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยตนเอง โดยใช้เนื้อหาเดียวกันแต่วิธีสอนต่างกัน
- 2.3 หลังสิ้นสุดการทดลอง ทำการทดสอบนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยการให้ทำแบบสอบถามความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
- 2.4 นำข้อมูลที่ได้ในข้อ 2.3 ไปวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent
2. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent

สถิติใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 หาค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตร (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 หาค่าความแปรปรวน โดยใช้สูตร (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ.

2531 : 63)

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ X แทน คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

$N - 1$ แทน ตัวแปรอิสระ

2. หาคูณภาพเครื่องมือ

2.1 หากรรชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตร (บุญเชิด ภูมไญอนันตพงษ์. 2526 :

88 - 91)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ครรชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความถี่เห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความรู้พื้นฐาน
แบบทดสอบย่อย และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค 27 %
ของ ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32)

2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐาน แบบทดสอบย่อย และ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร KR.-20 ของ กูเตอร์ ริชาร์ดสัน
(ลวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 168)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ r_{tt}	แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
n	แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ
s_t^2	แทน ค่าความแปรปรวนรวมของคะแนนทั้งหมด
p	แทน สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง = $\frac{\text{จำนวนคนที่ทำได้}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
q	แทน สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือ คือ $1 - p$

2.4 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
โดยใช้วิธีการแจกแจงที่ t-distribution ของ เอ็ดเวิร์ด (ลวัน สายยศ และอังคณา สายยศ.
2531 : 185 ; อ้างอิงมาจาก Edwards. 1957 : 152 - 154)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{n_H} + \frac{s_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t	แทน ค่าอำนาจจำแนกของเครื่องมือ
$\bar{X}_H$	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
$\bar{X}_L$	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
s_H^2	แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง

s_L^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ

n_H แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง

n_L แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

2.5 หากความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้ α -Coefficient (ลวน สายยศ และอังภา สายยศ. 2531 : 171)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

s_i^2 แทน ค่าความแปรปรวนรายข้อ

s_t^2 แทน ค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

$\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนรายข้อ

3. เปรียบเทียบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สูตร t -test แบบ Independent (ลวน สายยศ และอังภา สายยศ. 2531 : 84) เมื่อ $s_1^2 = s_2^2$

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

เมื่อ $\bar{X}_1$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1

$\bar{X}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

n_1 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1

n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

s_1^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1

s_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการอ่านผลการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายผลของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
- $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
- s แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution
- ** แทน นัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้น ดังต่อไปนี้

1. นำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบความรู้พื้นฐานทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง
2. นำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ภายหลังการทดลอง
3. นำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ภายหลังการทดลอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความรู้พื้นฐานทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Independent

ตาราง 1 แสดงการเปรียบเทียบความรู้พื้นฐานทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	s	t
กลุ่มทดลอง	25	29.8	7.12	0.043
กลุ่มควบคุม	25	29.72	6.07	

จากตาราง 1 ความรู้พื้นฐานทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง โดยใช้ t -test แบบ Independent

ตาราง 2 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	s	t
กลุ่มทดลอง	25	50.12	7.43	4.168 **
กลุ่มควบคุม	25	38.72	11.48	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่า กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนตามหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1

3. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Independent :

ตาราง 3 แสดงการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	s	t
กลุ่มทดลอง	25	65.24	8.15	2.654 **
กลุ่มควบคุม	25	59.72	6.57	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่า กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนตามหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง กับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง กับการสอนตามคู่มือครู

สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง สูงกว่าของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
2. ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง สูงกว่าของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

วิธีดำเนินการศึกษาครั้งนี้

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบ้านทอน อำเภอนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี ประจำปีการศึกษา 2532 จำนวน 2 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมด 50 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย แล้วจับฉลากเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 25 คน

เครื่องมือที่ใช้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบความรู้พื้นฐานทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.922

2. แบบทดสอบย่อยประจำหน่วยการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ละ 1 ฉบับ จำนวน 4 ฉบับ แต่ละฉบับเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.654, 0.733, 0.799 และ 0.681 ตามลำดับ
3. แบบฝึก ใช้สำหรับฝึกทักษะพื้นฐานของนักเรียนในกลุ่มทดลอง
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ และแบบโคลง 20 ข้อ รวม 60 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.914
5. แผนการสอนรายคาบที่ใช้สอนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้งาน
6. แผนการสอนรายคาบที่ใช้สอนกลุ่มควบคุมที่เรียนตามคู่มือครู
7. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.799

วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเองทั้งสองกลุ่มในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532 เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 15 คาบ รวมเวลาที่ใช้สอนทั้งสองกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทั้งสิ้น 81 คาบ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. ก่อนดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองด้วยแบบทดสอบความรู้พื้นฐาน เพื่อวัดความรู้พื้นฐานก่อนการเรียน
2. ดำเนินการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้เนื้อหาและระยะเวลาเท่ากัน ตามแผนการสอนที่สร้างไว้กลุ่มละ 81 คาบ
3. หลังสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเช่นกัน โดยทำการทดสอบทั้งสองกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
4. ดำเนินการรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent
2. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

อภิปรายผล

1. ค่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งของซอทซคิส มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ผลการทดลองนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของซอทซคิส (เอกสารสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2529 : 15 ; อ้างอิงมาจาก Hotchkis : 2529) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นคร ปลื้มฤดี (2531 : 65) และ มนัสวาท โพทะยะ (2531 : 83) ที่พบว่า การสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้งของซอทซคิส มีผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นนั้น หอสรุปเป็นข้อมูลประกอบได้ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมในห้องเรียน เปลี่ยนไปจากการสอนแบบปกติ คือ นักเรียนเป็นผู้ได้ลงมือปฏิบัติมากขึ้น ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน อีกทั้งมีการแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนในทันทีที่พบ ซึ่งตรงตามหลักการของบลูม (Bloom. 1976 : 13 - 15) ที่กล่าวไว้ในเรื่องคุณภาพการสอนของครู ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียน และมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้นในอันที่จะพัฒนาศักยภาพโดยตัวตัวเอง โดยที่ครูเป็นผู้ชี้แนะและคอยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม

2. กระบวนการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้อย่างแท้จริง จะเน้นให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดที่ถูกต้อง โดยมีการฝึกให้เกิดความชำนาญแม่นยำ นักเรียนมีการกระทำซ้ำ ๆ จนเกิดเป็นทักษะ และมีความคิดรวบยอดที่ถูกต้องอันทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหา และ Function ของภาษาได้อย่างถ่องแท้

3. การวัดผลประเมินผล การจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้อย่างแท้จริง นี้ เป็นลักษณะของการสอนและสอบ (Teach-Test) ควบคู่กันไป ครูจะทดสอบเฉพาะสิ่งที่สอนซึ่งได้แบ่งออกเป็นหน่วยการเรียนรู้ย่อย ๆ มีการกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจน และจะมีการประเมินผลเป็นระยะ ๆ ในทุก ๆ หน่วยการเรียนรู้ย่อย นักเรียนเรียนไปและประเมินผลตัวเองไปตลอดเวลา และมีการบันทึกผลลงในแบบบันทึกผลความก้าวหน้า ทำให้นักเรียนได้ทราบถึงพัฒนาการด้านการเรียนของตน อันเป็นเครื่องช่วยกระตุ้น และส่งเสริมแรงในการเรียน นอกจากนี้การประเมินผลอยู่ตลอดเวลาของครู ทำให้นักเรียนได้ทราบข้อบกพร่องของนักเรียน ซึ่งเมื่อพบจะทำการแก้ไขทันที ทำให้นักเรียนที่เรียนอ่อนก็สามารถที่จะพัฒนาการด้านการเรียนรู้ได้เท่าเทียมกับนักเรียนคนอื่น ๆ ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง มีความพึงพอใจในการเรียน และเกิดกำลังใจในการมุ่งมั่นเรียนให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ พรณี ชูทัย (2522 : 228) ที่กล่าวสรุปว่า คนทุกคนจะมีการตั้งมาตรฐานการกระทำของตนเองไว้ คนเรียนรู้ที่จะตั้งมาตรฐานการกระทำภายหลังที่ได้กระทำงานชิ้นแรกเป็นผลสำเร็จ จะก่อให้เกิดกำลังใจในการที่จะคาดหวังความสำเร็จในครั้งต่อไป ๆ มา

4. สื่อที่ใช้ในการฝึกทักษะของนักเรียนคือแบบฝึก (Probe) มีรูปแบบง่าย สะดวกต่อการใช้ และเป็นที่น่าสนใจของเด็ก เป็นสื่อที่ฝึกได้ตรงเป้าหมายในสิ่งที่นักเรียนจำเป็นต้องรู้ อันเป็นเครื่องมือที่ครูได้ตรวจสอบพฤติกรรมของนักเรียน และปรับพฤติกรรมไปในตัว นอกจากนี้แบบฝึกยังช่วยให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง สามารถทำงานภายในเวลาที่ครูกำหนดให้

5. บรรยายภาพในห้องเรียน การจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้อย่างส่งเสริมปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน โดยครูมีบทบาทเป็นเพียงผู้ชี้แนะให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองมากที่สุด ครูมีความเอาใจใส่ต่อนักเรียนในการช่วยเหลือให้นักเรียนที่มีข้อบกพร่องทางการเรียนอย่างทันเวลาที่ จึงทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียน และเรียนอย่างมีความสุข

2. ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามหลักการเรียนเพื่อรู้อย่างมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ผลการทดลองนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ มณีสาท โพทะยะ (2531 : 85) ที่พบว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้อย่างส่งผลให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และยังส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นด้วย และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นคร ปลื้มฤดี (2531 : 67) ที่พบว่าการจัดการเรียนการสอนเพื่อรู้อย่างส่งผลให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เพิ่มขึ้น และยังมีผลส่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นอีกด้วยเช่นกัน ทั้งนี้เนื่องจากความสนใจในการเรียน จะทำให้นักเรียนมีความตั้งใจต่อการเรียนเป็นพิเศษ มีความมุ่งมั่นอดทน และขยันหมั่นเพียรในการเรียน ในความเป็นจริงแล้ว ถ้านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี นั้นย่อมแสดงว่านักเรียนจะเกิดความรู้สึกภูมิใจในความสำเร็จอันเป็นแรงจูงใจภายในที่ก่อให้เกิดความสนใจในการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของนักการศึกษาหลาย ๆ ท่าน ที่ทำไว้และพบว่าวิธีเรียนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้อย่าง ทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนวิชานั้นสูงขึ้น และเป็นไปในทางบวก (Block. 1974 : 50; citing Gallup. 1969 ; Hapklewicz. 1971 ; Shepard and Mc-Dermot. 1970)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวความคิดที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

1.1 เนื่องจากผลการทดลองพบว่า การเรียนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้อย่าง มีผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนสูงขึ้น และยังส่งผลต่อความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอีกด้วย ผู้วิจัยเห็นว่าควรที่จะได้มีการเผยแพร่วิธีการสอนแบบนี้ และส่งเสริมให้แพร่หลายต่อไปในวงการศึกษาระดับโรงเรียน

1.2 ในการนำวิธีสอนโดยให้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งไปใช้ ครูผู้สอนควรที่จะต้องศึกษาเทคนิคและขั้นตอนของการเรียนเพื่อรู้แจ้งให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ ต้องคำนึงถึงความรู้พื้นฐานของนักเรียน และประการสำคัญที่สุดคือ การให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม การเสริมแรง และการแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรได้มีการนำวิธีการสอนโดยให้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง ไปทดลองสอนในวิชาอื่น ๆ ที่เป็นวิชาทักษะ เช่น ภาษาไทย คณิตศาสตร์ เพื่อพัฒนาการสอนในวิชานั้น ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.2 ควรได้มีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น เจตคติ ความคงทน ในการเรียนรู้ เป็นต้น

2.3 ควรได้มีการศึกษาดังผลของการนำวิธีการสอนแบบนี้ไปใช้กับเด็กนักเรียนที่มีระดับสติปัญญาแตกต่างกัน คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน ว่าเป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมกับเด็กที่มีระดับสติปัญญาระดับใด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วน จำกัด ศรีเคซา, 2528.
- กัญญา มั่งคั่ง. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม Panorama
กับกิจกรรมตามคู่มือครู. ปรดิฎฐานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2530. อักสำเนา.
- กาญจนา พรหมมานอก. การศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการเรียนและทัศนคติต่อวิชา
สังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรอบรู้ และ
ไม่ใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรอบรู้. ปรดิฎฐานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อักสำเนา.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานการประชุมปฏิบัติการเรื่องการเรียนรู้
(Mastery Learning). 27 - 30 ตุลาคม 2529.
- จรรยา สุวรรณพิศ. ผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษของเด็กไทยในระดับชั้นต่าง ๆ. รายงานการ
วิจัยฉบับที่ 19 ของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุรสกล, 2519.
- จรินทร์ สกลदार. จิตวิทยาวัยรุ่นกับการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, น.ป.ป.
- ชม ภูมิภาค. เทคโนโลยีทางการสอนและการศึกษา. กรุงเทพฯ : ประสานมิตร, 2528.
- ชนวนจิต จันทนชูกุล. ผลการเรียนเพื่อรอบรู้ที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงด้านความถนัดทางการเรียน
และความตั้งใจเรียนในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปรดิฎฐานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อักสำเนา.
- ญาติ ไหวคิ. "ความเป็นมาของการสอนภาษาอังกฤษของไทย," วิทยาสาร. 29(2) :
32 - 33 ; มกราคม 2521.

- คำรณ ทิริเจริญ. การทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจในวิชาที่เรียน
ทัศนภาพ แรงจูงใจ และความแปรปรวนของอัตราการเรียนรูระหว่างนักเรียนที่สอนโดย
วิธีเรียนเพื่อรู้แจ้ง กับกลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย. ปรินทิเนียนท์ กศ.ค. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อักสำเนา.
- อัญญา ลัมเจริญ. ผลของการเรียนเพื่อรอบรู้วิชาคณิตศาสตร์ต่อการเปลี่ยนแปลง ความถนัดทาง
การเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินทิเนียนท์ กศ.ม.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อักสำเนา.
- นกร ปลื้มฤดี. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และความสนใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนเรื่องสมการ โดยวิธีเรียนเพื่อรู้แจ้งกับการสอนตามปกติ.
 ปรินทิเนียนท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
 อักสำเนา.
- นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ. "วิธีสอนสร้างสังกัดในวิชาสังคมศึกษา," ใน เอกสารประกอบการสัมมนา
อาจารย์สอนวิชาสังคมศึกษา ในระดับชั้นมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 25 - 29 มกราคม 2522.
- เอกสารประกอบการสอนวิชาสังคมศึกษาในโรงเรียนประถม. (ประถม 323).
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- น้อมฤดี จงพยุหะ และคนอื่น ๆ. คู่มือการสอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา. วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ
 กรุงเทพฯ : กาวหนาคำพิมพ์, 2519.
- นิธินา ชูบันเทิง. ความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ กับผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลเขต
กรุงเทพมหานคร กลุ่ม 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
 2525. ภายเอกสาร.

- บงกช สัมพันธ์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และความสนใจในการเรียนการอ่าน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ
กับการกระทำกิจกรรมตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อักสำเนา.
- บงกช สว่างโรส. การศึกษาความสอดคล้องระหว่างวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจที่สอนใน
มหาวิทยาลัยในประเทศไทย กับความต้องการของวงการธุรกิจไทย. รายงานผลการวิจัย
กรุงเทพฯ : สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- บุญเชิด บุญนันทพงษ์. การทดสอบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ :
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อักสำเนา.
- ประจักษ์ วรชัยพิทักษ์. สมิทธิภาพทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ใน
โรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527. ดายเอกสาร
- ผดุงชาติ สุวรรณวงศ์. "การเรียนเพื่อรู้แจ้ง," ครูปริทัศน์. 2(3) : 8 - 13 ;
ตุลาคม 2520.
- พรรณิ สาคริก. "ภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา บังคับให้มีการสอน บังคับไม่ให้มีการสอน
หรือไม่บังคับให้มีการสอน," สยามรัฐ. 8 กันยายน 2520. หน้า 4.
- พรรณิ สุทัย. จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. ภาคศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522.
- เพ็ญศรี ปิยะทุม. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ความสนใจและความคงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดการใช้ภาษาที่เป็นเกม
และการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดการใช้ภาษาในแบบเรียน. ปรินิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อักสำเนา.
- ภาณี โอภิธารณ์. การศึกษาพัฒนาการของการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ความคงทนด้านทักษะกระบวนการ
ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้
กับไม่ใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อักสำเนา.

มนัสวาท โทษะยะ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจ และแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนด้วย
หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. ถายเอกสาร.

มธุรี นพาลย์. การศึกษาเปรียบเทียบสุขภาพจิต และทัศนคติในการเรียนคณิตศาสตร์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ และไม่ใช้หลักการ
เรียนเพื่อรอบรู้. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2527. อักสำเนา.

ระเบียบ ชูสอน. การทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะคิดในวิชาที่เรียน และ
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างนักเรียนที่สอนโดยวิธีเรียนเพื่อรอบรู้ที่ใช้แผนการรอบรู้ต่าง ๆ
และนักเรียนที่สอนโดยไม่ใช้วิธีเรียนเพื่อรอบรู้ในวิชาคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.
ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
อักสำเนา.

รุ่งเรือง อังศิลา. ผลของการจัดการเรียนเพื่อรอบรู้ (Mastery Learning) ต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อักสำเนา.

รุจิร ภูสาระ. การศึกษาเปรียบเทียบวิธีการสอนคณิตศาสตร์ระดับ ม. 1, 6 วิธีที่จะให้
ผลสัมฤทธิ์สูงสุดโดยมีความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ต่ำ และใช้เวลาในการเรียนน้อยที่สุด
ปรินิพนธ์ กศ.ค. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.
อักสำเนา.

_____. "รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อรอบรู้ (Model of Mastery Learning)."

วารสารการวิจัยทางการศึกษา. 17(3) : 35 - 44 ; กรกฎาคม - กันยายน 2530.

ลลิตา ฤกษ์สำราญ. การประเมินผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2522.

- ✓ ลวน สายยศ และอังณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัทศึกษาพร จำกัด, 2531.
- ลัดดาวัลย์ ศรีสวัสดิพงษ์. สัมฤทธิ์ผลด้านความคิดรวบยอดทางโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525. ด้ายเอกสาร.
- วิเชียร เกตุสิงห์. หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ : กองวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2523.
- ศรีวิชัย สุวรรณภักดี. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. พิมพ์โลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิมพ์โลก, 2522.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. คู่มือ English Is Fun Book I. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ทูลุสภา, 2525.
- _____. คู่มือประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2521.
- _____. หนังสือราชการที่ ศธ.0205/10306. นโยบายการสอนภาษาต่างประเทศ. ลงวันที่ 8 พฤษภาคม 2521.
- ✓ สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ และคนอื่น ๆ. การประเมินผลตามจุดประสงค์ ป.02 กลุ่มประสบการณ์พิเศษ ภาษาอังกฤษ ฉบับพัฒนา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, 2528.
- สัณเฑาะว์ อสุวรรณ. การศึกษาเปรียบเทียบความสนใจในวิชาคณิตศาสตร์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อันเป็นผลจากการสอนวิชาคณิตศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยวิธีเรียนเพื่อรอบรู้ที่ใช้เกณฑ์การรอบรู้ระดับต่าง ๆ กับการสอนโดยวิธีไม่ใช้วิธีเรียนเพื่อรอบรู้. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อักสำเนา.
- สาธิต แก้วมณี. การทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะคิด และความสนใจในวิชาเรียนจากการสอนซ่อมเสริม 3 วิธี ในทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อรอบรู้ (Mastery Learning) วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง โทลโนเมตล ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อักสำเนา.

- สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. "การเรียนรู้เพื่อรอบรู้," วารสารวัดผลการศึกษา. 1(3) : 1 - 9 ; มกราคม - เมษายน 2523.
- _____. "การวัดทัศนคติและความสนใจ," วารสารวัดผลการศึกษา. 2(4) : 7 - 13 กันยายน - ธันวาคม 2524.
- สุมนเพียร แนนมณี. การประเมินผลการทดลองการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปรินุณยานีพจน์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อักสำเนา.
- สุรพล เกียนวัฒนา. "เมื่อมอง Learning for Mastery กันอย่างกว้าง ๆ," ศึกษาศาสตร์สาร. 7(3) : 1 - 5 ; กันยายน 2521.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประมวลศิลป์, 2526.
- _____. ภาษาอังกฤษตอน 5 วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุรสภา, 2520.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. การพัฒนาการอ่านโดยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ : บริษัทประจักษ์วงศ์. จำกัด. 2531.
- หทัย ต้นทอง. จุลสารหมายเลข 6 การสอนความคิดรวบยอด. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- อัจฉรา รงค์โสธร. เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับการวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2529.
- ✓ อัญชลี แจ่มเจริญ และคนอื่น ๆ. วิธีสอนภาษาอังกฤษ (ระบบชุดการสอน). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล, 2526.
- อาคม จันทสุนทร. "การเรียนรู้เพื่อรอบรู้ (Learning for Mastery)," ประชาศึกษา. 30(4) : 2 - 6 พฤศจิกายน 2521.

- Arlin, Marshall N. Learning Rate and Learning Rate Variance Under Mastery Condition. Unpublished Dissertation, 1973.
- Bailey, John E. "Mastery Learning : An Analytical Study," Dissertation Abstracts International. 38 : 7219-A; June, 1978.
- Block, James H. Mastery Learning : Theory and Practice. New York : Holt Rhinehart and Winston, Inc., 1971.
- _____. School, Society and Mastery Learning. New York : Holt Rhinehart and Winston, Inc., 1974.
- Bloom, Benjamin S. Human Characteristics and School Learning. New York : McGraw-Hill Book Company, 1976.
- Bloom, Benjamin S., and others. Handbook on Formative and Summative Evaluation of Student Learning. New York : McGraw-Hill Book Company, 1976.
- Boobbie, Thatcher B. "An Evaluative Study of Teaching Seventh Grade Mathematics Incorporating Team Teaching, Individualized Instruction and Team Supervision Utilizing the Strategy of Learning for Mastery," Dissertation Abstracts International. 34 : 4685-A; January, 1974.
- Carroll, John B. "A Model of School Learning," Teachers College Record, 64 : 723 - 733; May, 1963.
- Dewey, John. Dictionary of Education. New York : Philosophical Library, 1959.
- Duncan, Donald D. "The Evaluation of Teaching Strategy Which Utilized Bloom's Mastery Learning Procedures in a College Elementary Function Course," Dissertation Abstracts International. 37 : 1370-A; September, 1976.
- Edwards, A.L. Techniques of Attitude Scale Construction. Appleton-Century - Crofts, Inc., 1957.
- ✓ Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. New Jersey : Educational Testing Service, Princeton, 1952.
- Farid, A. "Developing Real Communicative," English Teaching Forum. 7 : 27 - 29; February, 1976.
- Finocchiaro, Mary. English as a Second Language : from Theory to practice. New York : Regents, 1974.
- Good, Carter Victor. Dictionary of Education. New York : McGraw-Hill Book Company, Inc., 1973.

- Hurlock, Elizabeth B. Adolescent Development. New York : McGraw-Hill Book Company, 1955.
- Littlewood, W. Communicative Language Teaching. London : Cambridge University Press, 1981.
- Mehrens, William A. and Irvin J. Lehmann. Standardized Test in Education. New York : Holt and Rinehart Inc., 1969.
- Michel, Joseph. Foreign Language Teaching an Anthology. New York : The Macmillan Company, 1967.
- Miller, Ernest D. "The Effects of Some Mastery Learning Techniques on Achievement Scores and Mastery Rate of Junior College Students," Dissertation Abstracts International. 37 : 1508-A; September, 1976.
- Morrow, Keith. "Principles of Communicative Methodology," Communication in the Classroom. Longman Group Ltd., 1981.
- Oller, J.W.Jr. Language Tests at School. London : Longman, 1979.
- Pontes, Elcanor, Ed.D. "A Case Study in the Implementation of a Mastery Learning Model in Reading at the College Level," Dissertation Abstracts International. 41 : 2A- 436A; July, 1980.
- Powell, Marvin. The Psychology of Adolescence. Indianapolis, The Books - Merrill Co., 1963.
- Reese, Richard L. "A Comparative Study of the Lecture Method of Instructional with the Lecture Method Used in Conjunction with Mastery Learning in Teaching Intermediats Algebra at a Florida Junior College," Dissertation Abstracts International. 37 : 4904-A; February, 1977.
- Savignon, S.J. Communicative Competence : Theory and Classroom Practice. Reading, Mass, : Addison - Wesley Publishing Company, 1983.
- West, James Attlee. "Mastery Learning and Teaching Grammar to Prospective English Teachers at Southeastern College," Dissertation Abstracts International. 40 : 5628-A; April, 1978.
- Wibunsin, Doris. "Communicative VS Non-Communicative Language Teaching," in Language Use in the Classroom. p. CTI - CT8. Thailand TESOL, 1984.
- Williams, John W. "Mastery Learning in Business Mathematics," Dissertation Abstracts International. 36 : 4978-A; February, 1976.

מילות חרות

ภาคผนวก ก

- แผนการสอนกลุ่มทดลอง
- แบบฝึกประจำหน่วยการเรียนรู้

โครงการสอนกลุ่มทดลอง

วิชาภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

จำนวน 81 คาบ

ความคาดหวังหลัก

การฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนได้

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้มีทักษะในการออกเสียงภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้เข้าใจหลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวสะกดกับการออกเสียง
3. เพื่อให้เข้าใจ และสามารถใช้โครงสร้างประโยคในการฟัง พูด อ่าน และเขียนได้ตามระดับชั้น
4. เพื่อให้เข้าใจความหมาย และสามารถใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมกับระดับชั้น

เนื้อหา

1. ข้อความและโครงสร้างง่าย ๆ เช่น ประโยคคำสั่ง บอกเล่า คำทอนสั้น ๆ ตามสถานการณ์ที่กำหนด
2. การอ่านออกเสียงที่สัมพันธ์กับตัวหนังสือ คำ และข้อความให้ถูกต้องตามจังหวะและวรรคตอน
3. การอ่านเรื่องที่ใช้ศัพท์และรูปประโยคภายในวงที่กำหนด เนื้อเรื่องเหมาะสมกับวัย
4. การอ่านในใจเพื่อจับใจความ
5. การคัดและลอกแบบตัวอักษรทั้งตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กตามแบบที่กำหนด
6. การเขียนตามคำบอก ตอบคำถาม เขียนประโยคสั้น ๆ รวมทั้งการใช้เครื่องหมายวรรคตอน
7. เนื้อหาในบทที่ 6 - 11 นำมาแบ่งเป็นหน่วยการเรียนรู้ได้ 4 หน่วย ดังนี้

Unit	Vocabulary	Structure	Command/Song	Reading
1	box fox mop top lock sock on mad sad	1) This/This is a _____. 2) Is this/that a _____? Yes/No. What is it ? It is a _____. 3) Look at this/ that. Is it a ____? Yes/No. It is a ____.	Open/Close your book. Read/Spell ____. <u>Song</u> Good Morning to You	English Is Fun Book I page 25
2	jug bug bus cup gun hut big his hand	1) What is this? I don't know. Is it a ____? No. What is it? It is a _____.	Write/Draw a _____. _____.	English Is Fun Book I page 32
3	queen sheep zebra can in has bad help	1) Give me the _____,please. Here you are. Thank you. You're welcome.	Repeat after me,please. Listen carefully please. <u>Song</u> Baa baa Black Sheep	English Is Fun Book I page 36

Unit	Vocabulary	Structure	Command/Song	Reading
------	------------	-----------	--------------	---------

2) Show me the

____, please.

Here it is.

Thak you.

You're welcome.

4	book pencil	1) Look here/	Break into	English Is Fun
	ruler look	over there.	group of 3	Book I page
	here there	Put the ____	(4,5,...)	43
	come go	here/there.	Song I'm	
	good your	Come here.	Number One.	
	Count 1-10	Go over there.		
		That's good.		

กิจกรรมการเรียนการสอน

ใช้วิธีการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งของซอทซคิส ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความแตกต่างกัน โดยมีการจัดลำดับเนื้อหาออกเป็นเนื้อหาย่อย ๆ ให้มีความเกี่ยวเนื่องกัน และเรียงตามลำดับความยากง่าย ในการสอนแต่ละเนื้อหาจะมีจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ชัดเจน มีการประเมินผลตลอดเวลา เพื่อจะได้นำมาเป็นข้อมูลย้อนกลับในการแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนได้ทันที ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนทุกคนสามารถพัฒนาศักยภาพสูงสุดด้วยตนเองโดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม และให้โอกาสและเวลาในการเรียนรู้ที่เหมาะสมเพียงพอกับความต้องการของแต่ละคน ซึ่งในการสอนจะมีจุดเน้น 3 ประการ คือ การสอนให้เกิดความคลิกรวบรอบ การสอนให้เกิดความแม่นยำ และการปรับพฤติกรรม ตามรูปแบบการเรียนเพื่อรู้แจ้งของซอทซคิสซึ่งประกอบไปด้วยขั้นตอนการเรียนรู้

5 ขั้นตอนคือ ขั้นการรับรู้ ขั้นเกิดความคล่องตัว ขั้นเกิดความคงทน ขั้นนำไปประยุกต์ใช้ และขั้นการปรับตัว

กำหนดเวลาที่ใช้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	ใช้เวลา	21	คาบ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	ใช้เวลา	18	คาบ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	ใช้เวลา	18	คาบ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	ใช้เวลา	21	คาบ
ทดสอบ		3	คาบ
รวมทั้งสิ้น		81	คาบ

สื่อการเรียนการสอน

1. ของจริง เช่น ลูกช้าง แก้ว ส้ม กล้วย ไม้บรรทัด ฯลฯ
2. บัตรภาพ บัตรคำ
3. แผนภูมิเพลง
4. หนังสือแบบเรียน
5. แบบฝึก
6. แบบทดสอบย่อย แบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้
7. แผนภูมิบันทึกความก้าวหน้า

การประเมินผล

1. สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมทางภาษา
2. ตรวจแบบฝึก แบบทดสอบย่อย แบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้

คาบที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
1	This/That is a ____ (fox, box, mop, top, lock, sock) <u>Command</u> -Read this.	การสื่อสารในชั้นเรียน เขาใจจะตอบ ความหมายของคำศัพท์และการใช้คำ นั้นๆในรูปประโยค	1. นร. สามารถฟัง บอกความหมาย และอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง 2. นร. สามารถปฏิบัติตามคำสั่ง Read this. ได้ถูกต้อง	ขั้นตอนการรับรู้ 1. ครูให้ของจริง บัตรภาพ สอนความหมายของคำศัพท์ในรูปประโยค This/That is a ____. 2. ในนร. อ่านคำสั่งจากบัตรคำโดยใช้คำสั่ง Read this. และใช้บัตรคำฝึกในรูปประโยค This/That is a ____.	1. ของจริง บัตรภาพ กล่องลูกข่าง ฯลฯ 2. บัตรภาพ 3. บัตรคำ	1. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรมของนร.
2	This/That is a ____. <u>Command</u> -Spell ____.	การใช้ this กับ that ในประโยค จะแตกต่างกัน ถ้าอยู่ใกล้ this อยู่ใกล้ that อยู่ใกล้ that	1. นร. สามารถใช้ประโยค This/That is a ____ กับคำศัพท์ต่างๆได้อย่างถูกต้อง 2. นร. สามารถกล่าวคำศัพท์ใหม่ทักทายกันได้ถูกต้อง	ขั้นตอนการกลั่นกรอง 1. ในนร. ฝึกใช้ประโยค This/That is a ____ กับบัตรภาพและบัตรคำจนคล่อง 2. ในนร. สรุปการฝึก 3. ในนร. ทำแบบฝึกที่ 1 4. ครูตรวจแบบฝึกที่ส่งแจกหรือ	1. บัตรภาพ 2. บัตรคำ 3. แบบฝึก 4. แบบฝึกหัด ผลความรู้ แบบ	1. สังเกตการทำกิจกรรมของนร. 2. ตรวจแบบฝึก

คาบที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
			3. นร. สามารถปฏิบัติ ตามคำสั่ง spell ____ ได้อย่างถูกต้องและ คล่องแคล่ว	นร. บันทึกผล ลงในแบบบันทึกผลความ ก้าวหน้า ชั้นเกิดความรู้ความ 1. ในนร. ฝึกใช้ประโยค This/ That is a _____. กับบัตรคำศัพท์ อีกครั้งหนึ่ง 2. ในนร. ฝึกสะกดคำศัพท์โดยใช้คำสิ่ง Spell _____. 3. ในนร. ฝึกคำศัพท์ในหนังสือเรียน 4. ในนร. ทำแบบฝึกที่ 2 เวลา 10 นาที 5. ครูตรวจแบบฝึก ชี้แจงข้อบกพร่อง นร. บันทึกผลลงในแบบบันทึกผล		
3	1. การเล่นเกมทาย สมบัติ 2. การแต่งประโยคต่างกั	การใช้ this กับ that แยก	1. นร. สามารถเล่นบท บาทสมมติตามฉลากที่จับ ได้	ให้นำไปประยุกต์ 1. ในนร. จับคู่กัน เล่นบทบาทสมมติ ตามฉลากที่จับได้	1. ฉลาก 2. แบบฝึก	1. สังเกตการปฏิบัติ กิจกรรมทางภาษา ของนร.

ภาพที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียน	ประเมินผล
	๘๗ ตามสถานการณ์ที่กำหนด		๒. นร. สามารถใช้ประโยค This/That is a ____ หรือ Spell ____ ตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้	๘๗ ชับปรับตัว ๑. ไหนร. ทำแบบฝึกที่ ๓ เวลา ๕ นาที ๒. กรุณาตรวจ แกไข แร. บันทึกผลลงในแบบบันทึกผล		

ภาพ	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
	A: What is it? B: It is a ____.	What Questions จะแตกต่างกัน	จุดประสงค์และตอบคำถามเป็นประโยค It is a ____. โดย It is a ____. ใดถูกต้อง	นร.ตอบ It's a pen. ครูอธิบายการใส่ it แทนคำนาม หกลาวไปแล้ว ซึ่งในทบทจะไม่ใส่ What is this? เพราะเป็น บทสนทนาตอบเอง ส่วนการตอบคำ ถาม What Questions ยังคงเป็น It is a ____. ขึ้นเกิดความคล่องตัว 1. ในนร.ฝึกกิจกรรมทางภาษาตาม บทสนทนาที่สอนไป โดยใช้บัตรภาพ บัตรคำอีกครั้งหนึ่ง 2. ในนร.ช่วยกันสรุปการตอบคำถาม Yes/No Questions กับ What Questions 3. ในนร.ทำแบบฝึกที่ 5 ใน 10 นาที 4. ครูตรวจแก้ไข นร.บันทึกผล	3. แบบฝึก 4. เทป 5. แบบบันทึกผล	

ภาพที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
				<u>ชั้นเกิดความรู้ความ</u> 1. ใ้หนร. ฟัง เทปบทสนทนาอีก ครั้งหนึ่ง 2. ใ้พร. ทำแบบฝึกหัด 6 ในเวลา 5 นาที 3. ครูตรวจ นร. แกไข แล้วบันทึก ผลลงในแบบบันทึกผล		

คาบที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียน	ประเมินผล
1	<u>Song</u> - Good Morning To You	Good Morning เป็นคำทักทายเมื่อ พบกับตอนเช้าส่วน Good Afternoon เป็นคำทักทายเมื่อ พบกับตอนบ่าย	1. นร. สามารถร้องเพลง Good Morning To You ได้	1. ไนร. ฟังเพลง Good Morning To You. 2. คร. สันทนา กับ นร. เกี่ยวกับเนื้อเพลง 3. ไนร. อ่านเนื้อเพลงจากแผ่นภูมิ 4. ไนร. ร้องเพลงตามครู ร้อง ตลอดตามเพลง และร้องเองตามลำพัง	1. เทปเพลง 2. แผ่นภูมิเพลง	1. สังเกตการเข้า รวมกิจกรรมของ นร. 2. สังเกตความถูกต้องในการร้อง เพลง
2	การเล่นบทบาท สมมติ	คำถาม Is this/ that a ____? ต้องการคำตอบ Yes/No ถ้าถาม What is it ? ต้องการคำตอบ It is a ____.	1. นร. สามารถเล่นบทบาทสมมติตามฉากหจข ได้	ขั้นนำไปประยุกต์ 1. ไนร. ให้สันทนาตามบทสนทนาอีก ครั้งหนึ่ง 2. ไนร. จับคู่กัน แล้วจับฉลากเล่น บทบาทสมมติตามฉากหจขได้	1. ฉลาก	1. สังเกตการปฏิบัติ กิจกรรมทางภาษา

คำบท	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
3	การตอบคำถามและการตั้งคำถาม Yes / No Questions และ What Questions	คำถาม Is this a ___? Is that a ___? ต้องการคำตอบ Yes / No คำถาม What is it? ต้องการคำตอบ It's a ___.	ผู้เรียนสามารถตั้งคำถามและตอบคำถามได้	ขั้นปฏิบัติ 1. ในนร. ทำแบบฝึกที่ 7 ในเวลา 5 นาที 2. ในนร. ตรวจสอบเอง ครูผู้แจ้งแก้ไขข้อบกพร่อง นร. บันทึกผลลงในแบบบันทึกผล	1. แบบฝึก 2. แบบบันทึกผล	1. ตรวจแบบฝึก

คาบที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนการสอน	สื่อการเรียน	ประเมินผล
1	A: Look at this/that. Is it a ____? B: Yes./No. It is a ____.	เราสามารถชี้ให้คนอื่นดู และถามว่านั่นคืออะไร ใช่หรือไม่	1. นร. สามารถชี้คำสิ่งใดก็ได้ Look at this/that. 2. นร. สามารถตั้งคำถามได้ Is it a ____? และตอบ Yes. หรือ No. It is a ____.	ขั้นการรับรู้ 1. ครูผู้บรรยาย/บัตรคำศัพท์พร้อมภาพ ครู: Look at this. Is it a box? นร.: Yes. ครู: ไหม. สิ่งเหตุการณ์นี้มันคืออะไร ว่า this 2. ครูวางบัตรภาพ/บัตรคำศัพท์พร้อมภาพ ไปแถวโหวงออกไป พร้อมพูด ครู: Look at that. Is it a ____? นร.: Yes. 3. ไหม. ใช่ตอบ No. It is a ____? บาง	1. บัตรภาพ 2. บัตรคำ	1. สังเกตการรวมกิจกรรมของนร.
2 - 3	A: Look at this/that. Is it a ____?	การตอบคำถาม Yes/No Questions	1. นร. สามารถชี้คำสิ่งใดก็ได้ Look at this/that.	ขั้นเกิดความคิด 1. ไหม. สิ่งกิจกรรมทางภาษาตาม	1. บัตรภาพ 2. บัตรคำ	1. สังเกตการรวมกิจกรรมของนร.

คำท	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
		ถ้าตอบ Yes. ก็จบเลย แต่ถ้าตอบ No. การตอบต่อไปด้วยว่าถูกต้องอะไร	ได้ถูกต้อง 2. นร. สามารถตั้งคำถาม Is it a ____? และตอบ Yes./No. It's a ____ ได้ถูกต้อง 3. นร. สามารถเล่นเกมบทบาทสมมติความฉลาดทางใจได้	บทสนทนาที่สอนไปโดยใช้บัตรภาพ บัตรคำงานทดลองแล้ว 2. โนทร. ทำแบบฝึกที่ 8 ใน 5 นาที 3. โนทร. ตรวจ กรุณอธิบายข้อบกพร่อง 4. โนทร. บันทึกผลลงในแบบบันทึกผล ชั้นเกิดความรู้ความ 1. โนทร. อ่านบทสนทนาที่สอนไปแล้วอีกครั้งหนึ่ง และให้ฝึกสนทนากัน 2. โนทร. ทำแบบฝึกที่ 9 ใน 5 นาที 3. โนทร. ตรวจ กรุณอธิบายข้อบกพร่อง 4. โนทร. บันทึกผลลงในแบบบันทึกผล ชั้นนำไปประยุกต์ 1. พบทานบทสนทนาอีกครั้งหนึ่ง 2. โนทร. จับคู่กัน แล้วจับฉลาก เล่นบทบาทสมมติ ชั้นการปรับตัว 1. โนทร. ทำแบบฝึกที่ 10 ใน 5 นาที 2. โนทร. ตรวจ กรุณาทบทวน	3. แบบฝึก 4. ฉลาก	2. ตรวจแบบฝึก 3. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรมทางภาษา

คาบที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
1	Reading -English Is Fun Book I page 25	1. เราใช้ is กับคำนามเอกพจน์นำหน้า Preposition "in, on" และคำ Adjective "mad, sad" 2. การอ่านเรื่องในใจต้องพยายามจับใจความให้ได้หากไม่ทราบคำศัพท์ใดก็ให้เดาความหมายโดยอาศัยคำศัพท์ใกล้เคียง	1. นร. สามารถอ่านในใจเรื่องที่กำหนดให้แล้วเล่าเรื่อง และสามารถเดาความหมายของคำศัพท์ในบทใด	ขั้นการรับรู้ 1. ในนร. อ่านเรื่องในใจ ดูภาพประกอบ เพื่อจับใจความของเรื่องให้ได้ ลองออกเสียงและเดาความหมายของคำศัพท์ใหม่ (ok, mad, sad) 2. ในนร. แบ่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ช่วยกันเล่าเรื่องโดยยึดหนังสือ 3. ในนร. เดาความหมายของคำศัพท์ใหม่ และอธิบายเนื้อหาของเรื่องเพิ่มเติม	1. หนังสือเรียน	1. สังเกตการรวมกิจกรรมของนร. และความถูกต้องในการเล่าเรื่องและการเดาความหมายของคำศัพท์ใหม่

ภาพที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
2	Reading	การอ่านออกเสียง เป็นประโยคต้องมี การเน้นเสียงหนัก เบาไปประโยคตาม เสียงของเจ้าของ ภาษา	1. นร. สามารถอ่าน ออกเสียงในบทอ่านได้	4. ใ้ นร. ใ้ งบหาจากเทพ แล้ว ใ้ นร. อ่านตาม 5. ใ้ นร. อ่านเองพร้อม ๆ กัน และ ฝึกอ่านเองเป็นกลุ่ม	1. หนังสือเรียน 2. เทป	1. สังเกตการ อ่านออกเสียง ของนร.
3	Reading	การอ่านออกเสียง เป็นประโยคต้องมี การเน้นเสียงหนัก เบา สำเนียงสูง ต่ำถูกต้อง	1. นร. สามารถอ่านออก เสียงในบทอ่านเป็นราย บุคคลได้ถูกต้อง	6. ใ้ นร. ฝึกอ่านออกเสียงบทอ่าน เป็นรายบุคคล	1. หนังสือเรียน	1. สังเกตความ ถูกต้องในการ อ่านออกเสียง ของนร.

คาบที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
1	การตอบคำถามในบทอ่าน	การตอบคำถามใดก็ตามที่มีความเข้าใจในเรื่องทอาน	1. นร. สามารถตอบคำถามจากบทอ่านใด	<u>ขั้นเกิดความรู้</u> 1. ใบนร. อานบทอ่านออกกรงหนึ่ง 2. กรกัษนร. สันทนาเกยาคับทอาน 3. ใบนร. ค.ษา "Right or Wrong" <u>เมื่อกรอานประยอค</u> แลไบนร. ทำแบบฝึกที่ 11 ใน 5 นาที 3. ใบนร. ตรวจ แดโซ บัณฑล	1. หนังสือเรียน	1. สังเกตความถูกต้องในการอ่านออกเสียง
2	การเรียงลำดับเหตุการณ์ตามบทอ่าน	การเรียงลำดับเหตุการณ์ตามเรื่องใดก็ตามที่ต้องการความเข้าใจในเรื่องทอาน	1. นร. สามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ตามเรื่องใดก็ตามที่ต้องการความเข้าใจในเรื่องทอาน	<u>ขั้นเกิดความรู้</u> 1. ใบนร. เรียงลำดับเหตุการณ์ตามเรื่องคาชปากเปลาทอน แลเขียนตอบลงในแบบฝึกที่ 12 ใน 5 นาที 2. ใบนร. ตรวจ แดโซ บัณฑล	1. แบบฝึก	1. ตรวจแบบฝึก
3	1. การเลมบทนาทสมมติตามเรื่อง	การเลมบทนาทสมมติตามเรื่องใดก็ตามที่ต้องการความเข้าใจในเรื่อง และตอง	1. นร. สามารถเลมบทนาทสมมติตามเรื่องทอานใด	<u>ขั้นนำไปประยุกต์</u> 1. ทบทวนบทนาทและเนือเรื่อง 2. แต่งนร. ออกเป็นกลุ่มกลุ่มละ 5 คน	1. หนังสือเรียน	1. สังเกตความถูกต้องในการอ่านและการเลมบทนาท

ภาพ	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
	2. เกมปริศนาอักษรไขว้	แสดงบทบาทให้สมจริง	2. นร. สามารถเขียนคำศัพท์ที่เรียนมาแล้วได้อีก	1. ให้นักเรียน และออกมาแสดงบทบาทสมมติตามเรื่องทอาน และในนร. กลุ่มอื่นเป็นผู้ถามทอาน แล้วผลัดกันเล่นผลัดกันถาม	2. แบบฝึก	2. ตรวจแบบฝึก
	2. เกมปริศนาอักษรไขว้	การเล่นเกมปริศนาอักษรไขว้	2. นร. สามารถเขียนคำศัพท์ที่เรียนมาแล้วได้อีก	1. ทบทวนคำศัพท์ที่เรียนไปแล้ว 2. ในนร. ทำแบบฝึกที่ 13 เกมปริศนาอักษรไขว้ ใน 5 นาที 3. ครูตรวจ ชี้แจงข้อบกพร่อง นร. แก้ไข 4. ในนร. บันทึกผลลงในแบบบันทึกผล	3. แบบบันทึกผลความก้าวหน้า	2. ตรวจแบบฝึก

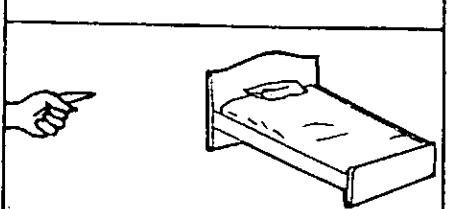
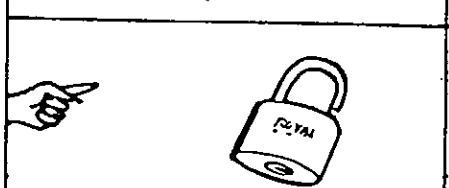
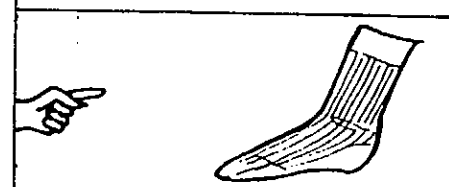
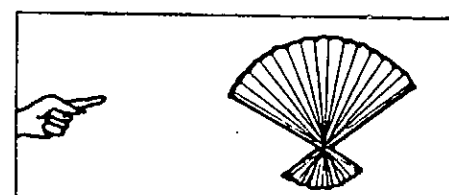
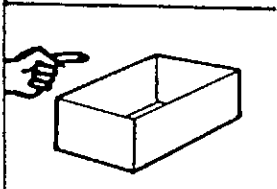
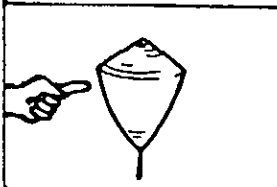
PROBE 1

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT....., WRONG.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนฟังประโยคที่ครูอ่าน แล้วเลือกรูปภาพที่มีความหมายตรงกับที่ครูอ่าน โดยใช้หมายเลข 1,2,3,.... เรียงตามลำดับที่ได้ยิน

ครูอ่าน

1. This is a box.
2. That is a bat.
3. This is a fox.
4. That is a mop.
5. That is a map.
6. That is a lock.
7. This is a sock.
8. That is a top.
9. This is a ring.
10. That is a fan.

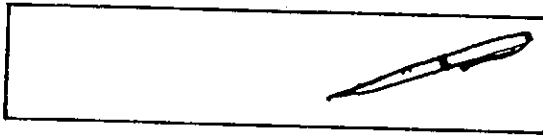
PROBE 2

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT....., WRONG.....

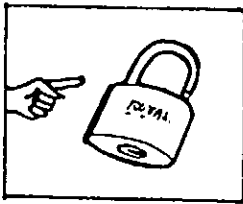
กำชี้แจงให้นักเรียนเขียนประโยคอธิบายภาพตามตัวอย่าง

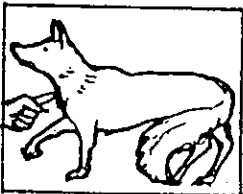
Example

This is a pen.

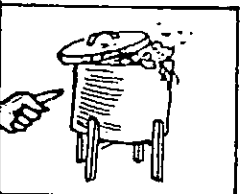

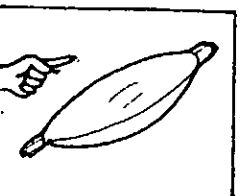
That is a pen.

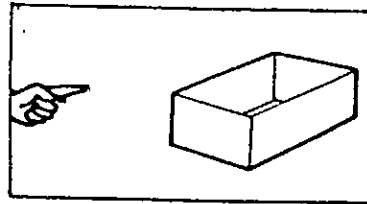

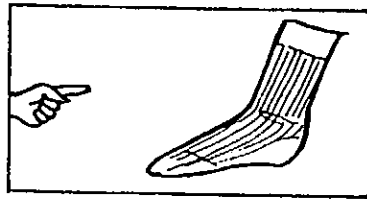

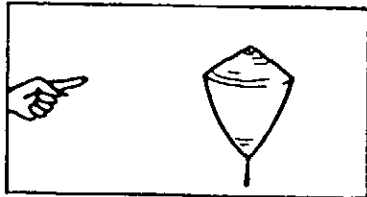

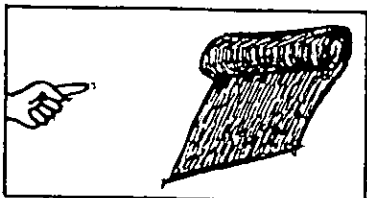

PROBE 3

NAME.....DATE..... SCORES : RIGHT.... WRONG.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ต่อไปนี้

1. นักเรียนต้องการบอกเพื่อนว่า สิ่งของที่อยู่ในมือของนักเรียนคือลูกช้าง นักเรียนจะบอกเพื่อนว่าอย่างไร

2. นักเรียนยืนอยู่ท่ามกลางคนหนึ่ง มองเห็นไม้กอล์ฟวางอยู่อีกมุมหนึ่ง นักเรียนต้องการจะบอกเพื่อนว่าไม้กอล์ฟอยู่ตรงนั้น นักเรียนจะพูดว่าอย่างไร

3. นักเรียนหยิบสิ่งของมาอย่างหนึ่ง แล้วถามเพื่อนว่านี่คือลูกกอล์ฟใช่ไหม จะถามอย่างไร

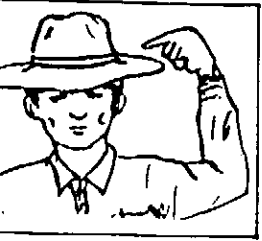
4. นักเรียนหยิบบัตรคำที่เ็นมาคำหนึ่ง แล้วต้องการให้เพื่อนอ่าน นักเรียนต้องพูดอย่างไร

5. นักเรียนต้องการจะบอกเพื่อนว่า นี่คือนกเห่า จะพูดอย่างไร

PROBE 4

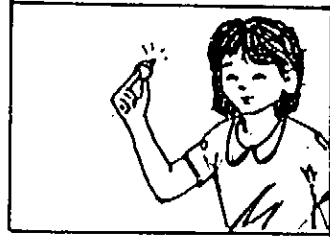
NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT.....,WRONG.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมคำลงในประโยคให้ถูกต้องตามภาพ

_____ is a
_____.

6.

_____ is
a _____.

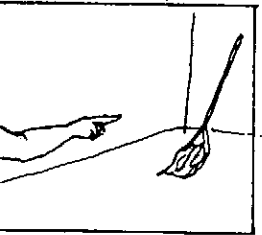

_____ is a
_____.

7.

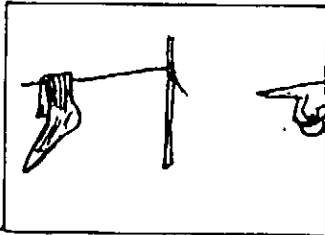

_____ is a
_____.

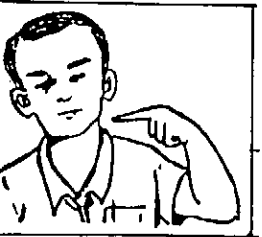

_____ is a
_____.

8.

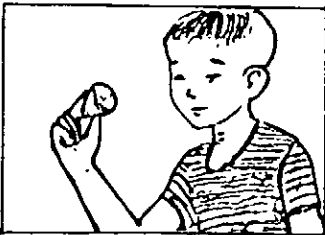

_____ is a
_____.

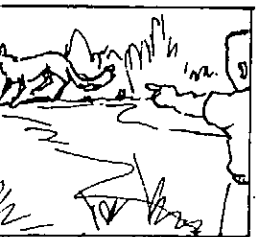

_____ is a
_____.

9.

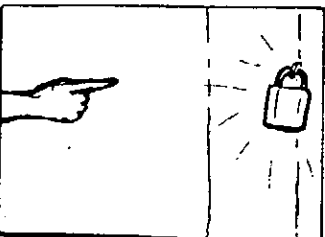

_____ is a
_____.

_____ is a
_____.

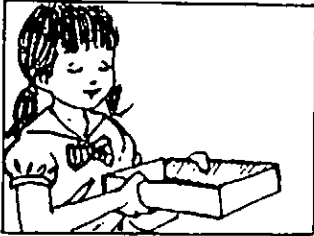
10.

_____ is a
_____.

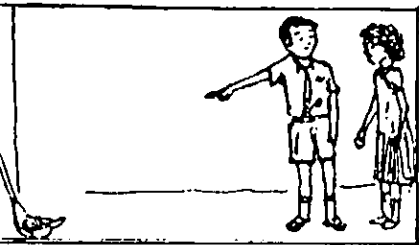
NAME DATE SCORES : RIGHT, WRONG

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำถาม และตอบคำถามให้ถูกต้องตามภาพ

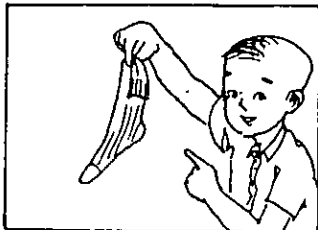
1. Is this a fox ? _____

2. What is this ? _____

3. Is that a top ? _____

4. What is that ? _____

5. Is this a sock ? _____

6. What is this ? _____

7. Is this a mop ? _____

8. What is this ? _____

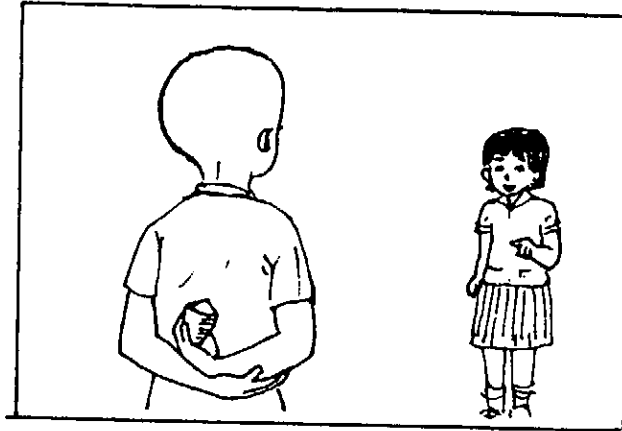
9. Is that a lock ? _____

10. What is that ? _____

PROBE 6

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT..... WRONG.....

คำชี้แจงให้นักเรียนเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

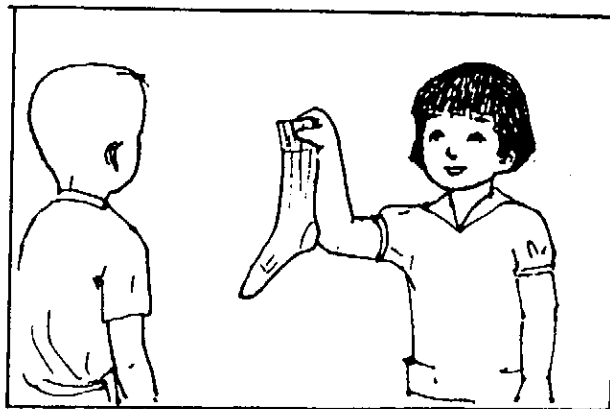

Suda : Is _____ a lock ?

Mana : _____.

Suda : What is _____?

Mana : It _____ a _____.

Pranee : Is _____ a box ?

Sembat : _____.

Pranee : _____ is _____?

Sembat : _____ is a _____.

PROBE 7

NAME.....DATE.....SCORES : RIGHT....., WRONG.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยกา × ทับอักษร a,b,c หรือ d หน้าคำตอบที่ถูกต้อง

1.

What is this?

- a. Yes. b. No.
c. It is a cat. d. This is a cat.

3.

A : _____?

B : Yes.

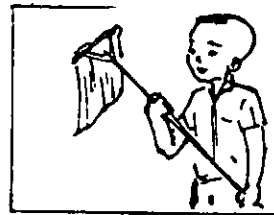
- a. What's this ? b. What's that ?
c. Is this a box? d. Is this a fox?

2.

Is that a
sock ?

- a. Yes. b. No.
c. It is a sock.
d. That is a sock.

4.

A : _____?

B : It is a mop.

- a. What is that? b. What is this ?
c. Is that a mop? d. Is this a mop ?

5.

a. A : What is this ?

B : It is a pen.

b. A : What is this ?

B : Yes.

c. A : Is this a pen ?

B : Yes.

d. : Is that a pen ?

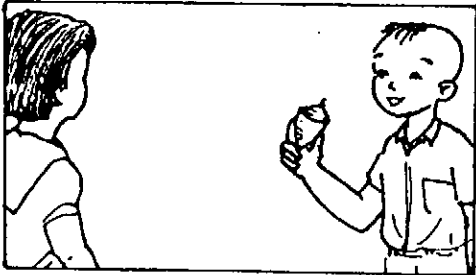
B : No.

PROBE 8

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT....., WRONG.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเติมคำลงในบทสนทนาต่อไปนี้ให้ถูกต้องตรงตามภาพ

1.

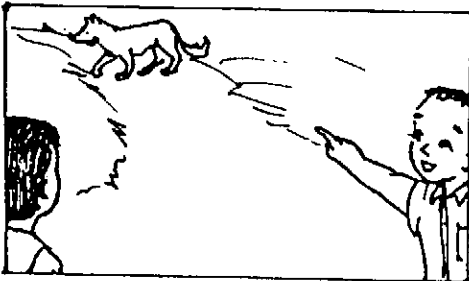

The boy : _____ this.

Is _____ a top ?

The girl : _____.

2.

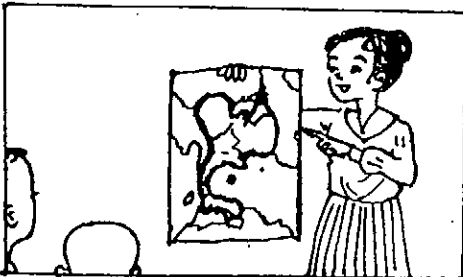

Tom : _____ that.

Is _____ a box ?

Pam : No. _____ is a _____.

3.

Teacher : _____.

: Is _____ a _____?

Student : No. _____ is a map.

PROBE 9

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT....., WRONG.....

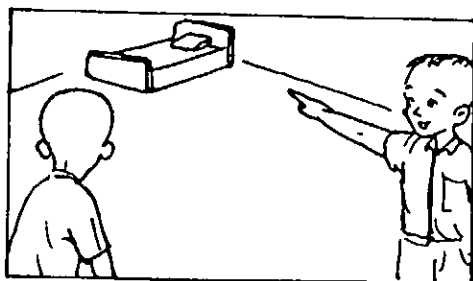
คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งบทสนทนาต่อไปนี้ โดยดูภาพประกอบ

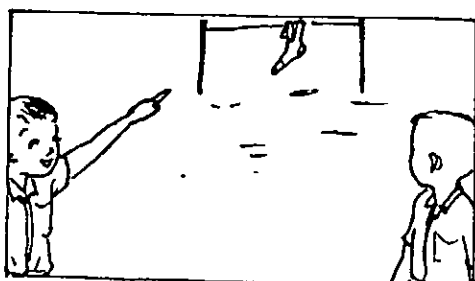
Example

A : Look at this.
Is it a box ?
B : Yes.

PROBE 10

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT....., WRONG.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งบทสนทนาตามสถานการณ์ต่อไปนี้

Example แฉงหนีบปากกาขึ้นมา แล้วส่งให้คำดู พร้อมทั้งถามว่ามันคือปากกา
ใช่ไหม คำจะตอบว่าอย่างไร

Dang : Look at this. Is it a pen ?

Dum : Yes.

1. มานะหนีบหมวกเก็บขึ้นมา แล้วส่งให้มานี้ดู พร้อมทั้งถามว่ามันคือหมวกเก็บใช่ไหม มานี้จะ
ตอบว่าอย่างไร

Mana : _____

Manee : _____

2. ครูตีโป้ทแฉงหนีบเสื้อแขนอยู่หม่มห้อง แล้วส่งให้นักเรียนดู พร้อมทั้งถามนักเรียนว่า มันคือแผนที่
ใช่ไหม นักเรียนจะตอบว่าอย่างไร

Teacher : _____

Student : _____

3. ทอมตีโป้ที่ขาของตัวเอง แล้วส่งให้ทิมดู พร้อมทั้งถามว่ามันคือข้อเท้าใช่ไหม ทิมจะตอบว่าอย่างไร

Tom : _____

Tim : _____

4. ปรีชาตีโป้ถึงขยะที่อยู่หม่มห้อง แล้วส่งให้คาวีดู พร้อมทั้งถามว่ามันคือเข็มเท้าใช่ไหม คาวีจะตอบ
ว่าอย่างไร

Preecha : _____

Kawee : _____

5. จอห์นถือแมงกูด้อย แล้วส่งให้แมรี่ดู พร้อมทั้งถามว่ามันคือถุงเท้าใช่ไหม แมรี่จะตอบว่าอย่างไร

John : _____

Mary : _____

PROBE 11

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT....., WRONG.....

คำชี้แจงให้นักเรียนตอบ "Right" ในกรณีที่ประโยคนั้นถูก และตอบ "Wrong" ในกรณีที่ผิด

- Picture 1 1. A man is on a box. _____
 2. A cat is on a mat. _____
 3. A fish is in a dish. _____

Picture 2 4. The cat is mad. _____

Picture 3 5. The man is fat. _____

Picture 4 6. A pan is on the cat. _____

Picture 5 7. The cat is sad. _____

PROBE 12

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT....., WRONG.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ตามเรื่อง โดยใส่หมายเลข 1,2,3,... เรียงตามลำดับ

_____ The cat is sad.

_____ The fish is in a dish.

_____ The man is mad.

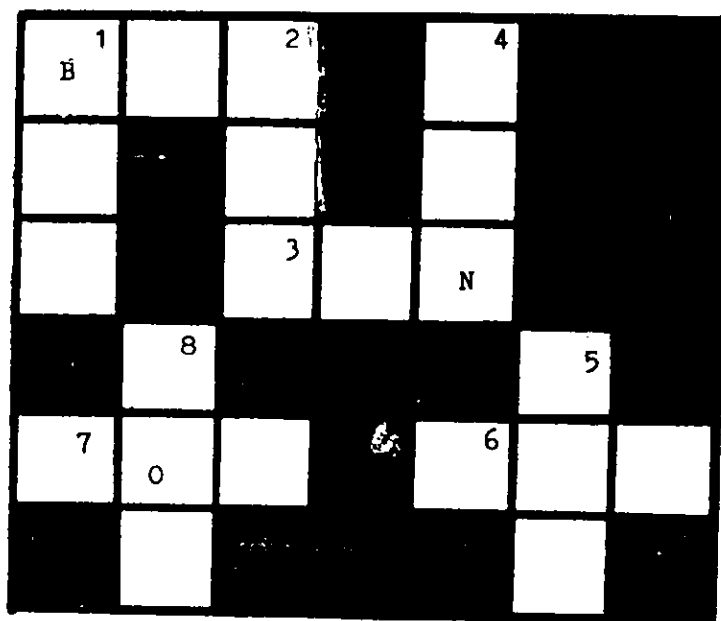
_____ The man is on the mat.

_____ A pan is on the cat.

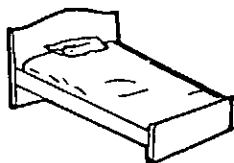
PROBE 13

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT....., WRONG.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมคำลงในตารางสี่เหลี่ยมให้ตรงกับรูปที่กำหนดให้

Down (ลง)

1.

2.

4.

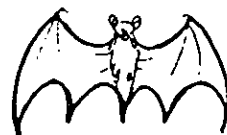
5.

8.

Across (ขวาง)

1.

3.

6.

7.

คาบที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
1	A: What is this? I don't know. B: I don't know. I know. จะใช้ตอบ A: Is it a _____? เมื่อเราตอบคำถามไม่ได้ B: No. What is it? A: It is a _____. (jug, bug)	1. นร. สามารถบอกเสียงคำศัพท์ jug, bug ได้ถูกต้อง 2. นร. สามารถบอกความหมายของ jug, bug ได้ 3. นร. สามารถพูด I don't know. เมื่อตอบคำถามไม่ได้	1. นร. สามารถบอกเสียงคำศัพท์ jug, bug ได้ถูกต้อง 2. นร. สามารถบอกความหมายของ jug, bug ได้ 3. นร. สามารถพูด I don't know. เมื่อตอบคำถามไม่ได้	1. พบหน้าคำศัพท์ที่เรียนไปแล้ว 2. การสนทนาเกี่ยวกับคำศัพท์ jug, bug 3. ไนเร. อ่านบัตรคำศัพท์ jug, bug และสังเกตการออกเสียงพยางค์ตรงพยัญชนะต้นของคำ	1. บัตรภาพ 2. บัตรคำ	1. สังเกตการรวมกิจกรรมของนร.

ภาพที่ ๑	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
2	A: What's this? I don't know. B: I don't know. know. A: Is it a bus? B: No. What is it? A: It's a bus. (bus, cup)	A: What's this? I don't know. B: I don't know. know. A: Is it a bus? B: No. What is it? A: It's a bus. (bus, cup)	1. นร. สามารถออกเสียง และบอกความหมายคำศัพท์ bus, cup ได้ถูกต้อง 2. นร. สามารถพูด I don't know. ไม่ตอบคำถามไม่ได้	4. ครูสอนในทำนองเดียวกันกับในภาพที่ 1	1. บัตรภาพ 2. บัตรคำ	1. สังเกตการรวมกิจกรรมของนร.
3	A: What's this? I don't know. B: I don't know. know. A: Is it a gun? B: No. What is it? A: It's a gun. (gun, hut)	A: What's this? I don't know. B: I don't know. know. A: Is it a gun? B: No. What is it? A: It's a gun. (gun, hut)	1. นร. สามารถออกเสียง บอกความหมายคำศัพท์ gun, hut ได้ถูกต้อง 2. นร. สามารถพูด I don't know. ไม่ตอบคำถามไม่ได้	5. ครูสอนในทำนองเดียวกันกับในภาพที่ 1	1. บัตรภาพ 2. บัตรคำ	1. สังเกตการรวมกิจกรรมของนร.

คาบที่	เนื้อหา	ความถี่	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
1	A: What's this? B: I don't know. I don't know. A: Is it a _____? B: No. What is it? A: It's a _____. (jug, bug, bus, cup, gun, hut)	1. ประโยค I don't know. จะใช้ 2. ตอบเมื่อเราตอบคำถามไม่ได้	1. นร. สามารถพูด I don't know ไม่ตอบคำถามไม่ได้	1. ทบทวนคำศัพท์โดยให้ นร. ทำแบบฝึกหัด 1 ใน 5 นาที 2. ใบร. ตรวจ เก้า ใบ บันทึกผล ชั้นเกิดความรู้ความเข้าใจ 1. ครูทบทวนบทสนทนาที่สอนไปแล้ว 2. ใบร. ฝึกบทสนทนาเกี่ยวกับคำศัพท์ใหม่ จนคล่อง 3. ใบร. ทำแบบฝึกหัด 2 ใน 5 นาที 4. ครูตรวจ ชี้แจงข้อบกพร่อง นร. บันทึกผลลงในแบบบันทึกผล	1. แบบฝึก 2. แบบบันทึกผล	1. ตรวจแบบฝึก 2. สังเกตการรวมกิจกรรมของนร.
2	Command Write a _____.	การปฏิบัติตามคำสั่ง 1. ใ้เขียนให้เข้าใจ 2. ในคำสั่งนั้น	1. นร. สามารถพูดและปฏิบัติตามคำสั่ง Write a _____ ได้อย่างถูกต้อง 2. นร. สามารถจดจำคำศัพท์ได้อีก 5 คำ	1. <u>ชั้นเกิดความรู้ความเข้าใจ</u> 1. ใบร. ฝึกบทสนทนาเกี่ยวกับคำศัพท์ 2. กรูสอนคำสั่ง Write a _____ โดย การปฏิบัติใบร. 5 คำ จากแบบใบร. ผลค กับสั่ง และปฏิบัติตาม	1. บัตรคำ 2. แบบฝึก 3. แบบบันทึกผล	1. ตรวจแบบฝึก 2. สังเกตการรวมกิจกรรมของนร.

คำศัพท์	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
				3. ไนบร. ฝึกเขียนคำศัพท์ในหนังสือเรียน เรียบหน้า 29 4. ไนบร. ทำแบบฝึกหัด 3 ใน 10 นาที 5. ครูตรวจ ชี้แจงข้อบกพร่อง นร. เติ ไซ แล้วบันทึกผล		
3	1. การเล่นเกมทาย คำศัพท์ 2. Command Write a ____	ประโยค I don't know. จะใช้ตอบ เมื่อเราตอบคำถาม ไม่ได้	1. นร. สามารถเล่นเกมทาย คำศัพท์ตามฉลากที่จับได้ 2. นร. สามารถพูดและ ปฏิบัติตามคำสั่ง Write a ____ ได้ถูกต้อง	ชื่อนำไปประยุกต์ 1. ไนบร. จับคู่กัน แล้วจับฉลากเลขบท บาทสัมพันธ์ ในเวลา 10 นาที ชื่นปรับตัว 1. ไนบร. ฝึกพูดและปฏิบัติตามคำสั่ง Write a ____ 2. ไนบร. ทำแบบฝึกหัด 4 ใน 5 นาที 3. ครูตรวจ ชี้แจงข้อบกพร่อง นร. เติ ไซ แล้วบันทึกผล	1. ฉลาก 2. แบบฝึก 3. แบบบันทึกผล	1. สังเกตการปฏิบัติ กิจกรรมทางภาษา 2. ตรวจแบบฝึก

คาบที่	เนื้อหา	ความกักรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
1	Reading English Is Fun Book I page 32	1. คำว่า his จะ นำหน้าคำนาม แสดง ความเป็นเจ้าของ "ของเขา" 2. การอ่านเรื่องใน ใจตอบพยายามจับ ใจความของเรื่อง ให้ได้ และถวรเคา ความหมายของคำ ศัพท์ที่ไม่รู้จักคำ ใกล้เคียง	1. นร. สามารถอ่านในใจ เรื่องที่กำหนดให้ และ สามารถเดาความหมาย ของคำศัพท์ในบทอ่านได้	ขั้นตอนการ 1. นร. อ่านเรื่องในใจ จดภาพประ กอบเพื่อจับใจความของเรื่องให้ไค ลองออกเสียงและเดาความหมาย ของคำศัพท์ big, his, hand 2. นร. แบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คนช่วย กันเล่าเรื่อง โดยปัดหนังสือ 3. ครูอธิบายเพิ่มเติม และในนร. เคา ความหมายของคำศัพท์ big, his, hand	1. หนังสือเรียน	1. สังเกตการรวม กิจกรรมของนร. และความถูกต้อง ในการเดาความ หมายของคำศัพท์
2	Reading	การอ่านออกเสียง เป็นประโยคตลอดมี การเน้นเสียงหนัก เบา สำเนียงสูงต่ำ	1. นร. สามารถอ่านออก เสียงประโยคในบทอ่าน ได้	4. นร. ฟังบทอ่านจากเทป เคา ในนร. อ่านตาม 5. นร. อ่านเองพร้อม ๆ กันเคา ฝึกอ่านเป็นกลุ่มย่อย	1. หนังสือเรียน 2. เทปบันทึก เสียง	1. สังเกตความถูก ตองในการอ่าน ออกเสียงของนร.

ตามหัวข้อ	ความคัดกรวดยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
		ให้ถูกต้องตามเสียงของเจ้าของภาษา			
3 Reading	การอ่านออกเสียงเป็นประโยคต่องมีการเน้นเสียงหนักเบา สำเนียงสูงต่ำให้ถูกต้อง	1. นร. สามารถอ่านออกเสียงประโยคในบทอ่านได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว	6. ในนร. ที่อ่านออกเสียงเป็นรายบุคคล	1. หนังสือเรียน	1. สังเกตความถูกต้องในการอ่านออกเสียงของนร.

คาบที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
1	การตอบคำถามในบทอ่าน	การตอบคำถามใดของอ่านแล้วจับใจความของเรื่องให้ใด	1. นร. สามารถตอบคำถามจากบทอ่านใด	<u>ขั้นเกิดความรู้</u> 1. ไนร. อ่านบทอ่านอีกครั้งหนึ่ง 2. ครกับนร. สันทนาเกี่ยวกับบทอ่าน 3. ไนร. ตอบคำถามว่า "Right or Wrong" เมื่อครูอ่านประโยคในบทอ่านให้ฟัง จากนั้นไนร. ทำแบบฝึกที่ 5 ใน 5 นาที 4. ไนร. ตรวจกันเอง โดยครูเฉลยคำตอบ นร. แก้ไข แล้วบันทึกผล	1. หนังสือเรียน 2. แบบฝึก	1. สังเกตความถูกต้องในการอ่านของนร. 2. ตรวจแบบฝึก
2 - 3	การเรียงลำดับเหตุการณ์ตามเรื่องเล่า	การเรียงลำดับเหตุการณ์ตามเรื่องใดที่มีความเข้าใจในเรื่องบทอ่าน	1. นร. สามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ตามเรื่องใด	<u>ขั้นเกิดความรู้</u> 1. ไนร. อ่านบทอ่านอีกครั้งหนึ่ง โดยครูเปิดเทปให้ฟัง แล้วนร. อ่านตาม 2. ไนร. อภิปรายเกี่ยวกับบทอ่าน 3. ไนร. เรียงเนื้อเรื่องตามลำดับ	1. เทปบันทึกเสียง 2. หนังสือเรียน 3. แบบฝึก	1. สังเกตความถูกต้องในการอ่านของนร. 2. ตรวจแบบฝึก

คาบที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
1	การตอบคำถามในบทอ่าน	การตอบคำถามได้ ต้องอ่านแล้วเข้าใจ ความของเรื่องให้ ได้	1. นร. สามารถตอบคำถาม จากบทอ่านได้	<u>ขั้นเกิดความรู้</u> 1. ในนร. อ่านบทอ่านอีกครั้งหนึ่ง 2. ครกับนร. สันทนาเกี่ยวกับบทอ่าน 3. ในนร. ตอบคำถามว่า "Right or Wrong" เมื่อครูอ่านประโยคใน บทอ่านให้ฟัง จากนั้นนร. ทำ แบบฝึกที่ 5 ใน 5 นาที 4. ในนร. ตรวจสอบเอง โดยครูเฉลย คำตอบ นร. แก้ไข แล้วบันทึกผล	1. หนังสือเรียน 2. แบบฝึก	1. สังเกตความ ถูกต้องในการอ่าน ของนร. 2. ตรวจแบบฝึก
2 - 3	การเรียงลำดับ เหตุการณ์ตามเรื่องได้	การเรียงลำดับเหตุ การณ์ตามเรื่องได้ ต้องมีความเข้าใจใน เรื่อง	1. นร. สามารถเรียงลำดับ เหตุการณ์ตามเรื่องได้	<u>ขั้นเกิดความรู้</u> 1. ในนร. อ่านบทอ่านอีกครั้งหนึ่ง โดยครูเปิดเทปให้ฟัง แล้วนร. อ่าน ตาม 2. ในนร. อภิปรายเกี่ยวกับบทอ่าน 3. ในนร. เรียงเนื้อเรื่องตามลำดับ	1. เทปบันทึก เสียง 2. หนังสือ เรียน 3. แบบฝึก	1. สังเกตความ ถูกต้องในการอ่าน ของนร. 2. ตรวจแบบฝึก

ภาพ	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
				เหตุการณ์ช่วยปากเปล่าก่อน แล้วจึงในร. ทำแบบฝึกที่ 6 ใน 5 นาที 4. ในร. เปลี่ยนกันตรวจ โดยครูกับร. ช่วยกันเฉลย ครูชี้แจงอธิบายข้อบกพร่อง ในร. แก้ไข 5. ในร. บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลความก้าวหน้าของนร.		

คาบที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
1	การเล่นบทบาทสมมติ	การเล่นบทบาทสมมติ ต้องการมีความเข้าใจ ในเรื่องทอาน	1. นร. สามารถเล่นบทบาท สมมติจากเรื่องทอานได้	ขั้นนำไปประยุกต์ 1. กรุทบทวนบททอาน ในนร. อาน พร้อม ๆ กัน 2. เบนนร. ออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้แต่ละกลุ่มปรึกษากันเพื่อ แสดงบทบาทสมมติ ในขณะพักกลุ่มหนึ่ง แสดง กลุ่มอื่น ๆ จะเป็นผู้อ่านบททอาน 3. กรุสรุปผล วิจารณ์การเล่นบทบาท สมมติของแต่ละกลุ่ม	1. หนังสือเรียน	1. สังเกตความถูก ตอ่งในการอาน และการแสดงบท บาทสมมติ
2	Command Write a ____.	การออกคำสั่งตอ่ง ออกเสียงให้ถูกตอ่ง ชัดเจน และการ ปฏิบัติตามคำสั่งใด ตอ่งเขาใจคำสั่งนั้น และตอ่งปฏิบัติตาม	1. นร. สามารถพูดและ ปฏิบัติตามคำสั่ง Write a ____ ใดอยาง ถูกตอ่งคลอ่งเดลา	ขั้นปรับตัว 1. กรุทบทวนคำศัพท์ที่เรียนมาแลว 2. เบนนร. ออกเป็นกลุ่ม ผลักกันออก คำสั่ง Write a ____ เพื่อให้ เพื่อน ๆ เขียนคำศัพท์ 2. ในนร. ผลักกันตรวจ แก้ไข	1. บัตรคำ 2. บัตรภาพ	1. สังเกตความถูก ตอ่งในการออกคำ สั่งและการเขียน คำศัพท์

ลำดับ	เป้าหมาย	ความถี่/รอบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
		คลองแก้ว				
3	เกมซ่อนคำ	การเล่นเกมส์ซ่อนคำต้องสามารถจำคำศัพท์ให้ได้	1. นร. สามารถเล่นเกมซ่อนคำ โดยหาคำศัพท์ข้อสัตัวต่าง ๆ ที่ซ่อนอยู่ในตารางได้ในเวลาที่กำหนดให้	4. ใ้ นร. เล่นเกมซ่อนคำ (แบบฝึกที่ 7) ใน 5 นาที 5. คุรตรวจ นร. บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลความก้าวหน้า	1. แบบฝึก	1. ตรวจแบบฝึก

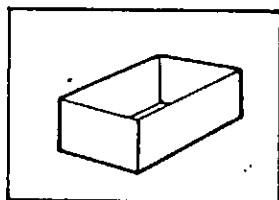
PROBE 1

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT....., WRONG.....

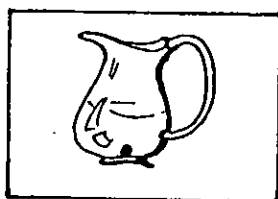
คำชี้แจง ให้นักเรียนโยงคำศัพท์กับภาพที่มีความหมายตรงกัน

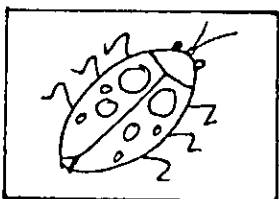
jug

bug

bus

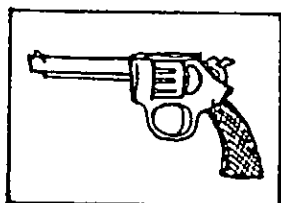
gun

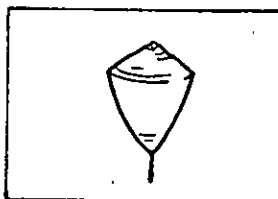
hut

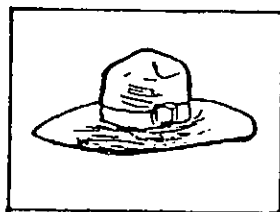
box

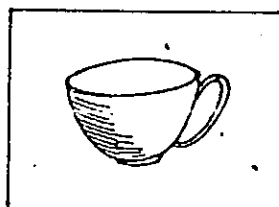
cup

cap

hat

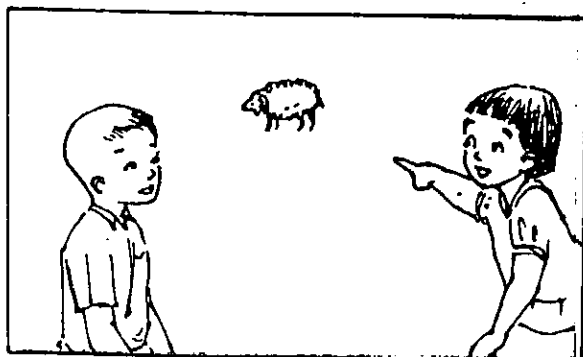

top

PROBE 2

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT....., WRONG.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

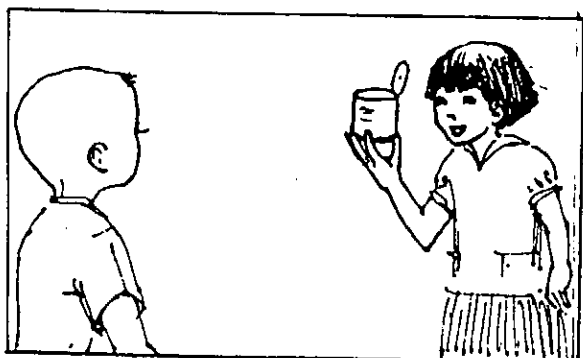
A : What _____ that ?

B : I _____ knew.

A : Is _____ a bus ?

B : No. _____ is _____ ?

A : It is _____ sheep.

Suda : _____ is this ?

Mana : _____ .

Suda : Is _____ a cup ?

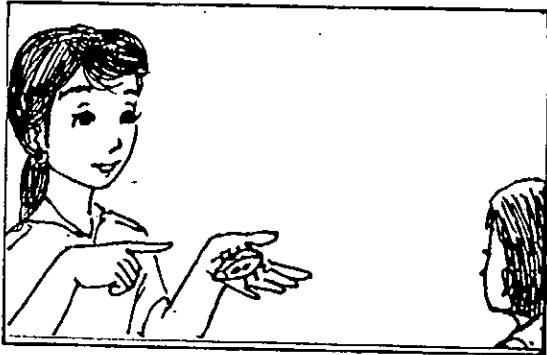
Mana : _____. What _____ it ?

Suda : _____ is a _____.

PROBE 3

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT....., WRONG.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนบทสนทนาต่อไปนี้ให้ถูกต้องและตรงตามภาพ

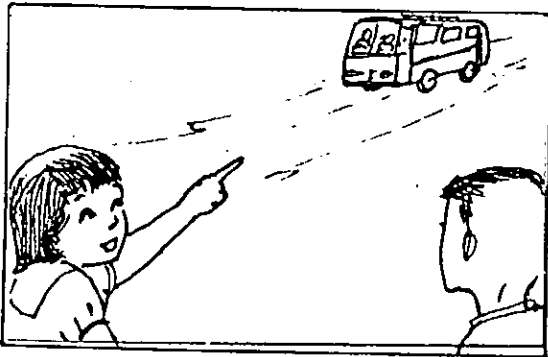
Teacher : What is this ?

Student : _____.

Teacher : Is it a cat ?

Student : _____. _____?

Teacher : It is a bug.

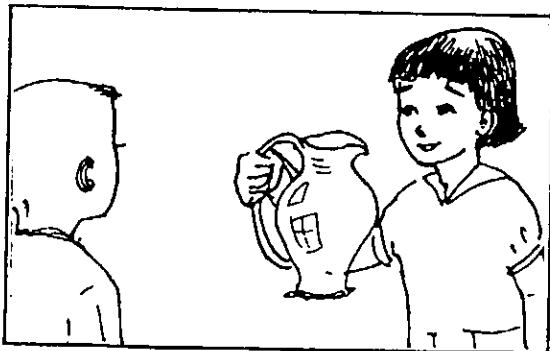
Manee : _____?

Preecha: I don't know.

Manee : _____?

Preecha: No. What is it ?

Manee : _____.

Aree : What is this ?

Sombat : _____.

Aree : Is it a cup?

Sombat : _____. _____?

Aree : _____.

PROBE 4

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT....., WRONG.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งต่อไปนี้

Example Draw a bat and write it.

bat

1. Draw a jug and write it.
2. Draw a cup and write it.
3. Draw a bug and write it.
4. Draw a gun and write it.
5. Draw a hut and write it.

PROBE 5

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT....., WRONG.....

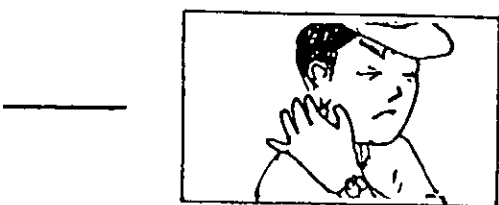
กำชี้แจง ให้นักเรียนเขียน "ร" หน้าประโยคที่ถูก และ "พ" หน้าประโยคที่ผิด

_____ The man is in a hut.

_____ The bug is big.

The bug is on his neck.

His hand is on the bug.

This man is mad.

PROBE 6

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT....., WRONG.....

คำชี้แจง ในนักเรียนเรียงเนื้อเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ โดยใช้หมายเลข 1,2,3 ตามลำดับ

_____ The bus is on a hut.

_____ His hand is on his neck.

_____ The bug is on his neck.

_____ This man is mad.

_____ A man is in a bus.

PROBE 7

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT....., WRONG.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนหาคำศัพท์ข้อสัตว์ต่าง ๆ ที่ซ่อนอยู่ในตารางนี้

B	C	H	D	Y	R	K
A	X	B	U	G	A	P
O	P	A	O	X	C	I
M	C	T	T	A	N	G
A	D	A	E	N	D	M
E	R	I	T	F	O	X
R	S	O	W	V	Q	R

ตามลง :

ตามขวาง : BUG

ตามทแยง :

คาบที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
1	A: Give me a _____ (queen, sheep, zebra, can) B: Here you are. A: Thank you.	เมื่อมีคนที่ขอสิ่งของจากเรา เราสามารถบอกให้สิ่งของนั้นแก่เขาได้ Here you are.	1. นร.สามารถพูดประโยคคำสั่ง Give me a _____, please และใช้ Here you are. ได้ถูกต้องตลอด 2. นร.สามารถออกเสียงคำศัพท์ใหม่ได้ถูกต้อง 3. นร.สามารถบอกความหมายของคำศัพท์ใหม่ได้ถูกต้อง	<u>ขั้นการรับรู้</u> 1. ครูสอนคำศัพท์ใหม่ โดยให้บทสนทนาที่สอนไปแล้วในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 คือ ครูผู้บรรยายของคำใหม่ให้ นร. ดู แล้วถาม ครู : What's this ? นร. : I don't know. ครู : Is it a cup? นร. : No, What is it? ครู : It's a sheep. (zebra, can, queen)	1. บัตรภาพ 2. บัตรคำ	1. สังเกตการรวมกิจกรรมของนร.

คำท	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียน	ประเมินผล
				2. ครูสอนบทสนทนาใหม่ เกี่ยวกับการขอสิ่งของจากเพื่อน โดยครูโทร. กอปรภาพคำว่า Sheep ครู : Give me a sheep. นร.: Here you are. ครู : Thank you 3. ครูฝึกเช่นกับคำศัพท์อื่น ๆ		
2	A: Give me a___, please, B: Here you are, A: Thank you . B: You're Welcome.	เราใช้ You're Welcome เมื่อมี Thank you เเรา	1. นร.สามารถพูด You're welcome. ได้ตามสถานการณ์ เหมาะสม	4. ครูสอนการใช้ You're welcome. โดยโทร. เป็นฝ่าย ขอสิ่งของจากครู นร.: Give me a___,please. ครู : Here you are. นร.: Thank you . ครู : You're welcome.	1. บัตรภาพ 2. บัตรคำ 3. แถบประโยค	1. สังเกตการรวม กิจกรรมของ นร.

คำท	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
3	A: Give me a__ , please. B: Here you are. A: Thank you. B: You're welcome.	1. เราใช้ You're welcome. เมื่อผู้ Thank you. เรา 2. เมื่อมีคนขอสิ่ง ของ เวลาส่งให้ ตอบว่า Here you are.	1. นร.สามารถพูดประโยคคำสั่ง Give me a__ , please . และใช้ Here you are , ได้อย่างถูกต้อง 2. นร.สามารถใช้ You're welcome . ได้อย่าง	ขั้น <u>เกิดความรู้ความเข้าใจ</u> 1. ครูทบทวนแบบทดสอบเก่าอีกครั้ง 2. ให้ นร.ฝึกสันทนาเป็นคู่ ๆ 3. ให้ นร.ทำแบบฝึก 1 ในเวลา 10 นาที 4. ครูตรวจ แก้ไข นร.บันทึกผล	1. แบบฝึก 2. บัตรภาพ 3. บัตรคำ 4. แบบบันทึก	1. สังเกตการรวมกิจกรรมของ นร. 2. ตรวจแบบฝึก

ลำดับ	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
1	<u>Command</u> Repeat after me, please. <u>Song</u> Thank You Ever So Much	Thank you เป็นคำขอบคุณในภาษาอังกฤษที่ใช้กับบุคคลทุกประเภท	1. นร.สามารถพูด และ ปฏิบัติ ตามคำสั่ง Repeat after me, please. ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว 2. นร. สามารถร้องเพลง Thank you Ever So Much ได้	1. ให้ นร. ฟังเพลง Thank You Ever so Much ส่องครึ่ง 2. ครูสนทนากับ นร. เกี่ยวกับ เพลง 3. ให้ นร. ร้องเพลง และอ่านตามครู โดยครูใช้ คำสั่ง Repeat after me. 4. นร. ผีทุก Repeat after me, please. แล้วจับคู่กัน ผลัดกันส่งและ ปฏิบัติตาม 5. ให้ นร. ร้องเพลงคลอเพลง และร้องพร้อม ๆ กัน	1. เทปเพลง 2. แผ่นภูมิเพลง	1. สังเกตการรวม กิจกรรมของ นร. 2. ให้ความถูกต้อง ในการออกคำสั่งและ ปฏิบัติตาม

คาบที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
3	1. การเล่นเกมบทบาทสมมติ	การเลือกบทบาทสมมติต้องใช้องค์ภาษาให้ถูกต้องตามสถานการณ์	1. นร. สามารถเล่นเกมบทบาทสมมติตามฉากที่จับใจ	ขั้นนำไปประยุกต์ 1. โทณร. จับคู่กัน และจับฉากเล่นเกมบทบาทสมมติตามฉากที่จับใจ ขั้นปรับตัว 1. โทณร. ทำแบบฝึกหัด 3 ในเวลา 10 นาที 2. ครูตรวจ แกะไข นร. บันทึกผล	1. ฉลาก 2. แบบฝึก 3. แบบบันทึก	1. ดูความถูกต้องในการเล่นบทบาทสมมติ 2. ตรวจแบบฝึก

แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เทวียชชยท 2 ครทท 1 เวลา 3 คาบ คาบละ 20 นาที

คาบที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียน	ประเมินผล
1	A: Show me a_, please. B: Here it is. A: Thank you . B: You're Welcome .	เมื่อมืทนขอใหเรา หับสิ่งชองใหญ่ เวลาหับใหญ่คอง พูดว Here it is .	1. นร.สามารถพูดประโยค คำสั่ง Show me a_, please. และใช้ Here it is . ไดถูกคอง คล่องแคล่ว	ขั้นตอนการรับรู้ 1. ครูทบทวนคำศัพท์ และบทสนทนาเกี่ยวกับการขอสิ่งชองจากเพื่อน 2. ครูสอนบทสนทนาใหม่เกี่ยวกับการสั่งให้เพื่อนหยิบสิ่งชองใหญ่ ครู.: Show me a_, please. นร.: Here it is.หรือมทง หับบัตรภาพทครู คองการใหญ่ ครู : Thank you. นร.: You're welcome.	1. บัตรภาพ 2. บัตรคำ	1. สังเกตการรวมกิจกรรมชอง นร.

คำบท	เนื้อหา	ความถี่รวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
2	A : Show me a__ please. B : Here it is. A : Thank you. B : You're welcome.	1. เมื่อมีคนขอให้เราหยิบสิ่งของใหญ่ ต้องพูดว่า Here it is. 2. เราใช้ You're welcome. เมื่อผู้ Thank you.	1. นร.สามารถพูด Show me a __, please. และใช้ Here it is. ได้ตลอดแล้ว 2. นร.สามารถใช้ You're welcome. ได้ตามสถานการณ์ที่เหมาะสม	ขึ้น ให้เกิดความคล่องตัว 1. ครูทบทวนบทสนทนาอีกครั้ง 2. ไหนร. สักสมมติเป็นคู่ ๆ กับคำศัพท์ต่าง ๆ จมคลอง 3. ไหนร. ทำแบบฝึกที่ 4 ในเวลา 5 นาที 4. ครูตรวจ แก้ไข นร. บันทึกผล	1. บัตรภาพ 2. บัตรคำ 3. แบบฝึก 4. แบบบันทึก	1. สังเกตการรวมกิจกรรมของ นร. 2. ตรวจแบบฝึก

คาบที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
3	เนื้อหาเกม	การเล่นบทบาทสมมติต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องตามสถานการณ์	1. นร.สามารถเล่นบทบาทสมมติตามฉลากที่จับได้	ขั้น เกิดความคิดรวบ 1. โทณร.จับคู่กัน และฝึก บทสนทนาออกครงหนึ่ง 2. โทณร. หัวแบบฝึกที่ 5 ในเวลา 5 นาที 3. ครูตรวจ แกไข นร. บันทึกผล ขั้น นำไปประยุกต์ 1. โทณร. จับคู่กัน และจับ ฉลากเล่นบทบาทสมมติตาม ฉลากที่จับได้ ขั้น ปรับตัว 1. โทณร. หัวแบบฝึกที่ 6 เวลา 5 นาที 2. ครูตรวจ แกไข นร. บันทึกผล	1. บัตรภาพ 2. บัตรคำ 3. เทปฝึก 4. แบบบันทึก 5. ฉลาก	1. สังเกตการรวม กิจกรรมของ นร. 2. ตรวจแบบฝึก

คาบที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
1	Reading - English Is Fun Book I page 36	1. การอ่านเรื่อง ในใจ ต้องจับใจ ความของเรื่องให้ได และการทำความเข้าใจ ความของคำศัพท์ใหม่ จากคำใกล้เคียง 2. Verb to have ใช้แทนคำนาม แสดงถึงความ "มี"	1. นร. สามารถอ่านในใจ เรื่องที่กำหนดให้ และ เล่าเรื่อง พร้อมทั้งสามารถ ให้ความหมายของ คำศัพท์ในบทอ่านได้	ขั้นการรับรู้ 1. ในนร. อ่านเรื่องในใจ ดูภาพประกอบ เพื่อจับ ใจความของเรื่องให้ได้ ลองออกเสียงและเคา ความหมายของคำศัพท์ (bad, has, help) 2. แต่งกลุ่ม ปกติหนังสือ ช่วยกันเล่าเรื่องตามท่อน 3. ครูอธิบายเพิ่มเติมและ ในนร. ให้ความหมายของ คำศัพท์ (bad, has help)	1. หนังสือ เรียน English Is Fun Book I	1. สังเกตการรวม กิจกรรมของ นร. โดยการดูความถูกต้อง ของการเล่าเรื่อง และการเคา ความหมาย ของคำศัพท์ ที่ให้

คำศัพท์	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
2	<u>Command</u> Listen carefully, please. - Reading	1. คำสั่ง Listen carefully จะใช้เมื่อเราต้องการให้เขาตั้งใจฟังสิ่งที่เราจะพูด 2. การอ่านออกเสียงเป็นประโยคตอนแรก เหนือเสียงหนักเบา สำเนียงสูงต่ำ ให้ถูกต้องตามเสียงของเจ้าของภาษา	1. นร.สามารถสั่งและปฏิบัติตามคำสั่ง Listen carefully, please. ได้ 2. นร.สามารถออกเสียงประโยคในบทอ่านได้	4. ไท.ร. ฟังบทอ่านจากเทป โดยครูใช้คำสั่ง Listen carefully, please. และ ทบทวน Repeat after me, please. 5. ไท.ร.ฝึกสั่ง และปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว โดยแบ่งเป็นกลุ่ม แล้วผลัดกันสั่งและปฏิบัติตาม 6. ไท.ร. ฝึกอ่านเนื้อเรื่องจากเทป 7. ไท.ร. อ่านเองพร้อม ๆ กัน และฝึกอ่านเองเป็นกลุ่ม เป็นรายบุคคล	1. หนังสือเรียน 2. เทปบันทึกเสียง	1. สังเกตความถูกต้องในการสั่งและปฏิบัติตามคำสั่ง รวบรวมการอ่านออกเสียง

คำศัพท์	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
3	<u>Song</u> - Baa, Baa, Black sheep	การร้องเพลง ภาษาอังกฤษ ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน และสนุกสนานกับการเรียน ภาษาอังกฤษ	1. นร. สามารถร้องเพลง Baa, Baa, Black Sheep ได้	1. ไนร. ฟังเพลง Baa, Baa, Black Sheep จากเทป 2. ครูเล่นทากับ นร. เกี่ยวกับ เนื้อเพลง 3. ไนร. อ่านแผนภูมิเพลง 4. ไนร. ร้องเพลงคลอตาม เทป และร้องเองพร้อม ๆ กัน	1. เทปบันทึก เสียง 2. แผนภูมิ เพลง	1. ความ ถูกต้องใน การร้องเพลง ของ นร.

คำศัพท์	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	รูปประสงคเชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียน	ประเมินผล
				2. ไท.ร.อภิปรายเกี่ยวกับบทอาณ และตอบคำถามด้วยปากเปล่า 3. ไท.ร. เขียนตอบคำถาม (แบบฝึกที่ 8) เวลา 5 นาที 4. ไท.ร. สังเกตประโชติในบทอาณ ว่ามีวิธีเขียนอย่างไร และไท.ร. สึกเรียงคำเป็ประโชติ (แบบฝึกที่ 9) ในเวลา 5 นาที 5. ครูตรวจแก้ไข นร.บันทึกผล		

ลำดับที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
2	การเล่นบทบาทสมมติ	การเล่นบทบาทสมมติต้องมีความเข้าใจในเรื่องทอาน	1. นร.สามารถเล่นบทบาทสมมติจากเรื่องทอานได้	ขั้นนำไปประยุกต์ 1. ครูทบทวนบทอาาน และเนื้อเรื่อง 2. แบ่ง นร.ออกเป็นกลุ่ม (5 กลุ่ม) ให้แต่ละกลุ่มปรึกษากันเพื่อแสดงบทบาทสมมติ ในขณะทีกลุ่มหนึ่งแสดง กลุ่มอื่น ๆ จะเป็นผู้อ่านบทอาาน 3. ครูสรุปผลการเล่นของแต่ละกลุ่ม	1. หนังสือเรียน	1. คุุความถูกต้องในการเล่นบทบาทสมมติและการอาาน

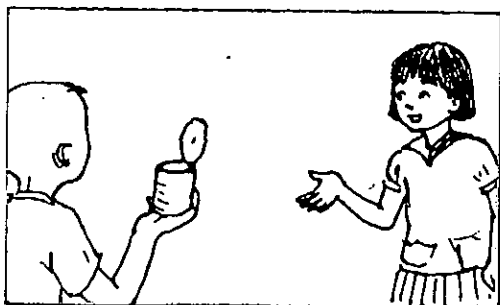
คาบที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
3	การเล่นเกมเรียงอักษรเป็นคำ	การเล่นเกมเรียงอักษรต้องจำคำศัพท์ให้ได	1. นร. สามารถเขียนคำศัพท์ที่เรียนมาแล้วไดถูกต้อง	<u>ขั้นปฏิบัติ</u> 1. ครูทบทวนคำศัพท์ต่าง ๆ ที่เรียนมาแล้ว 2. โยนร. เล่นเกมเรียงอักษร (แบบฝึกที่ 10) เวลา 5 นาที 3. ครูตรวจแก้ไข นร. บันทึกผล	1. แบบฝึก 2. แบบบันทึกฝึก	1. ตรวจแบบฝึก

PROBE 1

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT....., WRONG.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

คำที่กำหนดให้ welcome, you, Thank, Give, please

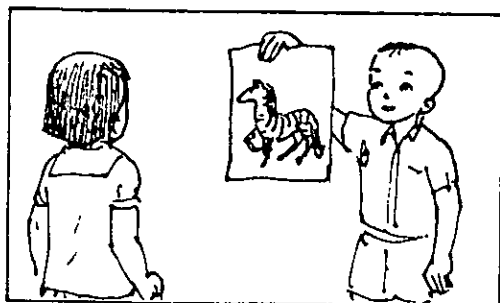
The girl : _____ me a can, _____.

The boy : Here _____ are.

The girl : _____ you.

The boy : You're _____.

คำที่กำหนดให้ zebra, Thank, me, welcome, are

Malee : Give _____ a _____, please.

Preecha: Here you _____.

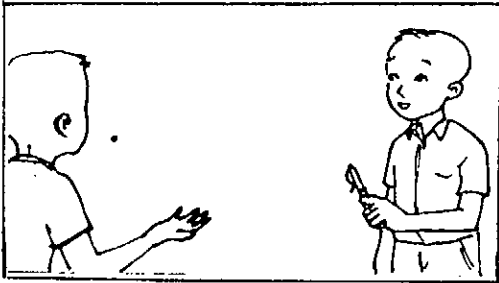
Malee : _____ you.

Preecha: You're _____.

PROBE 2

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT....., WRONG....

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งบทสนทนาต่อไปนี้ โดยดูภาพประกอบ

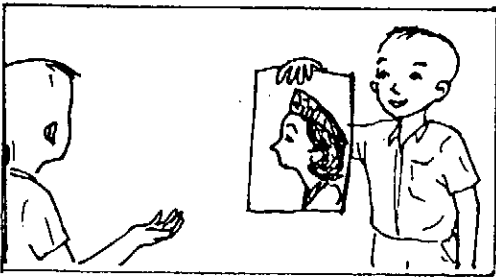
Example

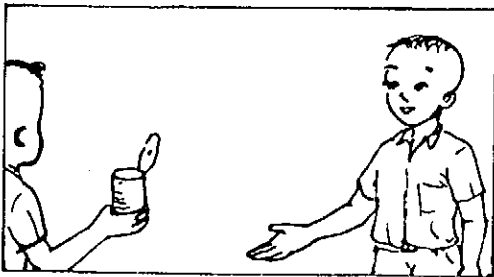
A : Give me a pen, please.

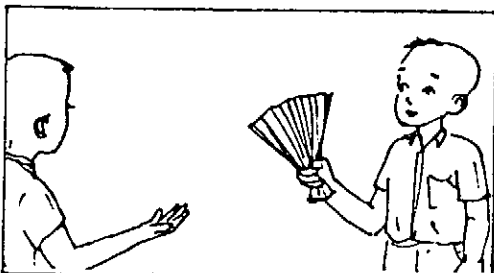
B : Here you are.

A : Thank you.

B : You're welcome.

PROBE 3

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT....., WRONG.....

คำชี้แจง ในสถานการณ์ต่อไปนี้ นักเรียนจะพูดอย่างไร หลังจากพูดแล้ว ให้นักเรียนเขียนประโยค
เหล่านั้นลงในช่องว่าง

1. ถ้านักเรียนต้องการทราบว่า สิ่งของที่อยู่ใกล้ตัวสิ่งหนึ่งเรียกว่าอะไร นักเรียนจะถามอย่างไร

2. ถ้านักเรียนต้องการทราบว่า สิ่งของที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียนเรียกว่าอะไร นักเรียนจะถามอย่างไร

3. นักเรียนเห็นสัตว์ชนิดหนึ่ง อยากทราบว่าเรียกว่าอะไร นักเรียนจะถามอย่างไร

4. เมื่อนักเรียนอยากได้เหยือกน้ำจากเพื่อน นักเรียนจะขออย่างไร

5. เมื่อนักเรียนจะขอปากกาจากครู นักเรียนจะพูดอย่างไร

6. เมื่อเพื่อนชอกช้ำจากกาแฟ นักเรียนยื่นถ้วยกาแฟให้แล้ว จะพูดว่าอย่างไร

7. เมื่อนักเรียนได้รับของขวัญจากเพื่อนแล้ว ควรพูดอย่างไร

8. เมื่อเพื่อนขอบคุณแล้ว นักเรียนควรพูดอย่างไร

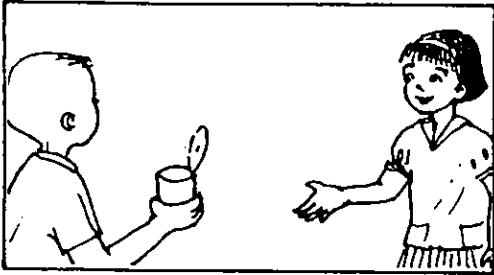
9. เมื่อเพื่อนถามนักเรียนว่าสิ่งนั้นเรียกว่าอะไร แต่นักเรียนไม่รู้จัก จะตอบอย่างไร

10. เมื่อครูขบใจนักเรียนแล้ว นักเรียนควรพูดอย่างไร

PROBE 4

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT....., WRONG.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้องตรงตามภาพ

The girl : _____ me a can, please.

The boy : Here _____ are.

The girl : _____ you.

The boy : You're _____.

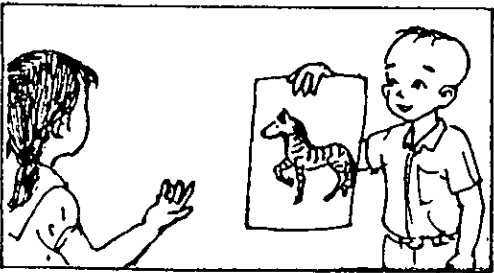

Suda : Shew _____ a queen, _____.

Mali : Here _____ is.

Suda : Thank _____.

Mali : You're _____.

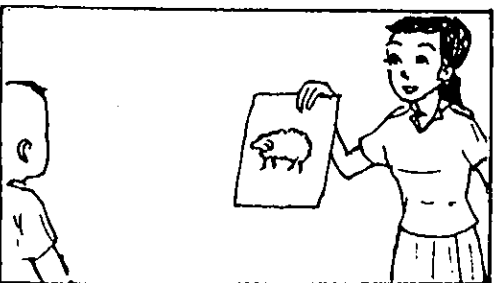

Mary : Give _____ a zebra, please.

John : _____ you _____.

Mary : _____ you.

John : _____ welcome.

The student : _____ me a sheep, please.

The teacher : _____ it _____.

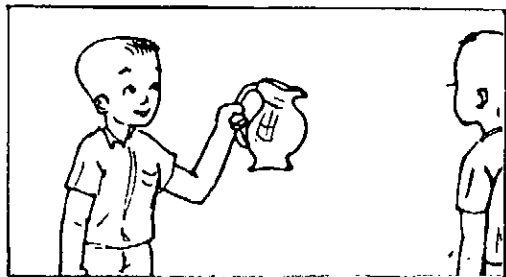
The student : Thank _____.

The teacher : _____.

PROBE 5

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT....., WRONG.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งบทสนทนาต่อไปนี้ โดยใช้ภาพที่กำหนดให้

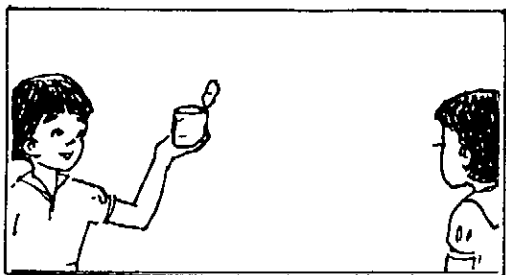
Example

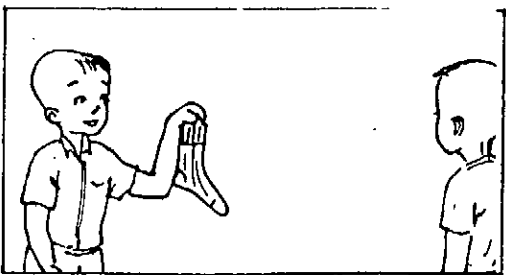
A : Show me a jug, please.

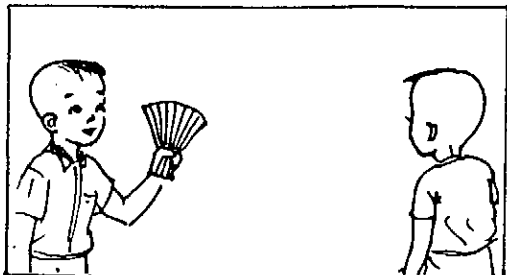
B : Here it is.

A : Thank you.

B : You're welcome.

PROBE 6

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT....., WRONG.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. เมื่อนักเรียนต้องการให้เพื่อนหยิบภาพแกะให้ดู นักเรียนจะพูดอย่างไร

2. เมื่อนักเรียนต้องการให้เพื่อนหยิบภาพม้าลายให้ดู นักเรียนจะพูดอย่างไร

3. เมื่อนักเรียนอยากได้กรรป๋องจากเพื่อน นักเรียนจะขออย่างไร

4. เมื่อนักเรียนต้องการให้เพื่อนหยิบกรรป๋องให้ดู นักเรียนจะพูดอย่างไร

5. เมื่อมีคนหยิบของที่ต้องการให้นักเรียน นักเรียนควรพูดอย่างไร

6. เมื่อมีคนขอลูกนักเรียน นักเรียนควรพูดอย่างไร

7. เมื่อเพื่อนสั่งให้นักเรียนหยิบปากกาให้เขาดู นักเรียนก็หยิบปากกาให้ดู แล้วต้องพูดอย่างไร

8. เมื่อนักเรียนส่งของ给朋友ต้องการให้แกะเขา นักเรียนต้องพูดอย่างไร

9. เมื่อครูสั่งของให้นักเรียน นักเรียนต้องพูดอย่างไร

10. เมื่อมีผู้ถามนักเรียนในสิ่งที่นักเรียนไม่รู้จัก ไม่ทราบ นักเรียนต้องพูดอย่างไร

PROBE 7

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT....., WRONG.....

คำชี้แจงให้นักเรียนขีดเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ถูกต้อง และ ✕ หน้าข้อความที่ผิดไปจากเนื้อเรื่อง

- _____ 1. A fox is in a hut.
- _____ 2. The fox is sad.
- _____ 3. A man is in a hut.
- _____ 4. The man has a gun.
- _____ 5. The sheep cries, " Help!"
- _____ 6. The man has a fox.
- _____ 7. The man says, " Give me the pig."
- _____ 8. The fox says, " No!"

หมายเหตุ cry (cries) - ร้อง

say (says) - พูด

PROBE 8

NAME..... DATE..... SCORES: RIGHT....., WRONG.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ตามเนื้อเรื่อง โดยใช้หมายเลข 1,2,3,... ตามลำดับ

_____ The man has the sheep.

_____ The fox is bad.

_____ The man has a gun.

_____ The sheep is in a hut.

_____ The man is in a van.

PROBE 9

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT....., WRONG.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเรียงคำให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง แล้วเขียนประโยคนั้นลงในบรรทัดข้างล่าง

1.

is

that

?

what

2.

fox

it

a

.

is

3.

me

a

give

sheep

,

please

.

4.

this

a

is

can

?

5.

is

it

a

.

zebra

PROBE 10

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT....., WRONG.....

คำชี้แจงให้นักเรียนเรียงตัวอักษรเสียใหม่ให้เป็นคำศัพท์ที่ถูกต้อง แล้วเขียนลงในช่องว่าง

a	b	r
e		z

zebra

e		u	
q	e	n	

e	k
n	c

h	s	e
p		e

k	o
c	s

n	c	a
---	---	---

g	i
n	r

o	l
k	c

u	n	g
---	---	---

o	f	x
---	---	---

p	c	u
---	---	---

n	p	a
---	---	---

คาบที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
1	<u>Command</u> - Look here. This is a ____. (pencil, book, ruler) - Look over there. That is a ____.	คำสั่งให้เขาดูสิ่งใกล้ตัว Look here . ดูสิ่งใกล้ตัวให้ Look over there.	1. นร.สามารถออกเสียง คำศัพท์ (Look, here, over there, book, ruler, pencil) ได้ รวมทั้งบอกความหมายได้ 2. นร.สามารถฟัง พูด และปฏิบัติตามคำสั่ง Look here / over there. ได้อย่างถูกต้อง	<u>ขั้นการรับรู้</u> 1. ครูทบทวนคำสั่ง Look at this /that . 2. ครูสอนคำสั่งและคำศัพท์ใหม่ (book) โดยวางหนังสือไว้ใกล้ตัว ครู : Look here. This is a book. ต่อมาเอาหนังสือไวห่าง ตัวครู : ครู : Look over there. That is a book. 3. ไนร. เปรียบเทียบคำสั่งสั่งหนังสือและสรุปขอแตกต่าง 4. ครูสอนคำสั่งสั่งหนังสือกับคำศัพท์ pencil, ruler.	1. หนังสือ	1. สังเกตการรวมกิจกรรมของ นร.

คำศัพท์	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
2	<u>Command</u> - Come here. - Go over there. <u>คำชม</u> That's good.	1. คำสั่งให้เขามา หาเราใช่ Come here. คำสั่งให้เขา เกินออกไปจาก เรา ใช่ Go over there. 2. เมื่อเราต้องการ ชมใครใช่ That's good.	1. นร.สามารถฟัง พูด และปฏิบัติตามคำสั่ง Come here/Go over there. ได้ถูกต้อง 2. นร.สามารถใช้คำถาม That's good. ได้	5. ครูสอนคำสั่ง Come here! . แดงประโยค โดยทักมือเรืชมร. คนหนึ่ง แล้วพยักหน้าให้ เขาเดินมาหา และคำสั่ง Go over there. ชี้ให้เขาเดิน ไปที่มุมห้อง ครูชม That's good . 6. ไทวร. สรุปเปรียบเทียบ คำสั่งทั้งสองและการใช้คำถาม 7. ไทวร. ผีออกเสียงคำสั่ง ทั้งสอง โดยครูชี้แท่งประโยค		1. สังเกต การรวมกิจกรรม ของนร.

ภาพ	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	อุปกรณ์สื่อการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
3	<u>Command</u> - Put the <u>here</u> - Put the <u>there</u> . <u>คำชม</u> - That's good.	เราไป <u>here</u> กับสิ่ง ใกล้ตัวและไป <u>there</u> กับสิ่งไกลตัว	1. นร.สามารถฟัง พูด และปฏิบัติตามคำสั่ง Put the <u>here</u> / <u>there</u> . ได้อย่างถูกต้อง	8. ครูวางอุปกรณ์ (ไม้บรรทัด) ไว้บนโต๊ะนักเรียน แล้วเดิน กลับมาที่โต๊ะครูถามนร. ครู: What's that? นร: It's a ruler. ครู: Come here. นร. เดินมาหาครู ครู: Put the ruler here. นร. หยิบไม้บรรทัดวางไม่ บรรทัดบนโต๊ะครู ครูชม : That's good. 9. ต่อมา ครูเดินไปหยิบหมอน ครูสั่งให้นร. ไปที่โต๊ะครูโดย พูด Go over there. Put the ruler there please. นร. ทำถูกต้อง ครูชม That's good. 10. นร. สลับเปลี่ยนเพื่อน คำสั่งทั้งสองและให้บอกเสียงคำสั่ง	1. ไม้บรรทัด 2. แถบประติมากรรม	1. สังเกต การรวม กิจกรรม ของ นร.

ลำดับที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
1	Count one-ten Command Break into group of 2(3,4,5...)	การออกเสียงการนับเลข 1 - 10 นับเสียง one - ten ออกเสียงสูงและต่ำ ต่อดังเสียงต่ำ	1. นร.สามารถนับเลข 1 - 10 ได้ รวมนักออกเสียงได้ถูกต้อง 2. นร.สามารถปฏิบัติตามคำสั่ง Break into group of 2(3,4,5...)	1. ไท.ร.ฟังคูนับเลข 1 - 10 โดยการนับนิ้ว 2. ไท.ร.นับตามครู และให้ นร.นับเอง 3. ไท.ร.เล่นเกมรวมกลุ่ม โดยครูไท.ร.ร่วาง และใช้ คำสั่ง Break into group of 2(3,4,5...)	1. นิ้วมือ	1. สังเกต ความรวมมือ ในการรวม กิจกรรม 2. ดูความ ถูกต้องในการ ออกเสียง 1 - 10

คาบที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
2	- Look here/ over there. - Come here/ go over there. - Put a ___ here/ there. - That's good.	เราใช้ here กับ สิ่งใกล้ตัวและใช้ there กับสิ่งไกล ตัว	1. นร. สามารถฟัง พูด และปฏิบัติตามคำสั่งได้ ถูกต้อง	<u>ขั้นเกิดความคิดรวบยอด</u> 1. ไหนร. ฝึกออกคำสั่ง และ ปฏิบัติตามคำสั่งที่สอนไปแล้ว อีกครั้งหนึ่ง โดยปฏิบัติเป็นกลุ่ม 2. ไหนร. ทำแบบฝึกที่ 1 เวลา 5 นาที 3. ครูตรวจแก้ไข นร. บันทึกผล <u>ขั้นเกิดความคิดรวบยอด</u> 1. ครูทบทวนคำสั่งต่างๆ อีกครั้ง หนึ่ง 2. ไหนร. ฝึกออกคำสั่งและ ปฏิบัติโดยจับเป็นคู่ ๆ (ครูใช้ คำสั่ง Break into group of 2) 3. ไหนร. ทำแบบฝึกที่ 2 เวลา 5 นาที	1. แบบฝึก 2. แบบบันทึก	1. สังเกตการ รวมกิจกรรมของ นร. 2. ตรวจแบบฝึก

คาบที่	เนื้อหา	ความถี่ตรวจเช็ค	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
3	การเล่นบทบาทสมมติ	การเล่นบทบาทสมมติต้องใช้ภาษาในถูกต้องตามสถานการณ์	1. นร.สามารถเล่นบทบาทสมมติตามฉลากที่จับได้	ขั้นนำไปประยุกต์ 1. โหนร.จับคู่กัน แล้วจับฉลากเล่นบทบาทสมมติตามฉลากที่จับได้ ขั้นปรับตัว 1. โหนร. ทำแบบฝึกที่ 3 เวลา 5 นาที 2. ครูตรวจแก้ไข นร.บันทึกผล	1. แบบฝึก 2. แบบบันทึก 3. ฉลาก	1. ตรวจแบบฝึก 2. ดูความถูกต้องในการเล่นบทบาทสมมติ

แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 หน่วยย่อยที่ 1 ครั้งที่ 3 เวลา 3 คาบ คาบละ 20 นาที

คาบที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
1	Song I'm Number One	การร้องเพลง ภาษาอังกฤษก่อให้เกิดความสนุกสนาน (และจำการนับเลขได้)	1. นร. สามารถร้องเพลง I'm Number One ได้	1. ไทพร. ฟังเพลงจากเทป (โดยครูสั่ง Listen carefully) 2. ไทพร. อ่านแผนภูมิเพลง ตามคดู (โดยครูสั่ง Repeat after me.) 3. ไทพร. ร้องเพลง I'm Number One. พร้อม ๆ กับเทป ร้องตามคดู และร้องเองตามลำดับ	1. แผนภูมิ เพลง I'm Number One. 2. เทปบันทึก เสียง	1. สังเกตการ รวมกิจกรรมของ นร. 2. ดูความถูกต้อง ของการ ร้องเพลง

คาบที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
2	Reading - English Is Fun Book I page 43	1. การอ่านเรื่อง ในใจต้องจับใจความ ของเรื่องให้ไ้ และ การเดาความหมาย ของคำศัพท์ใหม่ จากคำใกล้เคียง 2. คำว่า Your เป็น Possessive adjective นำมากำนามแสดง ความเป็นเจ้าของ "ของคุณ"	1. นร.สามารถอ่านเรื่อง ในใจ แล้วเล่าเรื่อง พร้อมทั้งสามารถเดา ความหมายของคำศัพท์ ใหม่ได้	ขั้น การรับรู้ 1. ในร.อ่านเรื่องในใจ โดยดูภาพประกอบ เพื่อจับ ใจความของเรื่องให้ไ้ ลองออกเสียงและเดาความ หมายของคำศัพท์ใหม่ในบทอ่าน (Your) 2. แบ่งกลุ่ม ช่วยกันเล่าเรื่อง ที่อ่าน และส่งตัวแทนออกมา เล่าเรื่อง	1. หนังสือ เรียน	1. สังเกตการ รวมกิจกรรม ของนร. โดย ดูความถูกต้อง ในการอ่าน ในใจการ เล่าเรื่อง การเดาความ หมายของคำ ใหม่

คาบที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
3	Reading	1. การอ่านออกเสียง 1. นร. สามารถอ่านออกเสียงประโยคตอนมี การเน้นเสียงหนักเบา สำเนียงสูงต่ำ ใหญ่ถูกต้องตามเสียงของเจ้าของภาษา	1. นร. สามารถอ่านออกเสียงประโยคในบทอ่านได้	4. ไพบร. ฝึกอ่านออกเสียงโดยฟังจากเทป แลวอ่านตามคดู จากแบบกออ่านเอง พรอม . ำ กั้ม ตามลำคั้ม	1. หนังสือเรียน 2. เทปบันทึกเสียง	1. สังเกต ความถูกต้องในการอ่านออกเสียง

คาบที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
1	Reading	การอ่านออกเสียงต้อง มีการเน้นเสียงหนัก เบา สำเนียง สูง ต่ำ ให้ ถูกต้อง	1. นร. สามารถอ่านออก เสียงได้ถูกต้อง	5. ครูทบทวนการอ่าน 6. ไหนร. อ่านพร้อม ๆ กัน 7. ไหนร. อ่านเป็นรายบุคคล	1. หนังสือ เรียน	1. ดูความ ถูกต้องใน การอ่าน
2	การตอบคำถาม ในบทอ่าน	การตอบคำถามใด ต้องมีความเข้าใจใน เรื่องเท่านั้น	1. นร. สามารถตอบ คำถามจากบทอ่านได้	ขั้น เกิด ความ คล่อง ตัว 1. ไหนร. อ่านบทอ่านอีกครั้ง 2. ครูสุ่มถามกับนร. เกี่ยวกับ บทอ่าน 3. ไหนร. ทำแบบฝึกที่ 4 ควยปากเปลาพร้อม ๆ กัน ก่อนแล้วจึงให้เขียนลงใน แบบฝึก ในเวลา 5 นาที 4. ครูตรวจแก้ไข นร. บันทึก ผล	1. หนังสือ เรียน 2. แบบฝึก 3. แบบบันทึก	1. ดูความ ถูกต้องของ การอ่าน 2. ตรวจแบบ ฝึก

คาบที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	สื่อการเรียน	ประเมินผล
3	1. การตอบคำถาม ในบทอา 2. การเขียนเดิมคำ ในประโยค	1. การตอบคำถาม ต้องมีความเข้าใจ ในเรื่องให้อ่าน 2. การเขียนเดิมคำ ในประโยคต้องทราบ ลำดับของคำก่อน หลัง และการขึ้นต้น ประโยคต้องใช้อักษร ตัวพิมพ์ใหญ่	1. นร.สามารถตอบคำถาม จากบทอาได้ 2. นร.สามารถเขียนเดิม คำในประโยคใดถูกต้อง	ชื่นเกิดความสนใจ 1. ในนร.อภิปรายเกี่ยวกับ บทอา และตอบคำถาม ด้วยปากเปล่า 2. ในนร.เขียนตอบคำถาม (แบบฝึกที่ 5) ในเวลา 5 นาที 3. ในนร.เขียนเดิมคำ ในประโยค (แบบฝึกที่ 6) ในเวลา 5 นาที 4. ครูตรวจแก้ไข นร.บันทึกผล	1. แบบฝึก 2. แบบบันทึก	1. ตรวจ แบบฝึก

คาบที่	เนื้อหา	ความคิดรวบยอด	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	ประเมินผล
2,3	การเล่นเกมส์เพิ่มอักษรในคำ	การเติมอักษรในคำต้องจำคำศัพท์แต่ละคำให้ได	1. เม.สามารถเขียนคำศัพท์ที่เรียนมาแล้วได้ออกทอง	<u>ขั้นปฏิบัติ</u> 1. ครูทบทวนคำศัพท์ต่าง ๆ ที่เรียนมาแล้ว โดยใช้บัตรคำ ไทพร. อ่านและสะกด 2. ไทพร. เล่นเกมเติมอักษรในคำ โดยครูเป็นสุหายก่อน และไทพร. สลับกันหาข โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม 3. ไทพร. ทำแบบฝึกที่ 7 (การเติมอักษรในคำ) ใช้เวลา 5 นาที.	1. แบบฝึก 2. แบบบันทึก	1. ตรวจแบบฝึก 2. สังเกตความรวมมือในการรวมกิจกรรมของบร.

PROBE 1

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT....., WRONG.....

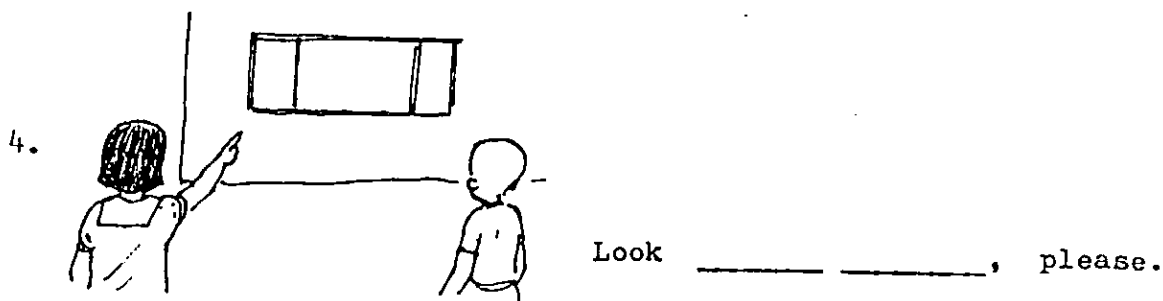
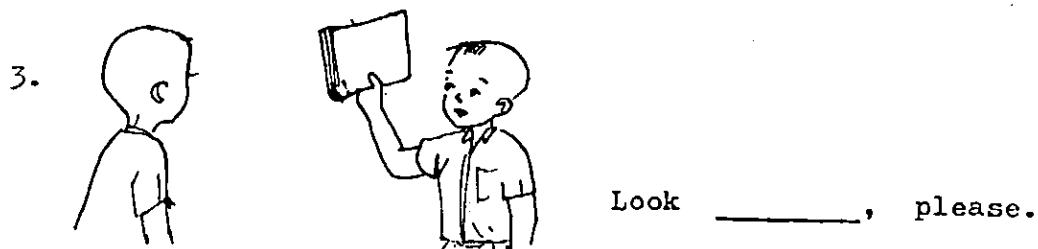
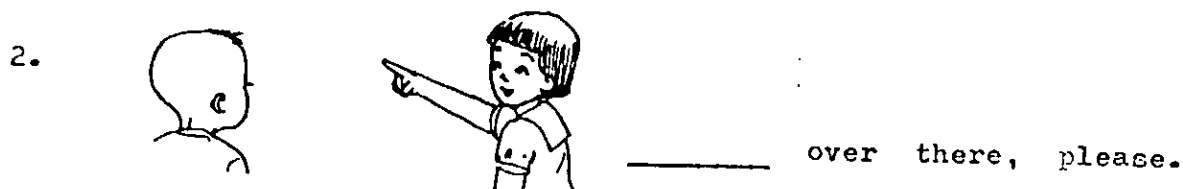
คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกอักษร นำคำตอนทางขวามือมาใส่หน้าข้อทางซ้ายมือที่มีความหมายตรงกัน

_____ 1. ต้องการให้เพื่อน เดินเข้ามาหา	a. Give me a pen, please.
_____ 2. ต้องการชมเพื่อน	b. Look over there.
_____ 3. ต้องการให้เพื่อนดูสิ่งที่ใกล้ตัวเรา	c. Look here.
_____ 4. ต้องการให้เพื่อนวางดินสอในทางตัวเรา	d. Come here.
_____ 5. ต้องการให้เพื่อนดูสิ่งที่อยู่ไกลตัวเรา	e. Thank you.
_____ 6. ต้องการให้เพื่อนวางสิ่งที่เราพูด	f. Listen carefully, please.
_____ 7. ต้องการให้เพื่อนเดินไปยังที่ซึ่งเราชี้	g. Put the book here.
_____ 8. ต้องการให้เพื่อนวางหนังสือไว้ใกล้ตัวเรา	h. Put a pencil there.
_____ 9. ต้องการกล่าวขอบคุณเพื่อน	i. That's good.
_____ 10. ต้องการให้เพื่อนหยิบปากกาให้เรา	j. Go over there.
	k. Show me a pen, please.

PROBE 2

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT....., WRONG.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

5. Come here. Put a ruler _____, please.

6. Go over there. Put a pencil _____, please.

7. _____ here. This is a book.

8. _____ over there. That is a map.

PROBE 3

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT....., WRONG.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งบทสนทนาเลียนแบบตัวอย่าง โดยใช้คำที่กำหนดให้

A. Come here, please.

Put the pen there.

That's good.

Thank you.

1. pencil

2. book

B. Go over there, please.

Put the book over there.

That's good.

Thank you.

3. box

4. ruler

C. Look here. Is this a fox ?

No, it's a zebra.

Give me a zebra, please.

Here you are.

Thank you.

5. sheep, pig

6. mop, map

PROBE 4

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT....., WRONG.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียน "T" หน้าข้อความที่ถูก และ "F" หน้าข้อความที่ผิดไปจากเนื้อเรื่อง

- _____ 1. Pat and Tom go in a bus.
- _____ 2. Tom has a gun.
- _____ 3. Ted has a box.
- _____ 4. Pat has a ring.
- _____ 5. Dan has a bag.
- _____ 6. Dan says, " Give me your bag."
- _____ 7. Tom says, " Put your ring in the box."
- _____ 8. Ted and Tom go in a van.

PROBE 5

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT....., WRONG.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ตามเนื้อเรื่อง โดยใส่หมายเลข 1,2,3,... ตามลำดับ

_____ Ted and Tom come to the bus.

_____ Pat has a ring, Dan has a bag.

_____ Ted says, " Give me your bag."

_____ Tom says, " Put your ring in the box."

_____ Pat and Dan go in a bus.

_____ Ted and Tom go in a van.

PROBE 6

NAME..... DATE..... SCORES: RIGHT....., WRONG.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้องตามเนื้อเรื่องก่อน

Pat and Dan go in a .

Ted and Tom to the bus.
2

Ted has a in his hand.
3

Tom has a $\frac{\quad}{4}$.

5 has a ring.

Dan has a $\frac{\quad}{6}$.

" me your bag."

" Put your in the box."

Ted and Tom 9 in a 10.

PROBE 7

NAME..... DATE..... SCORES : RIGHT....., WRONG.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมอักษรลงในคำให้ถูกต้อง

A. I__ t__is a __en__il ?

No, it's a __ __ler.

G__ve me t__ __ r__ __er, plea__e.

Here yo__ __ __ __.

T__a__ __ y__u.

You're w__lc__ __e.

B. C__me he__e, __lease.

Put the b__ __k __er__.

T__at's g__ __d.

Than__ y__u.

C. L__ __k over __h__r__.

Th__t's a __op.

G__ over t__er__ and p__t the mo__ the__e.

That'__ go__ __.

Th__ __ __ you.

ภาคผนวก ข

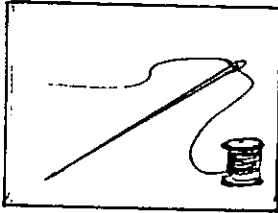
- แบบทดสอบความรู้พื้นฐาน
- แบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ที่ 1, 2, 3 และ 4
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐาน

ตอนที่ 1 การฟัง

คำชี้แจง ให้นักเรียนฟังคำศัพท์จากเทปแล้ว 2 ครั้ง แล้วเลือกภาพที่มีความหมายตรงกับที่ได้ยิน

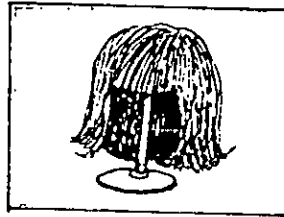
1.

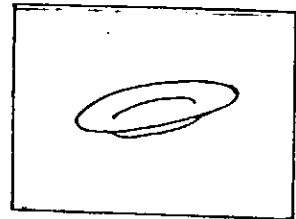
a

b

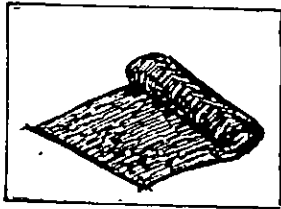

c

d

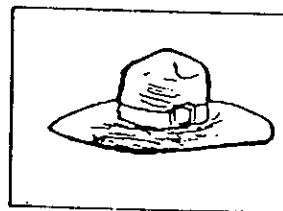
2.

a

b

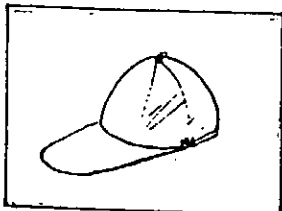

c

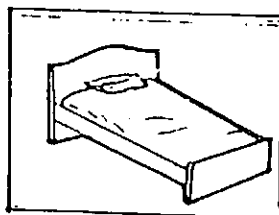

d

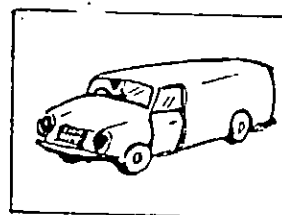
3.

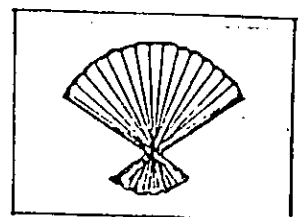
a

b

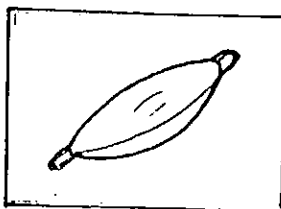

c

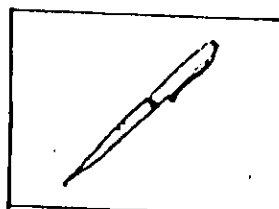

d

4.

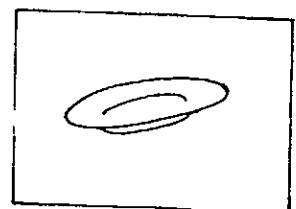
a

b

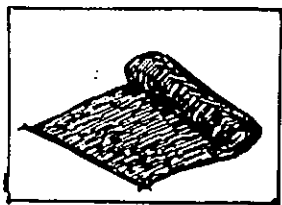

c

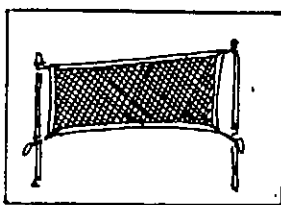

d

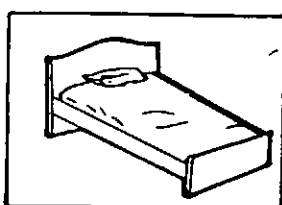
5.

a

b

c

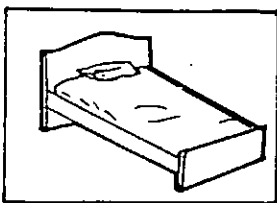

d

ตอนที่ 2 การอ่านและการบอกความหมาย

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับภาพที่กำหนดให้

6.

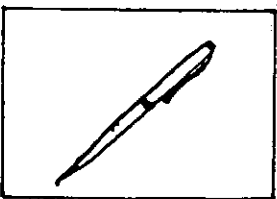
a. bat

b. bin

c. bed

d. hat

7.

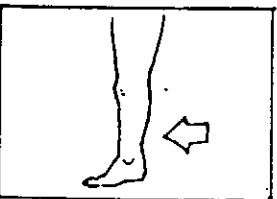
a. pan

b. pin

c. pen

d. pig

8.

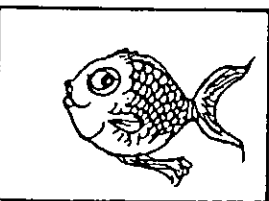
a. let

b. leg

c. van

d. neck

9.

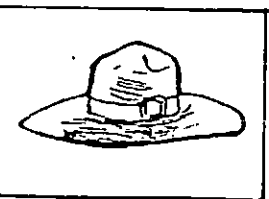
a. fan

b. rat

c. fish

d. dish

10.

a. hat

b. mat

c. net

d. ring

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำหรือประโยคที่กำหนดให้ แล้วเลือกภาพที่มีความหมายตรงกับที่อ่าน

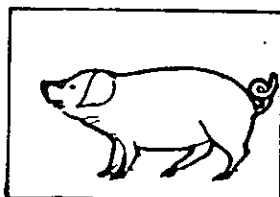
11. rat

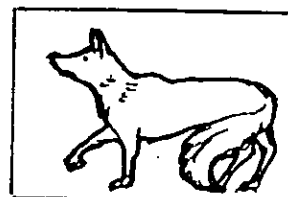
a

b

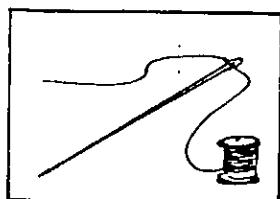

c

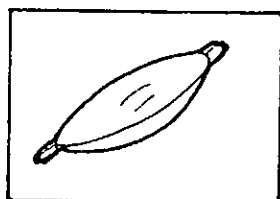

d

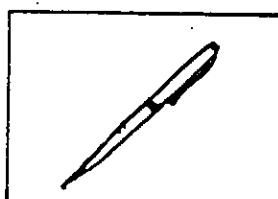
12. pan

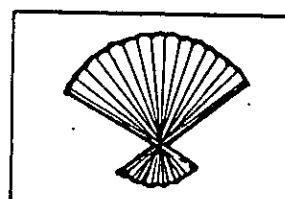
a

b

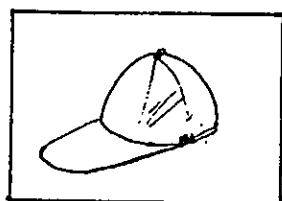

c

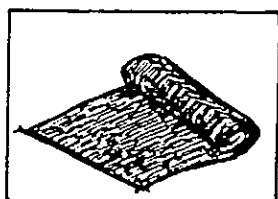

d

13. map

a

b

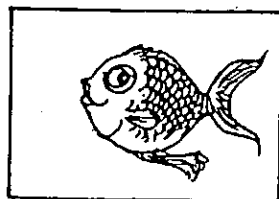

c

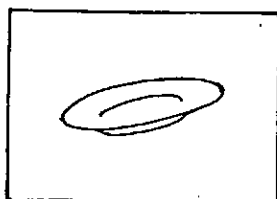

d

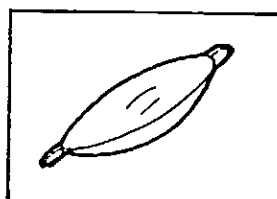
14. dish

a

b

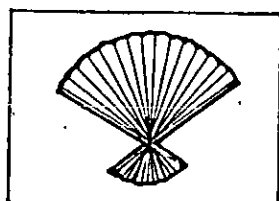

c

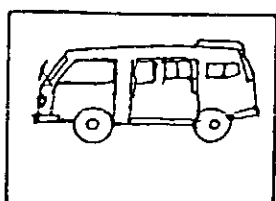

d

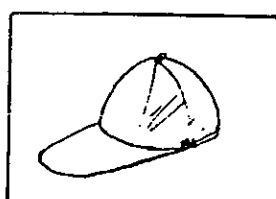
15. It's a cap.

a

b

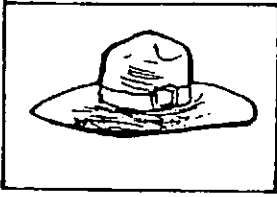

c

d

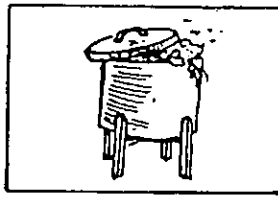
16. It's a hat.

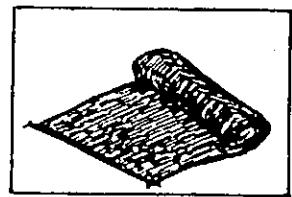
a

b

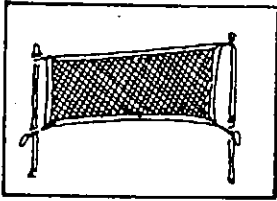

c

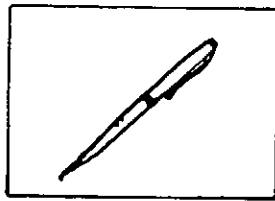

d

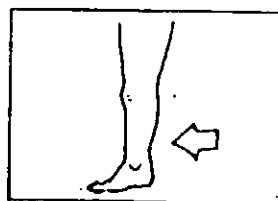
17. It's a net.

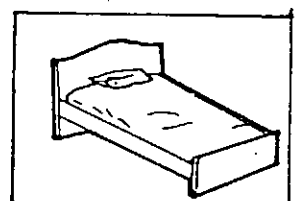
a

b

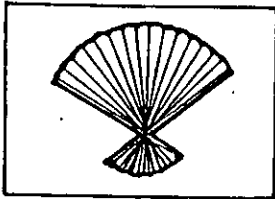

c

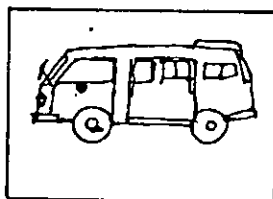

d

18. It is a van.

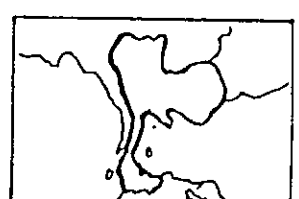
a

b

c

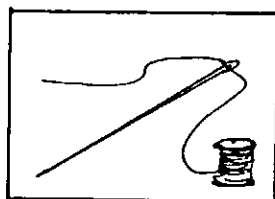

d

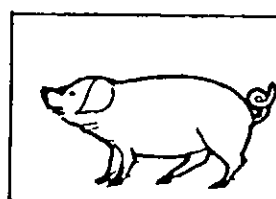
19. It is a pin.

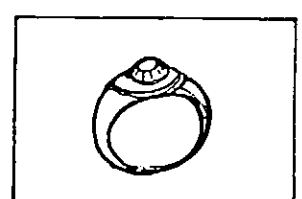
a

b

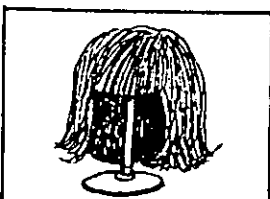

c

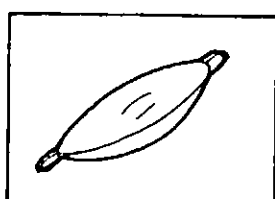

d

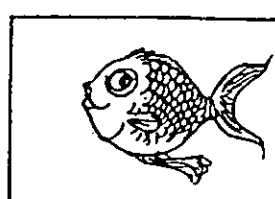
20. It is a fan.

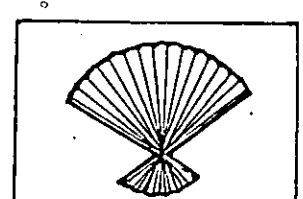
a

b

c

d

ตอนที่ 3 การตั้งคำถามและการตอบคำถาม

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบจากที่กำหนดให้ ตอบข้อ 21 - 23 ซึ่งเมื่อนำมาเติมในช่องว่างของแต่ละข้อแล้ว ทำให้ประโยคได้ความสมบูรณ์

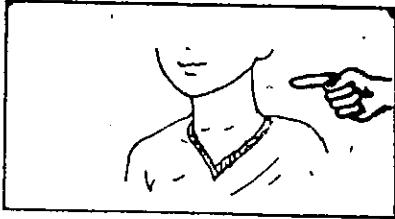
a. What

b. this

c. that

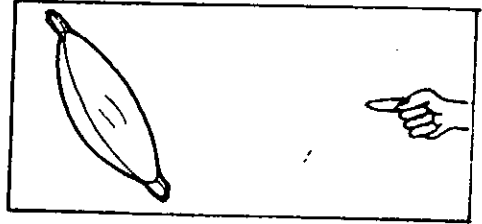
d. It

21.

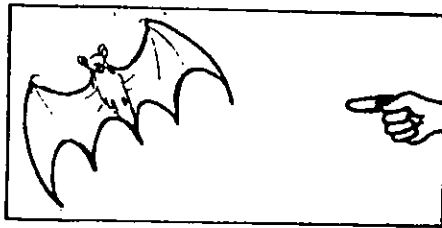
What's _____?

22.

What's _____?

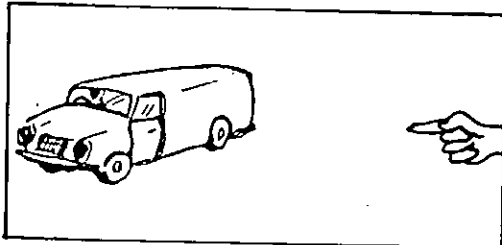
23.

_____ is that ?

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบจากตัวเลือกที่ให้ ซึ่งเมื่อนำมาเติมในช่องว่างของแต่ละข้อแล้วทำให้ได้ความสมบูรณ์

24.

_____?

It is a van.

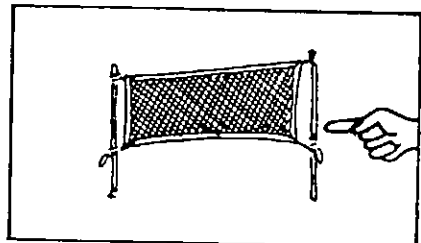
a. what is this ?

b. What is that ?

c. Is this a van ?

d. Is that a van ?

25.

_____?

It is a net.

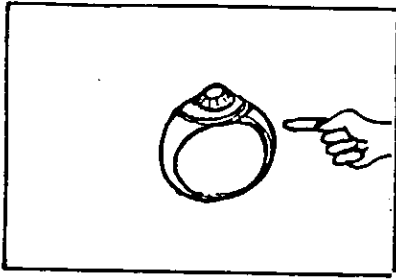
a. what is that ?

b. What is this ?

c. Is that a net ?

d. Is this a net ?

26.

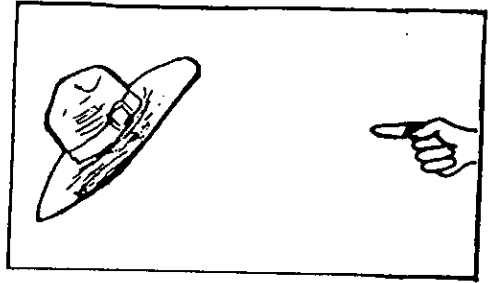

_____?

It's a ring.

- a. What's this ?
- b. What's that ?
- c. Is this a ring ?
- d. Is that a ring ?

28.

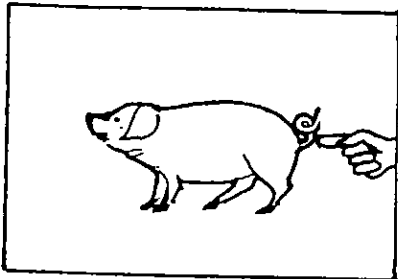

What is that ?

_____.

- a. It is a mat.
- b. It is a hat.
- c. Yes.
- d. No.

27.

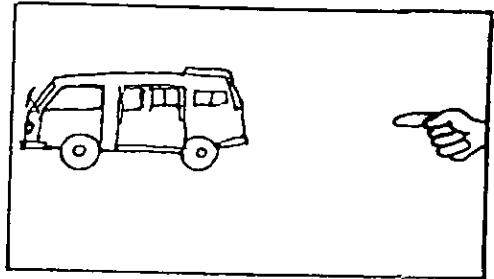

What is this ?

_____.

- a. No.
- b. Yes.
- c. It is a pin.
- d. It is a pig.

29.

What is that ?

_____.

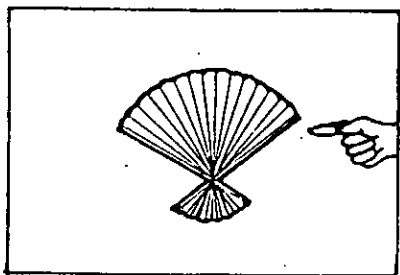
- a. It is a fan.
- b. It is a van.
- c. Yes.
- d. No.

30. A : What's this ?

B : _____.

- a. This is a bin.
- b. That is a bin.
- c. It's a bin.
- d. Yes.

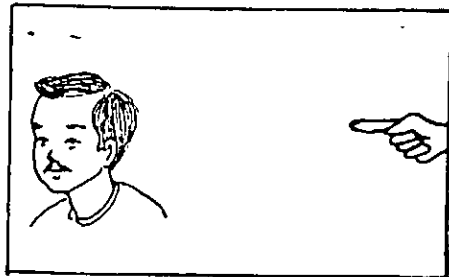
31.

_____ a fan ?

- a. Is this
- b. Is that
- c. This is
- d. That is

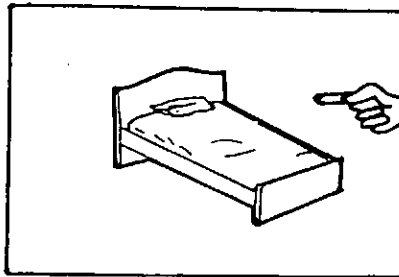
32.

_____ a man ?

- a. This is
- b. That is
- c. Is this
- d. Is that

33.

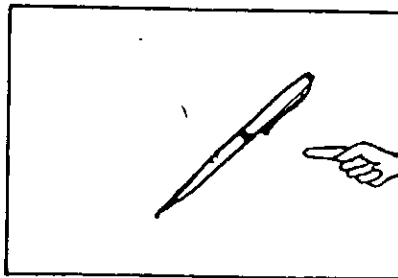

_____ ?

Yes.

- a. What is this ?
- b. What is that ?
- c. Is this a bed ?
- d. Is that a bed ?

34.

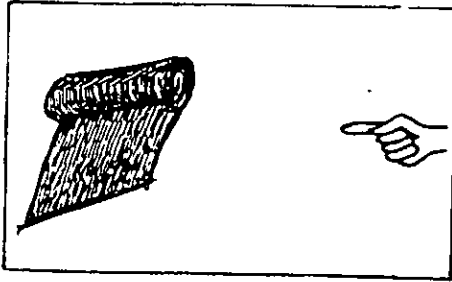

_____ ?

Yes.

- a. Is that a pen ?
- b. Is this a pen ?
- c. What's that ?
- d. What's this ?

35.

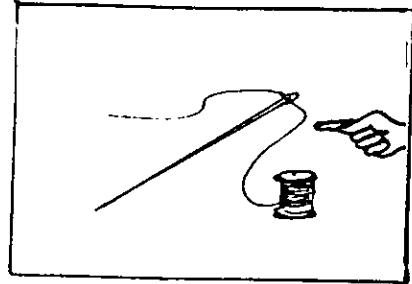

_____?

Yes.

- a. Is this a mat?
- b. Is that a mat?
- c. What is this?
- d. What is that?

37.

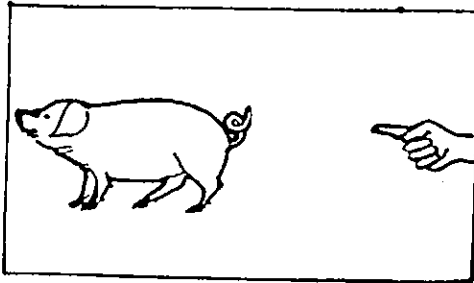

Is this a pin?

_____.

- a. Yes.
- b. No.
- c. It is a pin.
- d. This is a pin.

36.

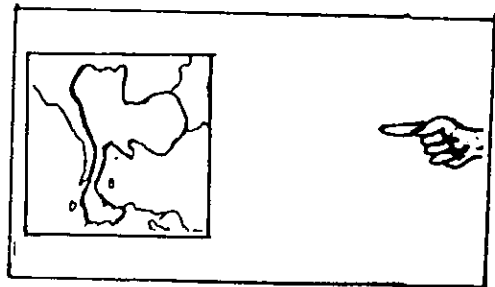

Is that a pig?

_____.

- a. No.
- b. Yes.
- c. It's a pig.
- d. That's a pig.

38.

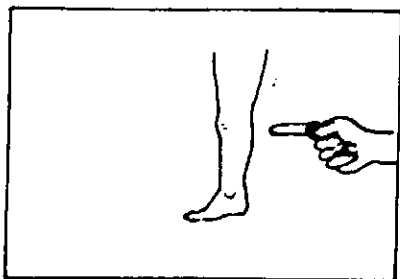

Is that a map?

_____.

- a. That is a map.
- b. It is a map.
- c. Yes.
- d. No.

39.

A : _____ ?

B : _____ .

a. A : Is this a leg ?

B : Yes.

b. A : Is that a leg ?

B : Yes.

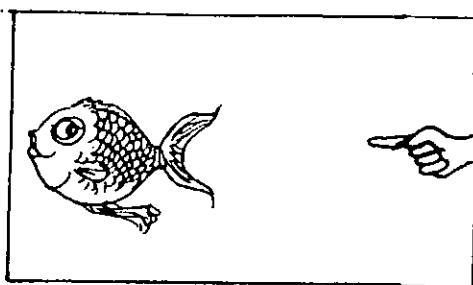
c. A : What is this ?

B : It is a neck.

d. A : What is that ?

B : It is a leg.

40.

A : _____ ?

B : _____ ..

a. A : What's this ?

B : It's a fish.

b. A : What's that ?

B : It's a dish .

c. A : Is this a fish ?

B : Yes.

d. A : Is that a fish ?

B : Yes.

แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐาน
ฉบับคู่มือครู

แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐาน มีทั้งหมด 3 ตอนดังนี้

- ตอนที่ 1 การฟัง ซึ่งครูจะต้องเปิดเทปให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียน
เลือกคำตอบที่มีความหมายตรงกับที่ได้ยิน มีทั้งหมด 5 ข้อ
- ตอนที่ 2 การอ่านและการบอกความหมาย มีทั้งหมด 15 ข้อ
- ตอนที่ 3 การตั้งคำถามและการตอบคำถาม มีทั้งหมด 20 ข้อ

ตอนที่ 1 การฟัง

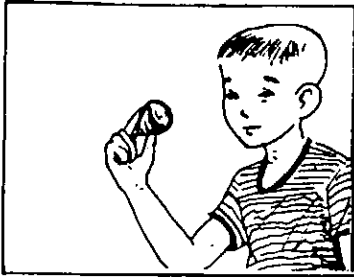
คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 1 - 5 ให้นักเรียนฟังคำศัพท์จากเทป ข้อละ 2 ครั้ง
แล้วให้นักเรียนเลือกคำตอบที่มีความหมายตรงกับที่ได้ยิน คำศัพท์
ในเทปมีดังนี้

1. a pin
2. a mat
3. a van
4. a pen
5. a net

แบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด โดยกาเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ

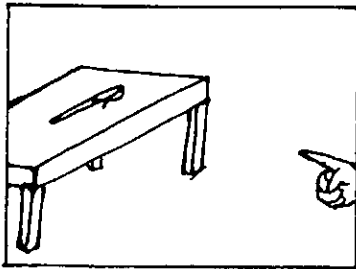
1.

_____ is a top.

- a. This b. That
c. What d. It

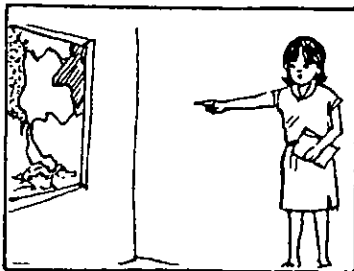
2.

_____ is a pen.

- a. That b. This
c. What d. It

3.

_____.

- a. This is a mop. b. That is a mop.
c. This is a map. d. That is a map.

4.

Is this a hat ?

_____.

- a. Yes.
b. No. It is a hat.
c. It is a hat.
d. This is a hat.

5.

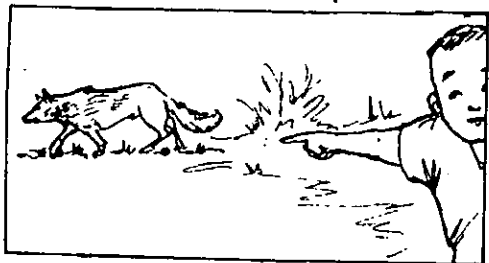

Is this a fish ?

_____.

- a. It is a dish.
b. Yes. It is a fish.
c. No. It is a dish.
d. This is a dish.

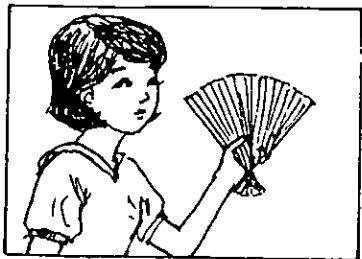
6.

_____? Yes.

- a. Is that a box?
- b. Is that a fox?
- c. What is this?
- d. What is that?

7.

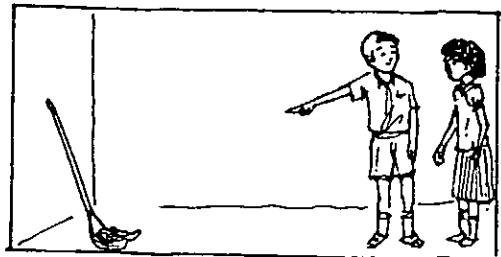

_____?

No. It is a fan.

- a. What is this?
- b. What is that?
- c. Is this a fan?
- d. Is this a van?

8.

The boy : Is that a top ?

The girl: No.

The boy : _____?

The girl: It is a mop.

- a. What is it ?
- b. What is that ?
- c. Is it a mop ?
- d. Is this a mop ?

9.

A : Is this a lock ?

B : No.

A : What is it ?

B : _____.

- a. This is a ring. b. That is a ring.
- c. It is a ring. d. Yes.

10. Teacher : Is this a sock ?

Student : No.

Teacher : _____?

Student : It is a lock.

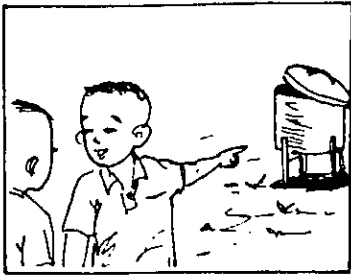
- a. What is it ? b. What is this ?
- c. Is it a lock ? d. Is this a lock ?

11. A : Look at this. What is it ?

B : _____.

- a. Yes.
- b. It is a box.
- c. No. It is a box.
- d. This is a box.

12.

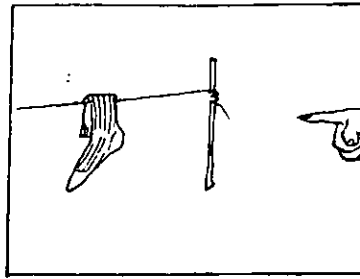

A : _____. Is it a bin?

B : Yes.

- a. Look at this.
- b. Look at that.
- c. This is a bin.
- d. That is a bin.

13.

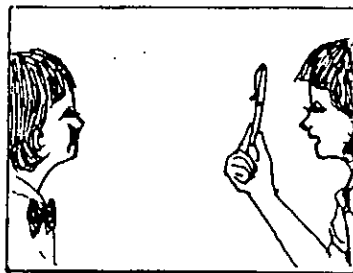

A : Look at that. Is it a bed ?

B : _____.

- a. Yes.
- b. No. It is a sock.
- c. It is a sock.
- d. That is a sock.

14.

Suda : Look at this. _____?

Malee : Yes.

- a. Is it a pen ?
- b. Is it a pan ?
- c. Is this a pen ?
- d. What is it ?

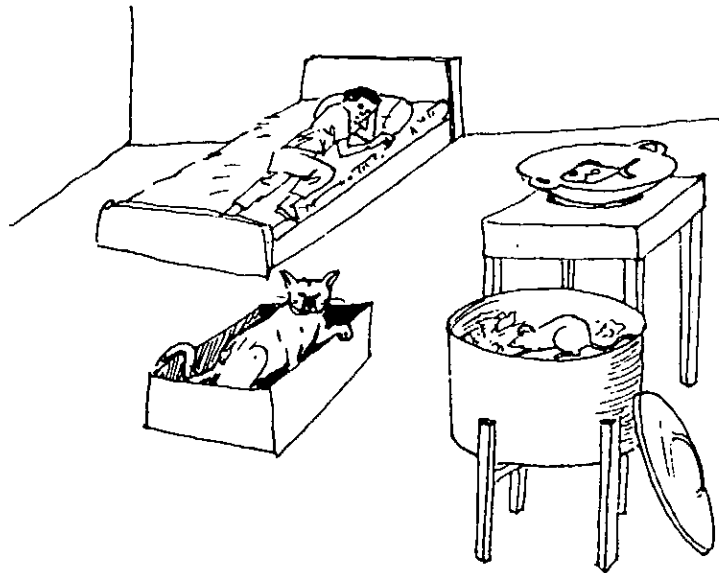
คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความข้างล่างนี้ แล้วตอบคำถามตั้งแต่ข้อ 15 - 17

A man is on a bed.

A fish is in a dish.

A rat is in a bin.

A cat is in a box.

15. คนผู้ชายอยู่ที่ไหน

- a. on a mat
- b. on a bed
- c. in a box
- d. in a bin

16. หนูอยู่ที่ไหน

- a. in a box
- b. in a bin
- c. in a pan
- d. in a dish

17. _____ is in a box.

- a. A cat
- b. A rat
- c. A man
- d. A fish

คำชี้แจง ให้นักเรียนดูภาพและคำศัพท์ใต้ภาพว่าเขียนถูกต้องหรือไม่ โดยพิจารณาแล้วเลือกตอบดังนี้

- a. เขียนถูกต้อง
- b. มีอักษรครบตามคำศัพท์นั้น ๆ แต่เรียงผิด
- c. มีอักษรบางตัวของคำศัพท์นั้น ๆ
- d. ไม่มีอักษรของคำศัพท์นั้นอยู่เลย

18 .

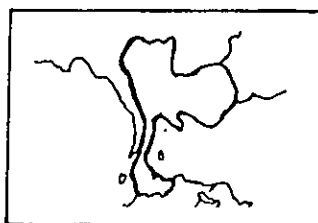
sok

19 .

neck

20 .

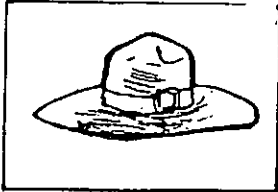

mop

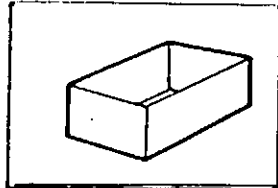
แบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด โดยกาเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ

1. ข้อใดคือความหมายของคำว่า "hut"

a

b

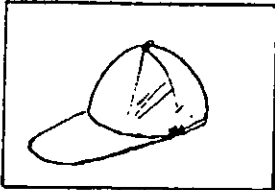

c

d

2. ข้อใดคือความหมายของคำว่า "cup"

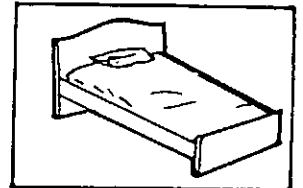
a

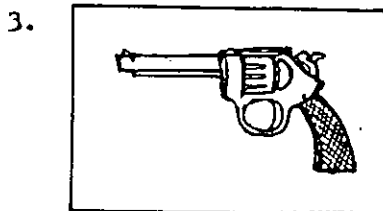
b

c

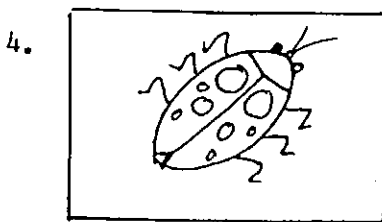

d

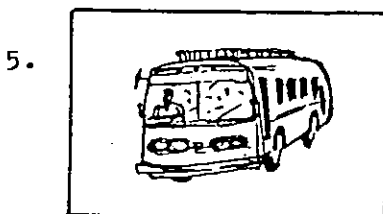
ภาพนี้ตรงกับคำศัพท์ในข้อใด

a. box	b. gun
c. pen	d. fan

ภาพนี้ตรงกับคำศัพท์ในข้อใด

a. bug	b. bag
c. bin	d. bat

ภาพนี้ตรงกับคำศัพท์ในข้อใด

a. bus	b. van
c. box	d. mop

6.

A : What is this ?

B : I don't ____.

- a. no b. yes
c. hut d. know

7.

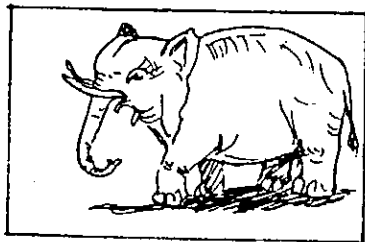

A : What is that ?

B : I ____.

- a. don't know b. a fox
c. It's a fox. d. Yes

8.

Suda : What's that ?

Naree: ____.

- a. It's a bug. b. It's a cup.
c. I don't know.
d. No. It's a fox.

9.

Look at this. What is it ?

_____.

- a. It's a bat. b. No. It's a bug.
c. Yes. It's a cat. d. I don't know.

10.

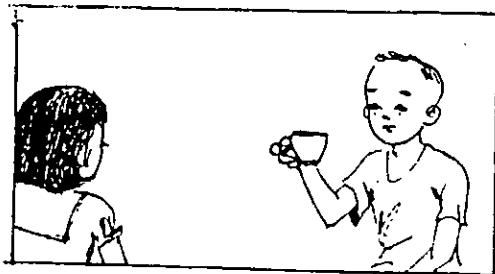

Look at that. What is it ?

_____.

- a. I don't know. b. It's a fox.
c. No. It's a bug. d. Yes.

11.

Mana : What's this ?

Manee : ____.

Mana : Is it a pen ?

Mance : No.

- a. It's a pen. b. It's cup.
c. I don't know. d. No. It's a cup.

คำชี้แจง ให้เด็กเรียนอ่านเรื่องที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามข้อ 13 - 18

A man is in a van.

Look at this !

The bug is big.

The bug is on his leg.

His hand is on the bug.

The van is on a hut.

The man is sad.

Look at the man .

That man is mad!

12. The bug is _____.

- a. big b. bug
c. sad d. mad

13. แมลงภู่เกาะที่ตรงไหนของคนขับรถ

- a. on his leg b. on his van
c. on his hut d. on his neck

14. คนขับรถใช้อะไรตามแมลง

- a. hand b. leg
c. van d. hut

15. ประโยคไหนบอกให้เราทราบว่ารถชนกระท่อม

- a. The bug is big.
b. The van is on a hut.
c. The bug is on his leg.
d. His hand is on the bug.

16. ชายเจ้าของกระท่อมเป็นอย่างไร

- a. the man is big.
b. The man is sad.
c. The man is mad.
d. The man is in a hut.

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้คำตอบที่กำหนดให้ ตอบคำถามข้อ 17 - 18

- a. Write a jug.
b. Draw a jug.
c. Spell jug.
d. Read this.

19. Write a hut. คำสั่งนี้ต้องการให้นักเรียนทำสิ่งใด

- a. เขียนคำว่า "hut"
b. อ่านคำว่า "hut"
c. วาดรูปกระท่อม
d. สะกดคำว่า "hut"

17. นักเรียนต้องการสิ่งให้เพื่อมาวาดรูปเหยือกน้ำ

18. นักเรียนต้องการสิ่งให้เพื่อนเขียนคำว่าเหยือกน้ำเป็นภาษาอังกฤษ

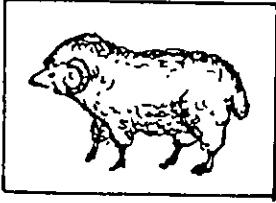
20. Draw a bus. คำสั่งนี้ต้องการให้นักเรียนทำสิ่งใด

- a. อ่านคำว่า "bus"
b. เขียนคำว่า "bus"
c. สะกดคำว่า "bus"
d. วาดรูปรถประจำทาง

แบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ที่ 3

คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 1 - 2 ให้นักเรียนเลือกรูปภาพที่มีความหมายตรงกับคำศัพท์หรือประโยคที่กำหนดให้

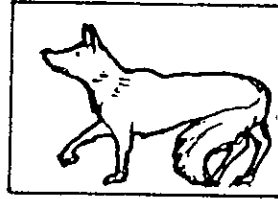
1. zebra

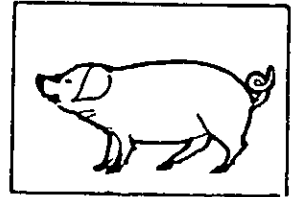
a

b

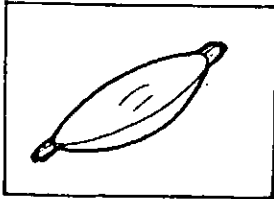

c

d

2. This is a can.

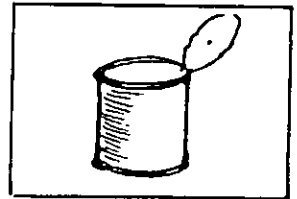
a

b

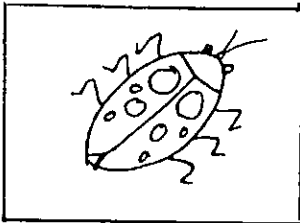
c

d

คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 3 - 4 ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่เขียนถูกต้องตรงตามภาพ

3.

a. bus

b. bug

c. bat

d. bed

4.

a. hat

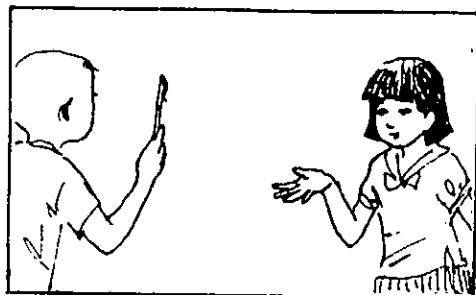
b. hut

c. net

d. mat

คำชี้แจง ข้อ 5 - 12 ให้นักเรียนเลือกข้อที่จะนำมาเติมลงในช่องว่างแล้วได้ความสมบูรณ์

5.

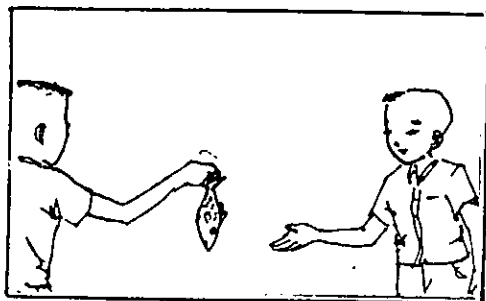

A : _____ me a pen, please.

B : Here you are.

- a. Give b. Show
c. That d. This

8.

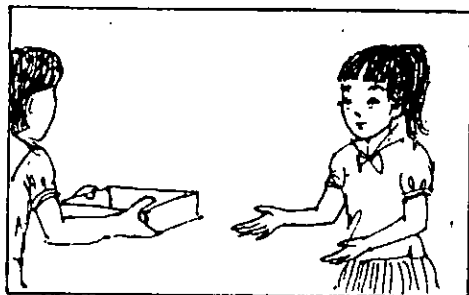

A : Give me a fish, please.

B : _____ you are.

- a. Here b. This
c. That d. No

6.

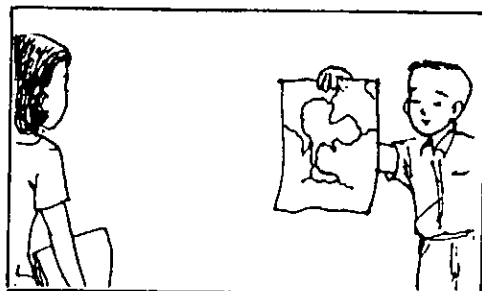

Somsri : Give me a box, please.

Malee : Here _____ are.

- a. you b. this
c. yes d. it

9.

Teacher : _____ me a map, please.

Student : Here it is.

- a. Give b. Show
c. This d. That

7. A : Give me a fox, please. 10. A : Show me a ring, please.

B : Here you are.

B : Here it is.

A : _____.

A : Thank you.

B : You're welcome.

B : _____.

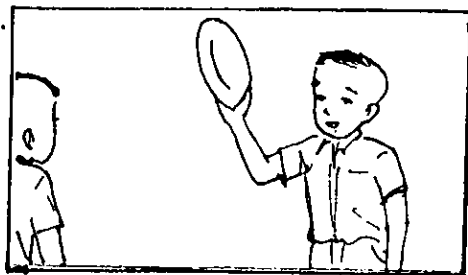
a. No. b. Yes.

a. You're welcome. b. No.

c. Thank you. d. Here it is.

c. Here you are. d. Yes.

11.

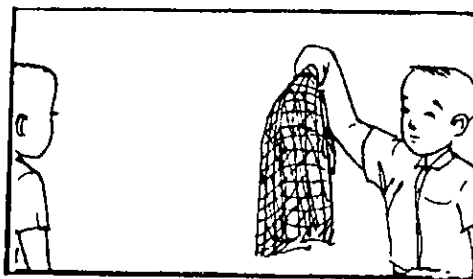

A : Show me a dish, please.

B : Here _____ is.

- a. you b. the
c. are d. it

12.

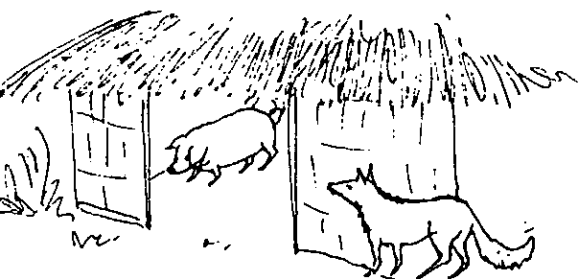

A : Show me a net, please.

B : _____ it is.

- a. Here b. This
c. That d. Yes

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามข้อ 13 - 16

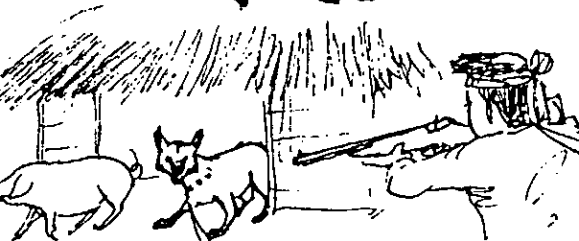
A pig is in a hut.

Look at this. It is a fox.

This fox is bad.

Help !

A man has a gun.

Give me a pig!

No.

The man has the pig.

13. A _____ is in a hut.

- a. pig b. man
c. fox d. sheep

14. A fox is _____.

- a. sad b. bad
c. mad d. bed

15. A man has a _____.

- a. gun b. van
c. fox d. hut

16. ประโยคใดบอกให้รู้ว่าสุนัขจิ้งจอกเป็นเจ้าของพราน

- a. The man has a gun.
b. The man has the pig.
c. Give me the pig.
d. No.

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกข้อที่เรียงคำเป็นประโยคได้ถูกต้องสมบูรณ์

17.

is

This

cap

a

.

1 2 3 4 5

- a. 2 3 4 5 1
b. 3 4 2 1 5
c. 2 1 4 3 5
d. 2 3 1 4 5

19.

me

Show

.

pen

a

1 2 3 4 5

please

,

6 7

- a. 2 1 5 4 7 6 3
b. 2 1 4 5 6 7 3
c. 2 1 5 4 6 7 3
d. 2 1 4 6 7 5 3

18.

it

?

fox

a

Is

1 2 3 4 5

- a. 2 1 4 3 5
b. 5 1 4 3 2
c. 1 5 4 3 2
d. 5 4 1 3 2

20.

me

Give

a

box

.

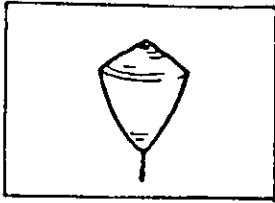
1 2 3 4 5

- a. 2 1 3 4 5
b. 2 1 3 5 4
c. 2 1 5 3 4

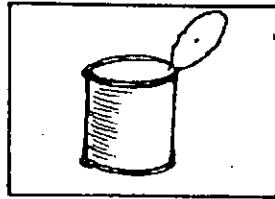
แบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ที่ 4

คำชี้แจง ตั้งแต่ว 1 - 2 ให้นักเรียนเลือกภาพที่มีความเกี่ยวข้องกับข้อความที่กำหนดให้

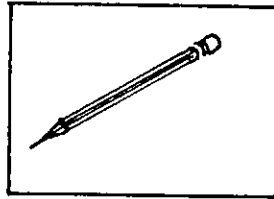
1. Give me a pencil, please.

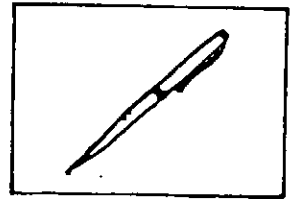
a

b

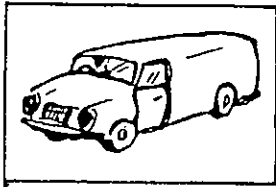

c

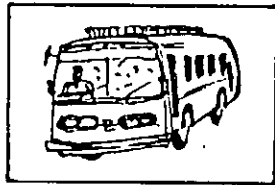

d

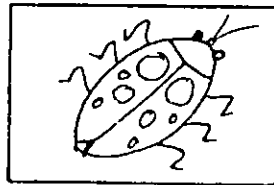
2. Look here. This is a bus.

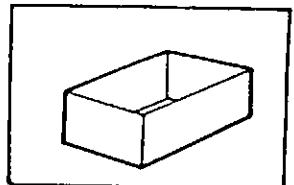
a

b

c

d

คำชี้แจง ตั้งแต่ว 3 - 4 ให้นักเรียนเลือกคำตอบข้อที่เติมคำศัพท์ได้ถูกต้อง

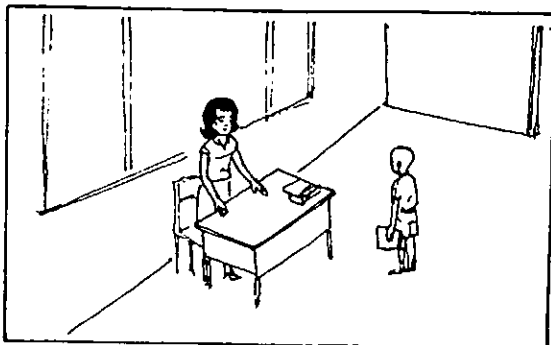
3. r _ _ er

- a. al b. el
c. ul d. lu

4. q _ _ _ _

- a. uenn b. neen
c. ueen d. ceun

คำชี้แจง ให้นักเรียนดูรูปภาพ และใช้คำตอบที่กำหนดให้ตอบคำถามข้อ 5 - 7

- a. Come here, please.
b. Look over there, please.
c. Put a book here.
d. Go over there.

5. ครูสั่งให้นักเรียนเดินเข้ามามาหา
6. ครูสั่งให้นักเรียนไปที่มุมห้องเรียน
7. ครูสั่งให้นักเรียนดูที่มุมห้องเรียน

8. เมื่อเพื่อนสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง นักเรียนควรใช้คำพูดใด a. That's good. b. Here it is. c. Here you are. d. You're welcome.	11. ถ้านักเรียนต้องการให้เพื่อนหยิบดินสอให้ ควรพูดอย่างไร a. Put a pen, here, please. b. Give me a pencil, please. c. Show me a pencil, please. d. Thank you.
9. เมื่อมีคนกล่าวชมเรา เราจะใช้คำพูดใด a. That's good. b. Here it is. c. Here you are. d. You're welcome.	12. Kanda : What's this ? Pranee : It's a ruler. Kanda : _____ good. a. That b. This c. Here d. That's
10. A : Come here, please. That's _____. a. are b. good c. book d. here	

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามข้อ 13 - 16

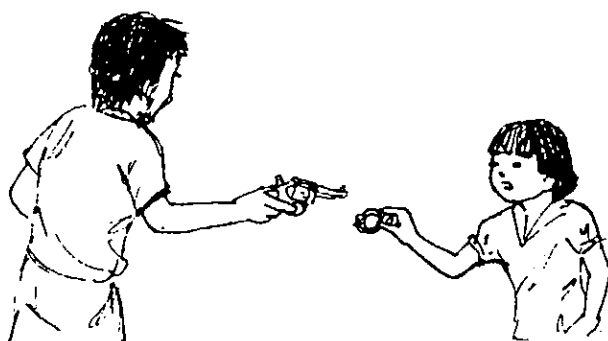
Pam is in a hut. Pam has a ring.

Tom comes to the hut. Tom has a gun.

Tom : Give me a ring!

Pam : Here you are.

Tom goes in a van.

13. Pam is in a _____.

- a. bus
- b. van
- c. hut
- d. gun

15. _____ has a gun in his hand.

- a. Pam
- b. Pat
- c. Ted
- d. Tom

14. ประโยคใดบอกให้เราทราบว่า Tom เป็นผู้ร้าย

- a. Tom comes to the hut.
- b. Tom has a gun.
- c. Give me a ring!
- d. Both b. and c.

16. ประโยคใดบอกให้เราทราบว่า Pam ขอมผู้ร้าย

- a. Pam is in a hut.
- b. Pam has a ring.
- c. Here you are.
- d. Tom has a gun.

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่เหมือนแนวเติมลงในช่องว่างแล้วทำใบประโยคไต่ใจความสมบูรณ์

17. Look _____.

This is a pen.

- a. here
- b. there
- c. good
- d. at that

18. Put the _____ here.

- a. book
- b. over
- c. good
- d. are

19. A : What's that ?

B : I don't _____.

- a. no
- b. yes
- c. know
- d. welcome

20. Dan : Give me a mop, please.

Pam : Here _____.

- a. you are
- b. are you
- c. it is
- d. are welcome

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

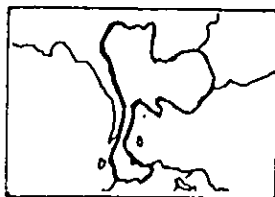
ตอนที่ 1 แบบทดสอบการฟัง - พูด

คำชี้แจง ตั้งแต่มื่อ 1 - 5 นักเรียนจะได้ยินคำศัพท์จากเทป ข้อละ 1 ครั้ง จงตั้งใจฟังให้ดี แล้วเลือกภาพที่มีความหมายตรงกับคำที่ได้ยิน โดยทำเครื่องหมาย **X** ทับตัวอักษร a, b, c หรือ d ลงในกระดาษคำตอบ

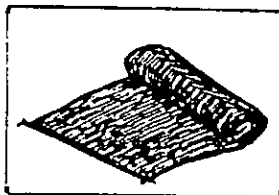
1.

a

b

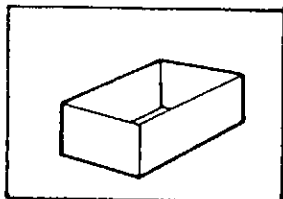

c

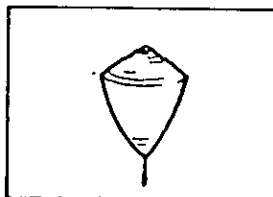

d

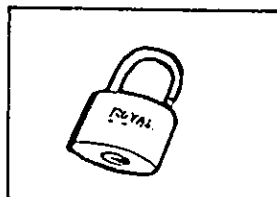
2.

a

b

c

d

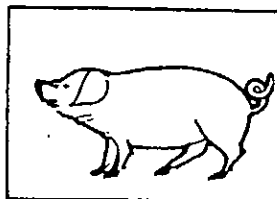
3.

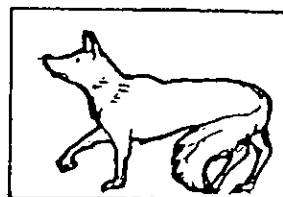
a

b

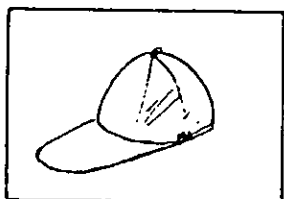

c

d

4.

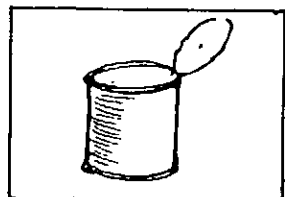
a

b

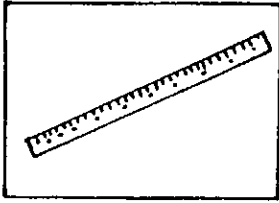

c

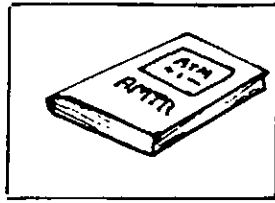

d

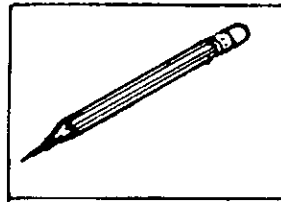
5.

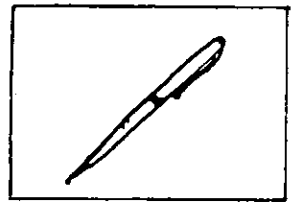
a

b

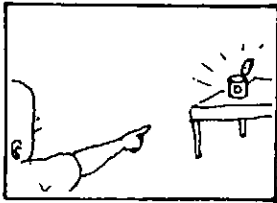
c

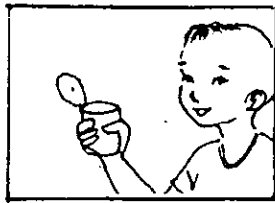
d

คำชี้แจง ตั้งแต่วินาที 6 - 10 นักเรียนจะได้ยินประโยค ๆ ละ 2 ครั้ง จงดูว่าภาพใดมีความหมายตรงกับประโยคที่ได้ยิน ให้ทำเครื่องหมาย X ใต้ตัวอักษร a, b, c หรือ d ลงในกระดาษคำตอบ

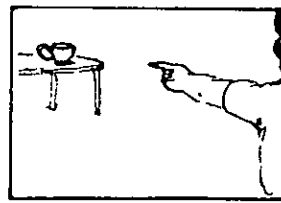
6.

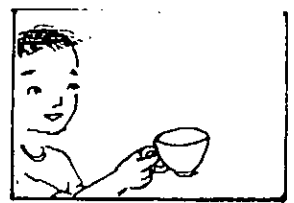
a

b

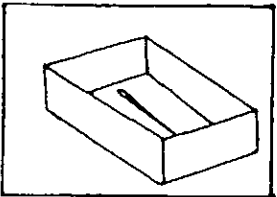

c

d

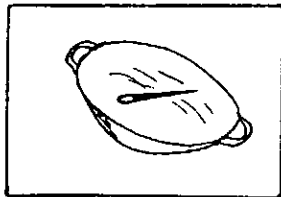
7.

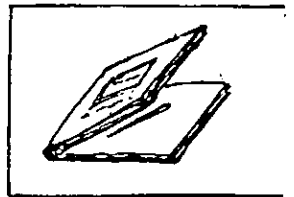
a

b

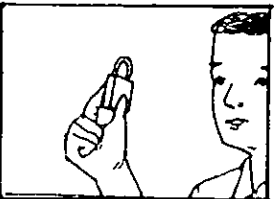

c

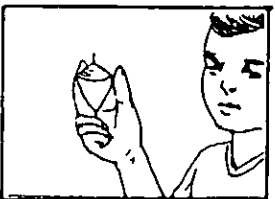

d

8.

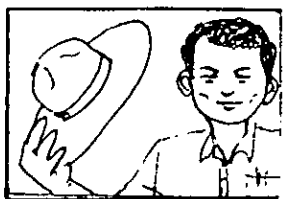
a

b

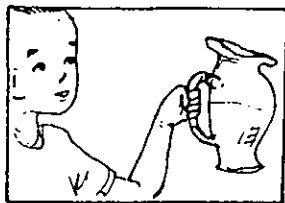

c

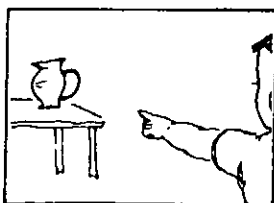

d

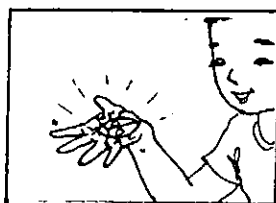
9.

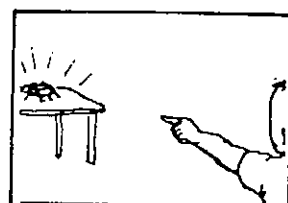
a

b

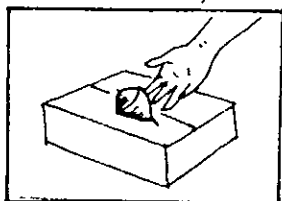

c

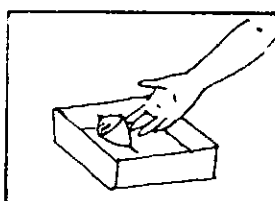

d

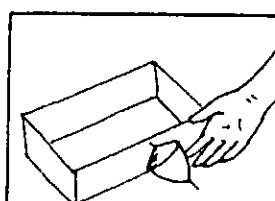
10.

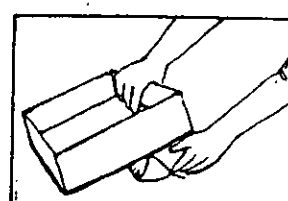
a

b

c

d

คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 11 - 20 นักเรียนจะได้ยินคำถาม คำตอบ หรือข้อความข้อละ 2 ครั้ง
ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่สัมพันธ์กับคำถาม คำตอบ หรือข้อความที่ได้ยิน แล้วทำ
เครื่องหมาย X ทับตัวอักษร a, b, c หรือ d ในกระดาษคำตอบ

11. a. This is a gun.
b. It is a jug.
c. Yes.
d. No.

14. a. Thank you.
b. That's good.
c. Here it is.
d. Here you are.

12. a. Here you are.
b. It is a bug.
c. That is a bug.
d. No. It is a box.

15. a. Come here.
b. That's good.
c. Here you are.
d. You're welcome.

13. a. Here it is.
b. Here you are.
c. You're welcome.
d. This is a sock.

16. a. Yes.
b. That's good.
c. It is a bus.
d. No. It is a bus.

17. a. No.
b. Yes.
c. Here it is.
d. I don't know.

19. a. What is this ?
b. What is that ?
c. Is this a hut ?
d. Is that a hat ?

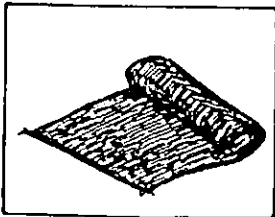
18. a. Yes.
b. Thank you.
c. Fine. Thank you.
d. You're welcome.

20. a. Look over there.
b. Is this a bat ?
c. What's this ?
d. What's that ?

ตอนที่ 2 แบบทดสอบการอ่าน

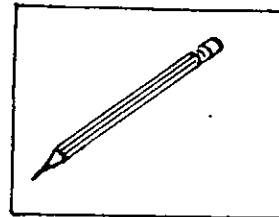
คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 21 - 26 ให้นักเรียนดูภาพที่กำหนดให้ แล้วให้เลือกคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับภาพ โดยทำเครื่องหมาย X ทับอักษร a, b, c หรือ d ในกระดาษคำตอบ

21.

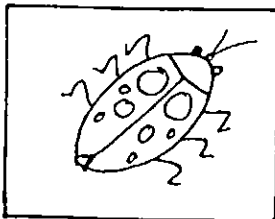
- a. mat
b. mop
c. map
d. mad

24.

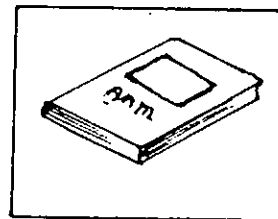
- a. pen
b. pan
c. ruler
d. pencil

22.

- a. bus
b. bat
c. bug
d. bed

25.

- a. look
b. lock
c. book
d. dish

23.

- a. queen
b. zebra
c. sheep
d. sock

26.

- a. net
b. leg
c. sock
d. neck

คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 27 - 34 ให้นักเรียนอ่านคำในแต่ละข้อทุกคำ แล้วให้นักเรียนเลือกคำที่ออกเสียงตัวที่ขีดเส้นใต้ต่างไปจากคำที่กำหนดให้

27.	cat	a. can	b. cup	c. cap	d. bat
28.	pan	a. pen	b. man	c. fan	d. van
29.	book	a. bat	b. look	c. bug	d. bag
30.	cup	a. bug	b. jug	c. can	d. bus
31.	hut	a. hat	b. gun	c. jug	d. cup
32.	pig	a. pan	b. bin	c. wig	d. pin
33.	bat	a. cat	b. rat	c. bed	d. mat
34.	can	a. gun	b. cup	c. pan	d. queen

คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 35 - 40 ให้นักเรียนอ่านข้อความที่กำหนดให้ให้เข้าใจ แล้วตอบคำถามโดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร a, b, c หรือ d ในกระดาษคำตอบ

ข้อความที่ 1 ใช้ตอบคำถามข้อ 35 - 36

Pam has a fish. The fish is in a dish.
The fish is big.

35. ปลาอยู่ที่ไหน

- a. Pam
- b. Big
- c. In a dish
- d. In a fish

36. ประโยคใดบอกให้เราทราบถึงลักษณะของปลา

- a. The fish is in a dish.
- b. The fish is big.
- c. Pam has a fish.
- d. Pam is big.

ข้อความที่ 2 ใช้ตอบคำถามข้อ 37 - 38

A rat is in a box. The box is on a mat.
The mat is in a hut.

37. What is in a box ?

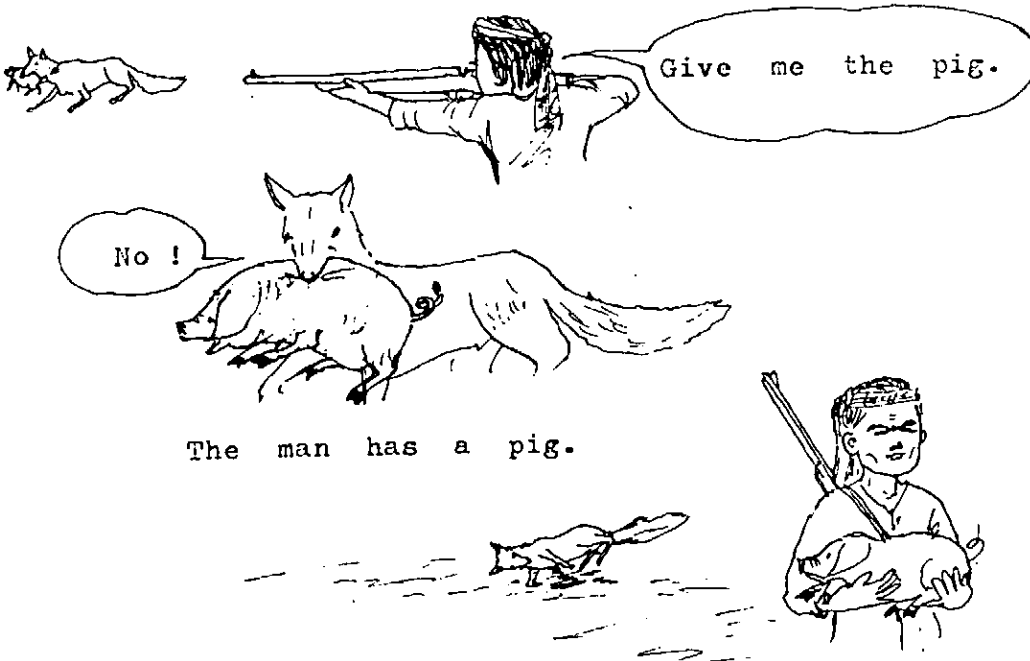
- a. a rat
- b. a box
- c. a mat
- d. a hut

38. กบฏงอยู่ที่ไหน

- a. in a rat
- b. in a box
- c. on a mat
- d. on a hut

ข้อความที่ 3 ใช้ตอบคำถามข้อ 39 - 40

This is a man. The man has a gun.
Look at that. It is a fox.
The fox is bad. The fox has a pig.

39. นายพรานใช้อะไรเป็นอาวุธ

- a. A gun
- b. a pig
- c. A fox
- d. A box

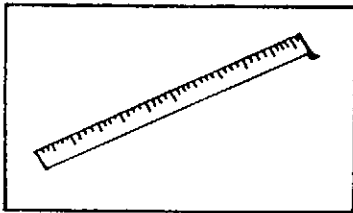
40. ประโยคใดบอกให้เรารู้ว่านายพรานชนะ
สุนัขจิ้งจอก

- a. No.
- b. Give me the pig.
- c. The man has a gun.
- d. The man has a pig.

ตอนที่ 3 แบบทดสอบการเขียน

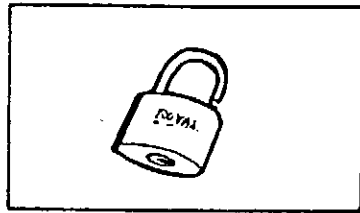
คำชี้แจง ตั้งแต่นข้อ 41 - 46 ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ให้สมบูรณ์ โดยให้มีความหมาย
ตรงกับภาพที่กำหนดให้

41.

_ u _ _ r

44.

_ o c _

42.

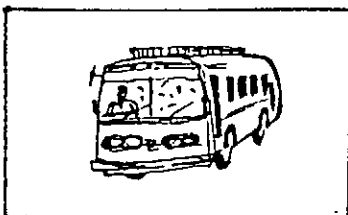
q u _ _ _

45.

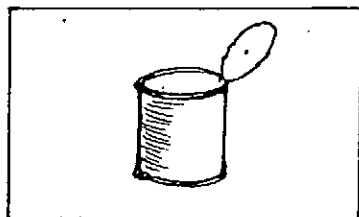
s _ _ _ p

43.

_ _ _ _

46.

_ _ _ _

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเติมคำลงในช่องว่างในข้อความต่อไปนี้ให้มีความสมบูรณ์

ข้อความที่ 1 Look at this. 47 it a cup ?

48 . What is it ?

It 49 a cap.

ข้อความที่ 2 What is that ?

I 50 know.

ข้อความที่ 3 Come 51, please.

Put a pen there.

That's 52.

คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 53 - 60 ให้นักเรียนนำคำและเครื่องหมายที่กำหนดให้ มาเขียนเรียงให้เป็นประโยคที่ถูกต้องสมบูรณ์

53. is book This . a

54. me a Show please , . van

55. over Go . there , please

56.

Put

.

jug

the

here

57.

man

mat

is

The

on

the

.

58.

over

Look

.

there

59.

What

that

?

is

60.

are

you

Here

.

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ฉบับคู่มือครู

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีทั้งหมด 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 แบบทดสอบการฟัง - พูด ซึ่งครูจะต้องเปิดเทปให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนเลือกคำตอบที่มีความหมายหรือสัมพันธ์กับที่ได้ยิน มีทั้งหมด 20 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบทดสอบการอ่าน

ตอนที่ 3 แบบทดสอบการเขียน

ตอนที่ 1 แบบทดสอบการฟัง - พูด

คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 1 - 5 นักเรียนจะได้ยินคำศัพท์ในเทป ข้อละ 1 ครั้ง แล้วให้นักเรียนเลือกภาพที่มีความหมายตรงกับที่ได้ยิน คำศัพท์ในเทปมีดังนี้

1. a map
2. a sock
3. a zebra
4. a cup
5. a ruler

คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 6 - 10 นักเรียนจะได้ยินข้อความจากเทป ข้อละ 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนเลือกภาพที่มีความหมายตรงกับข้อความที่ได้ยิน ข้อความในเทปมีดังนี้

6. This is a can.
7. The pin is in his hand.
8. The man has a top.
9. Look here. This is a jug.
10. Put a top in a box.

คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 11 - 20 นักเรียนจะได้ยินคำถาม คำตอบ หรือข้อความจาก
เทป ข้อละ 2 ครั้ง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่สัมพันธ์กับคำถาม
คำตอบ หรือข้อความที่ได้ยิน ข้อความในเทปมีดังนี้

11. What's this ?
12. Is that a fox ?
13. Give me a sock, please.
14. Show me a sheep, please.
15. Thank you.
16. Look at this. Is it a bus ?
17. Look over there. What's that ?
18. Good morning. How are you today ?
19. No. It is a hut.
20. Yes.

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนขีด ✓ ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับความรู้สึกและการกระทำของนักเรียนมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ / ความรู้สึก	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1	ฉันชอบเรียนภาษาอังกฤษมากกว่าวิชาอื่น				
2	ฉันชอบอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ				
3	ฉันสนุกกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ				
4	ฉันเบื่อวิชาภาษาอังกฤษมาก เพราะต้องจำคำศัพท์มากมาย				
5	ฉันรู้สึกเบื่อหน่ายเมื่อมีการบ้านวิชาภาษาอังกฤษ				
6	ฉันชอบหัดอ่านป้ายชื่อสินค้าที่เป็นภาษาอังกฤษที่ปรากฏอยู่รอบตัว				
7	ฉันชอบฝึกกิจกรรมการใช้ภาษาอังกฤษในกลุ่มย่อย				
8	ฉันชอบฟังเพลงท่อนภาษาอังกฤษ				
9	ฉันรู้สึกว่า การร้องเพลงภาษาอังกฤษ ช่วยให้อ่านเก่งภาษาอังกฤษมากขึ้น				
10	ฉันชอบเล่นเกมภาษาอังกฤษ เช่น เกมโกมิโน เกมจับคู่บัตรคำและบัตรภาพ				
11	ฉันรู้สึกว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก และไม่ชอบเรียนเลย				
12	ฉันไม่สนใจที่จะเตรียมตัวก่อนการสอบภาษาอังกฤษ				

ข้อที่	ข้อความ	ความรู้สึก			
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
13	ฉันไม่ชอบการพูดสนทนาเป็นภาษาอังกฤษเลย				
14	ฉันมักเล่นกับเพื่อนเสมอ ในขณะที่ครูกำลังสอนวิชาภาษาอังกฤษ				
15	ฉันรู้สึกพอใจ ถ้าครูไม่เข้าห้องสอนวิชาภาษาอังกฤษ				
16	ฉันรู้สึกสนุกสนานเมื่อใดก็ตามที่ตอบจากเนื้อเรื่องหรืออ่านเป็นภาษาอังกฤษ				
17	เมื่อพ้นจากห้องเรียนไปแล้ว ฉันไม่เคยเก็บเอาภาษาอังกฤษมาคิดอีกเลย				
18	ฉันไม่ชอบอ่านเรื่องภาษาอังกฤษเลย เพราะมักมีคำศัพท์ยาก ๆ ที่ฉันไม่ชอบ				
19	ฉันชอบการเขียนคำศัพท์ตามคำบอก				
20	ฉันไม่ชอบในครูออกคำสั่งเป็นภาษาอังกฤษ เพราะฉันปฏิบัติไม่ได้				

ภาคผนวก ก

- ภาพลักษณ์ของเครื่องมือเป็นรายชื่อและฟังก์ชันของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตาราง 4 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	.76	.33	21	.75	.36
2	.79	.28	22	.69	.37
3	.76	.33	23	.68	.65
4	.77	.32	24	.71	.56
5	.60	.44	25	.77	.32
6	.73	.39	26	.71	.56
7	.72	.38	27	.66	.52
8	.79	.38	28	.76	.62
9	.72	.53	29	.76	.39
10	.76	.57	30	.79	.40
11	.60	.42	31	.66	.52
12	.70	.24	32	.69	.40
13	.78	.59	33	.79	.57
14	.52	.56	34	.64	.55
15	.54	.44	35	.65	.35
16	.70	.46	36	.78	.59
17	.78	.59	37	.72	.53
18	.78	.59	38	.79	.57
19	.39	.42	39	.76	.62
20	.71	.43	40	.72	.53

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อ	p	r	ข้อ	p	r
41	.71	.43	51	.73	.80
42	.70	.24	52	.47	.77
43	.67	.31	53	.67	.31
44	.68	.28	54	.62	.58
45	.62	.53	55	.65	.64
46	.72	.63	56	.24	.62
47	.71	.81	57	.55	.52
48	.65	.64	58	.78	.75
49	.46	.84	59	.79	.28
50	.75	.78	60	.68	.42

หาค่าความเชื่อมั่นจากสูตร KR.-20

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{pq}{s_t^2} \right\}$$

$$n = 60$$

$$pq = 10.72$$

$$s_t^2 = 105.88$$

$$r_{tt} = \frac{60}{60-1} \left\{ 1 - \frac{10.72}{105.88} \right\}$$

$$= .914$$

ตาราง 5 แสดงค่าอัตราส่วน t ของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษ

ข้อที่	t
1	2.338
2	3.695
3	2.847
4	5.291
5	6.910
6	2.841
7	3.513
8	9.586
9	4.645
10	2.187
11	4.483
12	5.502
13	8.883
14	4.217
15	5.074
16	6.785
17	5.717
18	4.867
19	4.367
20	7.979

หาค่าความเชื่อมั่นจากสูตร α - Coefficient

$$\alpha = \frac{n}{n - 1} \left\{ 1 - \frac{s_1^2}{s_t^2} \right\}$$

$$n = 20$$

$$s_1^2 = 14.24$$

$$s_t^2 = 58.97$$

$$\alpha = \frac{20}{20 - 1} \left\{ 1 - \frac{14.24}{58.97} \right\}$$

$$= .799$$

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล

นางกรรทอง ไช้ทอง

วัน เดือน ปีเกิด

วันที่ 16 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2499

สถานที่เกิด

อำเภอเมือง จังหวัดระนอง

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

บ้านเลขที่ 48/2 ตำบลพมพวน อำเภอพมพวน
จังหวัดกาญจนบุรี 71140

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน

อาจารย์ 2 ระดับ 5

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

โรงเรียนวัดบ้านพวน อำเภอพมพวน จังหวัดกาญจนบุรี
71140

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2515 มัธยมศึกษาปีที่ 5 (ม.ศ. 5) จากโรงเรียน
วิสุทธิรังษี จังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ. 2518 ประกาศนียบัตรประโยคครูประถม (ป.ป.)
จากวิทยาลัยครูนครปฐม

พ.ศ. 2524 ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.)
จากวิทยาลัยครูกาญจนบุรี

พ.ศ. 2532 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.)
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร